

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต
เรื่อง “เพลงชีวิต”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM
TITLE “MUSIC FOR LIFE”

นาย คุณากรณ์ สุวะมินทร์
Mr. Kunagorn Suwamin

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71560
วัน,เดือน,ปี..... 22 พ.ค. 2550

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “เพลงชีวิต”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “MUSIC FOR LIFE”

นาย คุณากรณ์ สุวะมินทร์
Mr. Kunagorn Suwamin

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 4 มิ.ย. 48
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 4 มิ.ย. 48
(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง"เพลงชีวิต"

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE "MUSIC FOR LIFE"

ชื่อ นายคุณากรณ์ สุวะมินทร์

สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดีโอ

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2547

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

การกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง"เพลงชีวิต" เป็นการนำเสนอทัศนคติที่ขัดแย้งกัน ระหว่างของพ่อ-ลูกชาวมุสลิม คู่หนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในสังคมอิสลาม โดยผูกเรื่องให้ตัวลูกชายเป็นคนเสียงดี มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชุมชน มีความฝันที่อยากจะเป็นนักร้องลูกทุ่ง ตัดสินใจที่จะไปเป็นนักร้องตามห้องอาหาร ตามคำชักชวนของเพื่อนรุ่นพี่ ซึ่งพ่อของเขาไม่เห็นด้วย เนื่องจากเป็นคนเคร่งครัดต่อรูปแบบการดำเนินวิถีชีวิต ประเพณี ดั้งเดิม ซึ่งลูกชายเคยได้พบเจอแต่ไม่รู้ถึง ความหมาย หรือจุดประสงค์ที่แท้จริง ของมุสลิมที่ดี สองพ่อลูก จึงต้องเผชิญต่อเหตุการณ์ที่ทำให้เขาต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง"เพลงชีวิต" นี้ ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์คณะกรรมการทุกท่าน นักแสดงและเพื่อนๆที่ให้ความช่วยเหลือ และที่สำคัญที่สุด คือครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือและความเข้าใจ จนสามารถที่จะทำงานนี้สำเร็จได้

- สมาชิกครอบครัวสุวรรณินทร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์ คณะกรรมการทุกท่าน
- คุณแพรว ชาลีวรรณ ที่ให้ความช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวก ประสานงานต่างๆ
- นักแสดง ทีมงาน เพื่อนๆทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ

ขอขอบคุณเป็นอย่างมาก

นายคุณากรณ์ สุวรรณินทร์

พฤศจิกายน 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ

บทที่

1. บทนำ

ลักษณะโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	3

2. ทฤษฎีภาพยนตร์

ความหมายและความสำคัญของภาพยนตร์แนวชีวิต.....	4
กระบวนการสื่อสารในภาพยนตร์.....	7
การแสดงในงานภาพยนตร์.....	11
การกำกับการแสดง.....	12
การฝึกซ้อมนักแสดง.....	16

3. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

ข้อมูลตัวละครที่ได้จากสัมภาษณ์.....	25
โครงเรื่องและลักษณะตัวละครสำคัญ.....	27
การพัฒนาบทภาพยนตร์	
การเสนอบทแสดง(screenplay)ครั้งที่ 1.....	31
ปัญหาในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1.....	35
การเสนอบทแสดง(screenplay)ครั้งที่ 2.....	36
ปัญหาในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2.....	42
บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ.....	43
บทภาพ (storyboard).....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	69
	การคัดเลือกนักแสดง.....	69
	สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	74
	การออกแบบเครื่องแต่งการตัวละคร.....	78
	การวางแผนการถ่ายทำ.....	81
	ใบวางแผนการถ่ายทำ(Script breakdown sheet).....	82
	เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง(call sheet).....	86
	การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์(budget).....	89
5	ขั้นตอนการถ่ายทำ(production)	91
	การกำกับการแสดง.....	91
	การกำกับภาพ.....	95
	ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	98
	ใบรายงานความต่อเนื่อง(continuity report.).....	101
	การจัดการกองถ่าย.....	106
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(post production)	108
	การตัดต่อหยาบ.....	108
	การตัดต่อครั้งสุดท้าย.....	114
	การตัดต่อลำดับเสียง.....	121
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	122
	ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ.....	123
	ปัญหาในการลำดับภาพ.....	124
	ข้อเสนอแนะ.....	124
	ภาคผนวก	
	ภาพจากภาพยนตร์ “เพลงชีวิต”.....	127
	บรรณานุกรม.....	133
	ประวัติผู้เขียน.....	134

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

กลุ่มภาพ Storyboard.....	55
4.1 ภาพนักแสดง ก๊อตไนท์.....	71
4.2 ภาพนักแสดง พ่อของก๊อตไนท์.....	72
4.3 ภาพนักแสดงเพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์.....	73
4.4 กลุ่มภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณสุเหร่า.....	74
4.5 กลุ่มภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณลำคลอง-ทุ่งนา.....	75
4.6 กลุ่มภาพสถานที่ถ่ายทำร้านอาหาร.....	76
4.7 ภาพการแต่งกายของนักแสดง ก๊อตไนท์.....	79
4.8 ภาพการแต่งกายของนักแสดง พ่อของก๊อตไนท์.....	80
5.1 ตัวอย่างของแสงที่ถ่ายทำภายนอก.....	96
5.2 ตัวอย่างของแสงที่ถ่ายทำภายในสุเหร่า.....	96
5.3 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากภายในร้านอาหาร.....	97
5.4 ภาพจากฉากภายในร้านอาหารที่ถ่ายทำในเวลากลางวัน.....	100
5.5 ภาพเบื้องหลังการตรวจรายละเอียดเสื้อผ้า และทำความเข้าใจเรื่องการแสดง...107	
5.6 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากภายในร้านอาหาร.....	107
5.7 ภาพเบื้องหลังการซ่อมกล้องปรับระยะชัด ฉากภายในร้านอาหาร.....	107
6.1 กลุ่มภาพตัวอย่างการตัดต่อหยาบ(Rough cut).....	110
6.2 กลุ่มภาพตัวอย่างการตัดต่อครั้งสุดท้าย(Final cut).....	115
กลุ่มภาพจากภาพยนตร์เพลงชีวิต.....	127

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต “เพลงชีวิต”

แรงบันดาลใจและที่มาของเรื่อง

เนื่องด้วยผมเองมีความสนใจทางด้านดนตรี ประกอบกับตัวผมเป็นชาวมุสลิมที่อาศัยอยู่ใน
ละแวกชุมชนมุสลิม ซึ่งเป็นสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีความแตกต่างจากสังคมเมืองทั่วไป จึงทำให้
เกิดความรู้สึกอยากจะนำเสนอถึงความแตกต่างของ รูปแบบประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต โดย
ผูกเรื่องกับเด็กหนุ่มวัยรุ่น “ก๊อตไนท์” ที่มีความใฝ่ฝันอยากจะเป็นนักร้องเพลงลูกทุ่ง และมีหน้าที่
ประจำที่เกี่ยวข้องกับชุมชนคือการ “อะซาน” (การร้องส่งเสียงเป็นภาษาอาหรับจากสุเหร่า เพื่อเป็น
การบอกเวลาละหมาด) เสียงนี้จะดังไปทั่วชุมชน ซึ่งต้องเป็นคนที่มีเสียงดีได้รับเลือกมา ผมจึงนำ
จุดนี้มาบรรจบกันในเรื่อง เสียงหนึ่งใช้เพื่อศาสนา อีกเสียงหนึ่งถูกคนในชุมชนมองว่า จะนำพา
ไปสู่สิ่งเลวร้ายต่างๆ เกิดเป็นความขัดแย้งกัน ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจได้ด้วยตัวเองว่าความสุขที่
แท้จริง อาจไม่ใช่สิ่งที่ตัวเราคาดหวังไว้เสมอไป

ลักษณะของโครงการ

เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีในเรื่องการกำกับภาพยนตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์
บันเทิงขนาดสั้น แนวชีวิต เพื่อจะนำเสนอว่า การที่คนเรานั้นจะมีเป้าหมายความต้องการในสิ่งที่จะ
ทำในชีวิต โดยคิดว่าจุดนั้นเป็นจุดที่จะทำให้ชีวิตมีความสุข ก็อาจจะไม่ใช่อย่างที่คิดไว้เสมอไปได้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาภาพยนตร์ มาประยุกต์ใช้ในการผลิตภาพยนตร์ ในการผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตที่ว่าด้วยเรื่อง คนที่มีเป้าหมายในชีวิตคาดหวังว่าจะเป็นจุดที่ทำให้ตัวเองมีความสุข ซึ่งอาจจะไม่จริงเสมอไป
2. เพื่อเป็นการศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบ การสื่อความหมาย รวมทั้งลักษณะแนวทางการนำเสนอ นำมาใช้ในการพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ได้อย่างบรรลุเป้าหมาย
3. สามารถกำกับภาพยนตร์และนำความรู้ทางภาพยนตร์ มาใช้ในการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิตได้อย่างเหมาะสม

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาหาข้อมูลลักษณะและความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต การกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต แนวทางในการสร้างสรรค์การแสดงให้ตัวละครเกิดบุคลิก เรื่องราว อารมณ์ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้
  - 1.1 หนังสืออ้างอิงและบทความต่างๆ
  - 1.2 ดูตัวอย่างจากภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีความน่าสนใจ และศึกษาเปรียบเทียบกับภาพยนตร์แนวใกล้เคียง
    - Children on Heaven กำกับโดย Majid Majidi ค.ศ.1998
    - Not One Less กำกับโดย Zhang Yimou พ.ศ.2543
    - Good Will Hunting กำกับโดย Gus Van Sant พ.ศ.2542
    - Billy Elliot กำกับโดย Stephen Dudley ค.ศ.2000ซึ่งทั้งหมดมีวิธีการเล่าเรื่องที่ไม่ซับซ้อนมาก แต่สามารถเล่าเรื่องที่เต็มไปด้วยความรู้สึกได้ดี และมีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่น ความฝัน ความเข้าใจของผู้ปกครอง
2. สรุปข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ซึ่งมีลักษณะการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ
3. เขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น
4. ตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาสร้างสรรค์ การแสดง ให้เกิดบุคลิก อารมณ์และจิตใจของตัวละครศึกษาในเรื่องของภาพในภาพยนตร์แนวชีวิต ที่มีทั้งความสวยงามและความสมจริงในเวลาเดียว เพื่อที่จะสื่อสารเรื่องราวผ่านการแสดง และด้านภาพได้อย่างบรรลุเป้าหมาย
5. วางแผนก่อนการถ่ายทำ ในด้านภาพ ฉาก เอกสารที่ใช้ในการวางแผนต่างๆ
6. การถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ การตัดต่อภาพและเสียง จนสำเร็จเป็นภาพยนตร์ ขนาดสั้น แนวชีวิต หนึ่งเรื่อง

ขอบเขตของโครงการ

เป็นการสร้างภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น แนวชีวิต ถ่ายทำกล้องภาพยนตร์ ความยาวประมาณ 15-20 นาที

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ภาพยนตร์ชีวิตวัยรุ่นมุสลิม ผู้ค้นพบวิถีทางชีวิตที่ตอบสนองความสามารถทางการใช้เสียงร้องเพลงของตนได้ โดยไม่ขัดหลักตามความเชื่อศาสนาอิสลาม
2. สะท้อนแนวความคิด ความพอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ เป็นอยู่ การดิ้นรนตามความเหมาะสม
3. ถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรม ศาสนา ความเป็นอยู่ เพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิตของชาวมุสลิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา³ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีภาพยนตร์

ความหมายและความสำคัญของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต คือ ภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวสะท้อนชีวิตของมนุษย์ และบุคคลรอบๆตัวเรา ในสังคม บอกเล่าเรื่องราวผ่านตัวละครที่มีประสบการณ์ชีวิต ตัวละครที่ต้องต่อสู้กับปัญหาชีวิต ที่ตัวเองประสบ เช่น ปัญหาครอบครัว การงาน ความรัก ซึ่งทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะสรุปได้ก็คือ ภาพยนตร์แนวชีวิต คือ ภาพยนตร์ที่บ่งบอกถึงสภาพปัญหาของตัวละคร ทั้งสภาพร่างกาย และสภาพจิตใจ และยังบอกถึงวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครซึ่งจะบอกถึงลักษณะใจคอของตัวละครได้เป็นอย่างดี แม้ว่าความเป็นจริงในชีวิตนั้นอาจ จะเต็มไปด้วยเรื่องราวที่โหดร้าย และอุปสรรคต่างๆ แต่คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ก็จะเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจให้เรามีชีวิตอยู่ต่อไป

ภาพยนตร์ หรือ หนังสือ ที่เราคนไทยเรียกแท้จริงแล้ว ก็เป็นสื่อๆหนึ่งจากหลายทางของมนุษย์ เราอาจเปรียบเทียบได้กับภาษาที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน ซึ่งมันก็ไม่เหมือนสักทีเดียว แต่มันมีความคล้ายกันมากกว่า ส่วนที่เหมือนกันคือ การสื่อสาร ส่งสารจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ข้อความ หรือสิ่งที่เราต้องการจะสื่อออกไปนั้นก็คือ สาร เมื่อนำมารวมกันก็คือ การที่เราจะสื่ออะไร ก็ตามแต่ โดยมีจุดหมายอยู่ที่ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับรู้เรื่องราวที่เราต้องการจะสื่อ โดยผ่านสารหรือ ตัวกลาง ตรงจุดนี้เอง ภาพยนตร์โดยเจตนาของมันก็คือ ความต้องการของผู้สร้างที่ต้องการสื่อสาร ผ่านความคิดออกมาเป็นภาพ โดยผ่านสื่อคือ กล้องภาพยนตร์ และฉายออกมาให้ผู้ชมได้ชมซึ่ง ผู้ชมก็เปรียบเสมือนผู้รับสารนั่นเอง

ภาพยนตร์ ก็เหมือนกับกระจกที่สะท้อนความคิด สังคม และวัฒนธรรม บางครั้งการรับรู้ เข้าใจของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันไปด้วย เพราะว่าต่างคนก็ต่างวัฒนธรรม คนตะวันตกอาจใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท้าเขี่ยของให้ แต่คนตะวันออกไม่ทำเพราะถือว่าไม่สุภาพ จะต้องใช้มือเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า ถ้าภาพยนตร์มีฉากนี้ คนตะวันตกอาจเห็นเป็นเรื่องปกติชีวิตประจำวัน แต่คนตะวันออกถือว่าเป็นการไม่สุภาพ และไม่ให้เกิดรบกวน ฉะนั้นคำกล่าวที่ว่าภาพยนตร์คือสิ่งสะท้อนความคิดและวัฒนธรรม ความเข้าใจอยู่ที่ความรู้ และวัฒนธรรมของตนก็ย่อมเป็นความจริง

จุดประสงค์ในการนำเสนอและวิธีการเข้าถึงคนดู

ภาพยนตร์แนวชีวิต เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีวิธีการเข้าถึงคนดู โดยการเข้าหาความเป็นจริง เพื่อคนดูได้รู้และเข้าใจความเป็นมนุษย์มากขึ้น ทั้งในด้านการเผชิญปัญหา การแก้ไขปัญหา เพื่อนำปรัชญาไปปรับใช้ ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้สมดุลงมากขึ้น และเพื่อให้เข้าถึงสภาพความเป็นอยู่ สภาพสังคมที่แตกต่างซึ่งนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันออกไป

หัวใจของภาพยนตร์แนวชีวิต จะเน้นที่การเข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และจิตใจของตัวละครอย่างลึกซึ้ง ทำให้คนดูสามารถเข้าถึงตัวละครในทุกๆด้าน ที่มีการสื่อความหมาย ทั้งในด้านภาพ การแสดง เสียง และการตัดต่อ

ลักษณะแนวทางในการนำเสนอ

1. เนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับปัญหาของตัวละคร เรื่องมักจะเน้นถึงตัวละครเป็นอย่างมาก เพราะว่าตัวละครนั้นต้องสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง ในทุกๆแง่มุม จนสามารถที่จะสร้างความสะเทือนใจต่อคนดูได้ เพราะการสร้างความสะดวกใจเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แนวชีวิต ที่ต้องการอารมณ์ร่วมไปกับความรู้สึกของตัวละคร
2. เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละคร มักจะสร้างความยุ่งยาก สลับซับซ้อน สร้างความน่าสงสัย ซึ่งกว่าที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องได้ก็ต้องใช้เวลาานหรือไม่กี่แก้ปัญหานั้นได้อย่างลุล่วง
3. ระยะเวลาของเรื่องมักจะมีการสลับเหตุการณ์และความคิด หรืออดีตของตัวละคร แต่บางครั้งก็จะเล่าเรื่องตามลำดับเวลา ซึ่งเกี่ยวพันกับลักษณะของเรื่องและตัวละคร ซึ่งไม่ว่าจะวิธีไหนก็ตาม ในแต่ละชิ้นนั้นจะเน้นอารมณ์ของตัวละครเป็นอย่างมาก เพื่อให้คนดูเข้าถึงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครที่รู้สึกอยู่ในเวลานั้น เพื่อที่จะทำให้คนดูเข้าถึงตัวละครได้ง่ายที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. มีการใช้ลักษณะทางภาพให้ผู้ชมตีความ ซึ่งสัญลักษณ์ที่ใช้จะต้องสื่อถึงอารมณ์ของตัวแสดง หรือประเด็นที่ผู้กำกับต้องนำเสนอ
5. มีการใช้ภาพหรือการตัดต่อที่ยืด-หด timing ของแต่ละซีนที่แตกต่างกันออกไปจากความ เป็นจริง ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของคนดู
6. มีความสมจริงอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องความสวยงามด้วย ซึ่งเป็น ส่วนที่ต้องปรุงแต่งเพิ่มเติมเข้าไปด้วย เพื่อสร้างอารมณ์ และสุนทรียภาพให้กับคนดู สร้างความสนใจ ซึ่งจะต้องไม่เกินจากความเป็นจริงมากนัก
7. มีความหลากหลายในเรื่องมุมมอง แม้จะเป็นเหตุการณ์เดิม โดยคำนึงถึงความรู้สึกของ คนดูที่เห็นภาพเป็นหลัก จะให้คนดูเป็นผู้สังเกตการณ์หรือเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ ซึ่ง ก็เป็นไปตามความสอดคล้องกับเรื่องเป็นหลัก
8. มีการใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วย เพื่อเน้นอารมณ์ให้กับคนดู รวมถึงความต้องการที่ กระชั้นเนื้อเรื่อง ย่นระยะเวลา โดยการใช้ภาพแบบ American montage สามารถให้คน ดูเข้าใจถึงเรื่องราวได้อย่างกระชับและรวดเร็วยิ่งขึ้น หรือการถ่ายแบบ long take เพื่อจะ ให้ดูรู้สึกถึงความรู้สึก ระยะเวลาจริง เหมือนเป็นการดึงคนดูเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์จริง โดยที่จะต้องให้คนดูสามารถที่จะปะติดปะต่อ เรื่องราวได้เป็นลำดับ ซึ่งการสื่อสาร อารมณ์ความรู้สึกก็เป็นส่วนที่สำคัญเช่นเดียวกัน
9. มีการจัดแสงเพื่อให้ผลทางอารมณ์และความสวยงาม แต่ที่สำคัญต้องยึดหลักความเป็น เค้าไว้ ไม่ให้ดูเหมือนเป็นการปรุงแต่งมากเกินไป เพราะจะทำให้คนดูเกิดความไม่เชื่อ ในหนังเกิดขึ้น
10. ผลของเรื่องราวจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์ กับตัวละครเพียงกลุ่มใดกลุ่ม หนึ่ง หรือคนใด คนหนึ่ง ซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูสามารถรับรู้ และเข้าใจใน ประเด็นที่แฝงไว้ภายในเรื่อง ซึ่งคนก็จะต้องสามารถนำแนวความคิดที่ได้จากเรื่องไปปรับ ให้เข้ากับตัวเองในการใช้ชีวิตประจำวัน

สรุปลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต คือ ภาพยนตร์ที่พูดถึงปัญหาของตัวละคร และบอกถึงวิธีการแก้ ปัญหา ซึ่งเป็นลักษณะของตัวละครนั้นๆ และสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการจะบอกเล่า โดยเน้นที่ความสมจริงในเรื่องราว ภาพ และเสียง ซึ่งจะมีการปรุงแต่งได้เล็กน้อย เพื่อเสริม สร้างอารมณ์ให้กับตัวละครในทุกๆด้าน เพื่อให้คนดูได้เข้าตัวละครอย่างลึกซึ้งที่สุดเท่าที่จะ

ทำได้ ซึ่งสามารถและพอที่จะสร้างอารมณ์ร่วมกับตัวละครหรือเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความ
สะเทือนใจกับคนดูได้

กระบวนการสื่อสารในภาพยนตร์

จากคำกล่าวที่ว่ารูปภาพเพียงภาพเดียวมีคุณค่า สามารถสื่อความหมายได้มากกว่าคำ
บรรยายกว่าพันคำ ดูเหมือนว่าคำกล่าวนี้น่าจะเป็นความจริง

คนเราทุกคนไม่ว่าจะมีความรู้หรือไม่มีเมื่อเห็นภาพภาพเดียวกันทุกคนสามารถตีความ
ภาพนั้นได้เหมือนหรือใกล้เคียงกันมากกว่าภาษาที่บรรยาย ยกตัวอย่างเช่น ภาพทุ่งหญ้าที่เขียวขจี
สดชื่นลูกตา ต่อให้ที่คนก็คนมาเห็น ทุกคนก็จะตีความตามสิ่งที่ตนเห็นโดยไม่ต้องอาศัยสิ่งที่ตน
จินตนาการเลย และสามารถตอบได้เหมือนกันหมดเช่น ต้นหญ้าที่เห็นนั้นมีสีเขียวหรือสีเหลือง
แต่ถ้าเราจะบรรยายภาพนั้นด้วยภาษาพูดหรือภาษาเขียน แม้ว่าเราจะบรรยายให้คนอื่นฟัง
เหมือนกันทุกคำ ทุกประโยค ยิ่งงทุกคนก็ไม่สามารถจินตนาการได้เหมือนกันหมด และบางครั้ง
อาจจินตนาการไม่เหมือนสิ่งที่เราบรรยายไปก็เป็นได้ ซึ่งมันต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ของ
แต่ละคนที่จะตีความ

ในภาพยนตร์สิ่งที่ทุกคนเห็นและสัมผัสนั้น ก็คือความหมายภายนอกที่แสดงออกมาเป็น
ภาพ เป็นการแสดง ทุกคนสามารถรู้สามารถเข้าใจได้เพียงเปลือกนอกของมัน เช่น ชายแต่งตัว
มอซอ ทำทางรีบร้อนคนนั้นวิ่งไปที่สถานีตำรวจ คนที่ดูก็จะเข้าใจว่าคนคนนั้นก็วิ่งไปที่สถานี
ตำรวจ แต่ถ้าวิเคราะห์หาความหมายแฝงแล้ว อาจหมายถึง ชายคนนี้มีเรื่องเดือดร้อนอะไร
สักอย่าง อาจโดนปล้น โดนจี้ หรือบางทีแกอาจจะกลายเป็นสายลับของตำรวจก็ได้ หรือบางครั้งภาพ
นั้นอาจเป็นความหมายแฝงในเชิงสัญลักษณ์

1. (Icon) ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่คล้ายเป็นข้อตกลง เป็นเครื่องหมาย ใครพบใคร
เห็นก็จะเข้าใจในทันที เช่น ไฟแดง หมายถึง หยุด ไฟเขียว หมายถึง ไป
2. (Index) เป็นความหมายเชิงอุปมาอุปมัย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความคิด เช่น อาจจะ
เปรียบเทียบเวลากับนาฬิกา มันดูใกล้เคียงกันไม่ว่าทางรูปร่างและความคิด เมื่อเห็นก็
จะสื่อความหมายสอดคล้องกันและกัน
3. (Symbol) คล้ายกับ Icon ตรงที่จะต้องมีการตกลงกันระหว่างกลุ่มว่าเครื่องหมายนี้
หมายถึงอะไร มีความเป็นสากล แต่จะแตกต่างกันตรงที่ตัวสัญลักษณ์อาจไม่เกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งกับความหมายเลยก็เป็นได้ เช่น สถานีตำรวจ หมายถึง ความเดือดร้อนของคน หรือ ที่พึ่งพิงของคน Symbol คุณมีลักษณะทางอารมณ์ความรู้สึกมากกว่า ไม่แข็งกระด้างที่มันจะต้องมีความหมายเช่นนี้เท่านั้น มันอาจอยู่ที่ภาพก่อนหน้า หรือหลัง มาประกอบกันกับมันถึงจะเข้าใจ

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการที่เราคิดจะสื่อสารออกมาเป็นภาพอะไรก็แล้วแต่ ทั้งความหมายภายนอกและความหมายใน ล้วนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน การที่เราจะเล่าเรื่องราวหนึ่งๆ ให้คนรับรู้นั้นเราก็ต้องอาศัยความหมายภายนอกที่จะบอกรายละเอียดว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อเกิดเป็นเรื่องราวแล้วต่อจากนั้นเราก็จะมาตีความว่า สิ่งๆนั้นที่เราเลือกมาใช้มันมีความหมายหรือมีความเหมาะสมไหม เราต้องการความหมายแบบนี้ แต่สิ่งที่เราเลือกมาใช้มันไม่แสดงออกอย่างที่เรต้องการ เราก็ควรจะเปลี่ยนไปใช้สิ่งอื่น อย่าลืมว่าสิ่งๆนั้นที่เราเลือกมาใช้มันยังไม่ใช่วัตถุติดิบดีสำเร็จรูป เราต้องอาศัยหลักการทางภาพยนตร์เข้าไปปรุงแต่งมันอีกรอบ ไม่ว่าจะเป็น เทคนิค (Technique) มุมกล้อง (Angle) เวลาที่จะใช้ (Timing) ตลอดจนไปจนการตัดต่อ (Editing) ถึงตอนนั้นความหมายที่เราต้องการก็จะถูกปรุงแต่งเสร็จเรียบร้อยแล้วและสามารถสื่อสารออกมาให้คนที่ชมเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะบอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการทางองค์ประกอบภาพที่ช่วยในการสื่อความหมาย

MISE-EN-SCENE องค์ประกอบกับการสื่อความหมาย

Mise-en-scene เป็นคำในภาษาฝรั่งเศส มีความหมายว่า การจัดวางบนเวที (placing on stage) โดยรวมแล้วก็หมายถึง การจัดวางรายละเอียดทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งตัวแสดง ฉาก แสง อุปกรณ์ประกอบต่างๆเพื่อผลในการสื่อความหมาย

การจัดวางแบบนี้ความจริงเป็นการจัดวางสำหรับละครเวที ที่ต้องคำนึงถึงการจัดวางองค์ประกอบของการแสดงให้เข้ากับฉาก แสง อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ แต่ทางภาพยนตร์หยิบยืมมาประยุกต์ใช้ ความยุ่งยากของการจัดองค์ประกอบภาพทางภาพยนตร์ยิ่งยุ่งยากขึ้นไปอีก เมื่อยังต้องเพิ่มส่วนผสมทางเทคนิคต่างๆของทางภาพยนตร์เข้าไปอีก เช่น มุมกล้อง และเมื่อถ่ายออกมาเป็นภาพยนตร์ สิ่งต่างๆจากของจริงก็จะถูกเปลี่ยนเป็นภาพสองมิติเท่านั้นแต่ถึงอย่างไรจุดประสงค์ของมันก็ไม่ได้เปลี่ยนไปเลย เพราะถึงอย่างไร จุดประสงค์หลักของมันก็คือ การจัดวางเพื่อการสื่อความหมาย ฉะนั้น ไม่ว่าจะผู้กำกับละครเวทีหรือผู้กำกับหนังก็ต้องรู้สิ่งที่ตนต้องการจะสื่อเสียก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วจึงค่อยเลือกรายละเอียด เช่น นักแสดง ฉาก แสงไฟ เพื่อการสื่อความหมายออกมาได้อย่าง สมบูรณ์ที่สุด

The Frame หรือ กรอบพื้นที่ภาพ

เฟรมภาพ หรือกรอบภาพในหนังนั้น ถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่ ในหนังกับพื้นที่แห่งความเป็นจริง พื้นที่ในหนังนั้นก็คือ ส่วนที่นักแสดง ไม่ว่าจะเป็นการแสดง เวลา หรือฉากภายในเนื้อเรื่อง ปรากฏภายในกรอบที่เราเห็นเท่านั้น แต่ในทางภาพยนตร์แล้วภาพๆเดียว ไม่สามารถบอกความหมายในตัวมันเองได้อย่างสมบูรณ์แบบ มันต้องอาศัยหลายสิ่งหลายอย่าง ภาพหลายๆภาพมาเรียงร้อยต่อกันจนเกิดเป็นเรื่องราวขึ้น

เฟรมภาพในทางภาพยนตร์นั้น เรากำหนดได้หลายขนาด ไม่ว่าจะ เป็น 1.33:1, 2.35:1 หรือ 1.85:1 แต่ไม่ว่าจะเป็นขนาดใดก็แล้วแต่เฟรมภาพในทางภาพยนตร์นั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ตายตัว ไม่สามารถกำหนดปรับเปลี่ยนอะไรได้ ฉะนั้นส่วนสำคัญอีกอย่างของเฟรมภาพจึงอยู่ที่การจัดองค์ ประกอบภายในกรอบที่กำหนด (Composition) โดยพื้นฐานของคนส่วนใหญ่มักคิดว่าการจัดองค์ ประกอบภาพไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพนิ่ง ตลอดจนถึงทางภาพยนตร์เอง พื้นฐานคือ ความสมดุล กันในกรอบนั้น มันก็ถือว่าเป็นเรื่องแน่นอนที่เราจะต้องจัดภาพให้เสมอกัน มีความสมดุลซึ่งกัน และกัน แต่ถ้ามองดูกันให้ดีเราจะเห็นได้ว่า ตำแหน่งต่างๆในเฟรมภาพนั้น บางครั้งมันก็ให้ความ รู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น การที่คนจะเดินไปข้างหน้า โดยพื้นฐานทางจิตวิทยาแล้วคนก็จะต้องเดิน จากตำแหน่งซ้ายเฟรมไปทางขวาเฟรม ถ้าเดินจากขวาเฟรมกลับมาที่ซ้ายเฟรม นั่นก็ย่อมหมายถึง คนๆนั้นเดินกลับ หรือคนที่อยู่ตรงส่วนบนตรงกลางของเฟรมก็จะดูยิ่งใหญ่มีอำนาจ แต่ถ้ามาอยู่ ทางด้านล่างของเฟรม คนๆนั้นก็จะดูต่ำต้อยลงไปทันที

โดยหลักแล้ว อย่างน้อยการจัดองค์ประกอบภาพนั้นเราจะต้องสร้างจุดสนใจทางด้านภาพ ขึ้นมา เพื่อนำสายตาของผู้ชมไปที่จุดนั้นๆ มันอาจจะเป็นตัวเด่นของเรื่อง ความขัดแย้ง เป็นเนื้อหา เป็นรายละเอียดที่สำคัญของเรื่องก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น ฉากที่เราต้องการจะบอกว่า นอกจากตัวเอก แล้วยังมีอีกคนที่มีความสำคัญเช่นกันแต่ยังไม่เปิดเผย ซึ่งพระเอกอาจจะอยู่ที่ระยะหน้าและมีพื้นที่ ในเฟรมมากที่สุด แต่จุดสนใจไม่ได้อยู่ที่ตรงนี้ มันกลับอยู่ตรงข้างหลังไกลออกไป แต่มันสามารถ นำสายตาได้ก็เพราะกล้องโฟกัสไปที่จุดเล็กๆนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางครั้งมันก็ดูเหมือนเป็นสิ่งที่ยากจะเข้าใจ เพราะมันเหมือนไม่มีหลักอะไรมายึดไว้ และไม่มีคำตอบที่ตายตัวเฉพาะเหมือนคณิตศาสตร์ แต่ถ้าดูกันให้ดีแล้วมันก็ไม่ยากเกินที่เข้าใจ ถ้าเราลองสังเกตดูมันก็เหมือนกับจิตวิทยาพื้นฐานในการรับรู้ของมนุษย์ มีความเป็นปัจเจก และมีความยืดหยุ่น ไม่มีคำตอบที่ตายตัว บางครั้งมันต้องอาศัยความรู้ และประสบการณ์ในการตีความ และเลือกใช้ให้ได้อย่างลงตัวที่สุด สิ่งที่จะมากำหนดมันก็คือเนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ และความเป็นตัวของตัวเอง นั่นน่าจะเป็นทางที่ดีที่สุด

แสงและสีในงานภาพยนตร์

คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าแสงและสีก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ โดยหน้าที่หลักของมันนอกจากจะสร้างบรรยากาศ และความสวยงามแล้ว มันยังช่วยสร้างอารมณ์ และความรู้สึกร่วมกับเนื้อหาที่เรากำลังเล่าและยังสื่อความหมายบางอย่างได้อีกด้วย

การแบ่งแยกลักษณะการจัดแสงนั้น โดยส่วนใหญ่มักจะกำหนดโดยลักษณะแนวของหนัง เช่น เป็นแนวดราม่า โรแมนติก หรือแนวสืบสวนลึกลับ จากนั้นจึงค่อยมาขยับลงอีกที่เป็นซีเควนซ์ เป็นฉากที่เราต้องการจะบอกอะไร ต้องการอารมณ์แบบไหน แล้วจึงค่อยมากำหนดแสง ซึ่งการจัดแสงยังสามารถแยกออกได้อีกหลายแบบหลายสไตล์ แต่มาตรฐานของการจัดแสงนั้นจะถูกกำหนดค่ามาตรฐานของแสงโดยใช้คำว่า key โดยแบ่งออกง่ายๆ ดังนี้

High key คือ การจัดแสงในโทนสว่าง ไม่มี contrast จัด ส่วนใหญ่มักจะใช้ในพวกหนังแนวดราม่า โรแมนติก และแนวตลก ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศในภาพจะดูสดใส เปิดเผย และไม่มี การปิดบัง

Low key คือ การจัดแสงโดยคุมโทนแสงให้มีความมืด มีแสงขาวจัด ดำจัด contrast สูง มักจะเป็นหนังจำพวกสืบสวนสอบสวน หรือหนังเขย่าขวัญ ที่ต้องการสร้างบรรยากาศ สร้างอารมณ์ให้กับคนดู คนดูก็จะรู้สึกสงสัย ตื่นเต้นไปด้วย เพราะไม่รู้ว่ภายในเงามืดนั้นจะมีอะไรอยู่หรือเปล่า

การแยกลักษณะการจัดแสงนั้น ไม่ได้หมายความว่าหนังแนวนี้ทั้งเรื่องจะต้องใช้การจัดแสงแบบเดียวกันไปทั้งเรื่อง บางครั้งหนังเรื่องเดียวกัน ก็ต้องใช้การจัดแสงทั้งสองแบบในการช่วยสื่อความหมาย หรือบางครั้งอาจจะอยู่ในฉากเดียวกันเลยก็มี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น สิ่งที่จะช่วยคุมหนังไม่ให้หลุดไปก็คือ คอนเซ็ปต์ของหนัง เนื้อหา หรืออารมณ์ที่เราต้องการจะสื่อออกไปมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงในงานภาพยนตร์

อาจกล่าวได้ว่าการแสดงนั้นถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดในงานภาพยนตร์ มันเหมือนกับเป็นตัวเพียงสำคัญที่สุดที่จะคอยขับเคลื่อนเพื่อนำตัวอื่นๆให้ทำงานร่วมและส่งเสริมให้มันมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปอีก เพราะหัวใจของหนังก็คือ อารมณ์ และตัวที่เป็นตัวนำในการสร้างอารมณ์ก็คือ การแสดง ส่วนอื่นๆในทางภาพยนตร์นั้นถือเป็นส่วนช่วยส่งเสริมการแสดงมากกว่า ไม่ว่าจะมุมกล้อง ขนาดภาพ แสงสี องค์กรประกอบภาพ ตลอดไปจนถึงฉาก สิ่งเหล่านี้จะไร้ค่าลงไปทันที ถ้าเกิดการแสดงไม่มีพลังพอที่จะขับเคลื่อนทุกอย่างให้บรรลุเป้าหมาย ในทางการแสดงมีหลักการและลัทธิมากมาย แต่ไม่ว่าจะแตกต่างกันมากแค่ไหนในทุกลัทธิก็มีจุดร่วมจุดหนึ่งที่เหมือนกันหมด นั่นก็คือ เป้าหมายในการสื่อความหมายและอารมณ์ให้แสดงออกมา แต่จะด้วยวิธีไหนก็แล้วแต่ ขึ้นอยู่กับตัวผู้กำกับ ลักษณะแนวของหนัง และเนื้อหาในตัวหนัง

ผู้กำกับภาพยนตร์

การผลิตภาพยนตร์สักเรื่องนั้น ถือว่าเป็นงานที่ใหญ่พอสมควร เราไม่สามารถสร้างภาพยนตร์ได้ด้วยตัวคนเดียว มันต้องประกอบขึ้นจากหลายๆส่วน หลายๆปัจจัย หลายๆตำแหน่ง และหลายๆองค์ประกอบ ต่างฝ่ายก็ต่างมีความคิดเป็นของตนเอง และมาจากพื้นเพคนละแบบ ภาพที่คิดอยู่ในหัวแต่ละคนแน่นอนว่าต่างคนต่างก็คิดคนละแบบ ไม่มีทางเหมือนกันได้ ฉะนั้นผู้ที่คอยทำหน้าที่คุมคนเหล่านี้ให้คิดให้ทำเป็นไปในแนวทางเดียวกัน นั่นก็คือ ผู้กำกับภาพยนตร์

ถ้าเปรียบเทียบส่วนต่างๆในงานภาพยนตร์ กับส่วนประกอบในเรือใหญ่ลำหนึ่ง ก็ลองอาจจะเปรียบได้กับตัวลำของเรือที่เป็นส่วนหลักให้เราลอยน้ำ แสงและไฟ อาจเปรียบได้กับใบเรือที่ช่วยให้ตัวลำเรือให้เดินไปข้างหน้าได้ ส่วนอื่นๆ เช่น ตัวแสดง ฉาก ก็อาจเป็นส่วนอื่นๆในเรือ แต่ส่วนที่มีหน้าที่สำคัญที่สุดของงานภาพยนตร์คือ ผู้กำกับนั้น จะต้องเปรียบเสมือนหางเสือของเรือที่จะคอยควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างในเรือลำนี้ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ไม่หลงทาง ไม่สับสน และไปถึงยังจุดหมายโดยสวัสดิภาพ

ผู้กำกับภาพยนตร์คือใคร และมีบทบาทหน้าที่อย่างไร

ผู้กำกับก็คือ ผู้นำของงานภาพยนตร์ เป็นเสาหลักที่จะคอยให้คำปรึกษาแก่ทุกฝ่าย ในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ ภาพที่อยู่ในหัวผู้กำกับจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงจะแสดงอย่างไร ขอบเขตแค่ไหน อารมณ์อย่างไร กล้องจะใช้ขนาดภาพไหน มุมมองอย่างไร ไฟจะออกมาแบบไหน ลักษณะอย่างไร ฉากจะออกแบบเป็นแบบไหน ยุคสมัยใด ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องอยู่ในหัวผู้กำกับ และมีสิทธิเด็ดขาดที่จะตัดสินใจว่าจะเอาอย่างไร ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้กำกับที่จะต้องถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองคิด ตนเองเห็น ออกมาอธิบายให้ทุกคนเข้าใจความคิดนั้น และให้ออกมาเป็นภาพเดียวกัน

ผู้กำกับมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ในมือที่จะใช้ตัดสินใจกับสิ่งต่างๆที่แต่ละฝ่ายเสนอมานี้ และใช้มันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าจะในแง่การเล่าเรื่องเนื้อหา ควบคุมทุกอย่างให้อยู่ในแนวเดียว ไม่หลงทาง ตลอดจนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

ผู้กำกับที่ดีนั้น ควรจะมีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาดชัดเจนในสิ่งที่กำลังทำอยู่ ไม่ใช่ัวเขวต่อกระแสแรงกดดันรอบตัวที่กำลังถาโถมเข้าใส่ ไม่ว่าจะสายตาทุกคู่ที่จับตามองมา หรือความไม่พอใจของผู้ร่วมงานบางคนเห็นว่าผู้กำกับไม่สนองตอบในสิ่งที่เขาเห็น บางครั้งมันเป็นเรื่องปรกตธรรมดาในการทำงานกับคนหมู่มากที่ต้องมีหลากหลายทรรศนะความคิดเห็น ฉะนั้นต้องอาศัยความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทีมงานก็ต้องเชื่อในตัวผู้กำกับว่าสิ่งที่ผู้กำกับเลือกมานั้น เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในขณะเดียวกัน ผู้กำกับก็ต้องเชื่อใจทีมงานที่จะสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เราคิด และสิ่งที่เราเห็นได้ รวมทั้งสามารถดึงพลังความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมดให้ใช้ออกมาได้เต็มที่ และมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การกำกับการแสดง

หน้าที่ของผู้กำกับ

ในกองถ่ายผู้กำกับเป็นผู้ประสานประโยชน์ในกอง สามารถดำเนินงานถ่ายทำอย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบในการจัดการฝึกซ้อมการแสดงให้ออกมาอย่างสร้างสรรค์ และถูกต้องตรงตามเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ในฐานะที่ตนทำหน้าที่ เป้าหมายหลักคือ พยายามเข้าถึงความคิด ทำหน้าที่แทนสายตาของผู้ชม ต้องเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้ชมต้องการ เป็นนักเล่าเรื่องคนแรกสุดโดยผ่านคำพูดและลีลาการแสดงต่างๆ และเล่าเรื่องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความชัดเจน มีความน่าสนใจให้คนดูคล้อยตาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับควรมีความรู้

1. รู้วิธีการสร้างงานให้สมบูรณ์ รู้ทฤษฎีทางภาพยนตร์ไปใช้ตีความความคิดออกมาเป็นภาพ
2. รู้วิธีการทำงานกับนักแสดงอย่างไร ให้นักแสดงสามารถสื่อลีลาการแสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ มีประสิทธิภาพและตรงตามเนื้อหา ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักแสดง
3. รู้วิธีทำงานกับทีมงานอย่างไร ควบคุมการทำงาน การแบ่งงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งทางสติปัญญาและร่างกาย รู้ว่าเวลาไหนควรขยับย่นความคิดตน เวลาไหนควรโอบอ้อมผ่อนตาม

นักแสดงเปรียบเหมือนเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในการสื่อสารกับคนดู โดยเขาจะสื่อสารผ่านลีลาการเคลื่อนไหวและน้ำเสียงที่สื่อความหมายอย่างมีศิลปะ นักแสดงแต่ละคนมีบุคลิกและพรสวรรค์แตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะกำหนดรูปแบบการแสดงขึ้น ผู้กำกับควรศึกษาถึงความสามารถของนักแสดงแต่ละคน และพยายามนำเอาความสามารถนั้นออกมาใช้ให้มากที่สุด

ผู้กำกับและนักแสดง หากเปรียบเทียบกันแล้ว ทั้ง 2 มีอะไรคล้ายกันหลายอย่าง เนื่องจากทั้ง 2 ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการสร้างมโนภาพ รอบรู้ รับรู้ กล้าแสดงออก และมีความเป็นผู้นำ ข้อแตกต่างมีอยู่ 2 ประการ คือ

1. การวางตัว

ผู้กำกับเป็นผู้ใหญ่ นักปกครอง ให้ข้อเสนอแนะ กำลังใจให้นักแสดง และทีมงานเข้มแข็ง นักแสดงสดชื่น มีความเป็นหนุ่มสาว พร้อมเสมอ

2. วิธีการ

ผู้กำกับเป็นผู้ใช้ความคิดก่อน แล้วควบคุมให้ทุกอย่างเป็นไปอย่างที่คิด นักแสดงรับฟังก่อนแล้วคิดตาม เพื่อนำไปปฏิบัติภายหลังอย่างมีสมาธิ

ผู้กำกับที่ดีควรทำงานประสานกับนักแสดง ความสัมพันธ์ของทั้งสองจะสะท้อนออกมาในผลงาน ผู้กำกับคือ คนที่ช่วยนักแสดงค้นแนวคิดในการตีความบท ผู้กำกับไม่จำเป็นต้องไปช่วยสอนนักแสดงจนกว่าเขาจะแสดงผิดพลาด ไม่ควรบอกว่านักแสดงเขาควรแสดงอย่างไร นอกจากนักแสดงต้องการคำแนะนำ

การตีความบท

หลังจากผู้กำกับได้บทภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์มาอยู่ในมือ เขาจะใช้เวลาศึกษาบทอย่างรอบคอบ ไตร่ตรองถึงเนื้อหา อารมณ์ และสุนทรียภาพให้แน่ชัดเสียก่อน จึงสามารถถอดความออกมาเป็นแนวทางในการกำกับการแสดงได้ การตีความบท จะมีขั้นตอนวิเคราะห์จากกว้างๆ ค่อยๆ แยกย่อยลงไป โดยผู้กำกับจะใช้วิธีตั้งคำถาม การตีความสามารถทำเป็นขั้นตอนโดย

1. การวิเคราะห์เหตุการณ์ สถานการณ์ ดูว่าเป็นยุคสมัยไหน ทำไมเรื่องต้องเกิดในสถานที่นั้น ช่วงเวลานั้น
2. การวิเคราะห์ตัวละคร สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน
  1. ลักษณะภายนอก ตัวละครมีรูปร่าง หน้าตา บุคลิก อาชีพ ้วยอะไร อย่างไร
  2. ลักษณะภายใน ตัวละครมีปมหลังอย่างไร มีมุมมองความคิดอ่านอย่างไร มีการพัฒนาอย่างไร มีความต้องการอะไร
  3. การวิเคราะห์อารมณ์ในสถานการณ์นั้น คิดว่าเมื่อตัวละครมาอยู่ในสถานการณ์นั้นเขาจะทำอย่างไร ทำไม เขาจะรู้สึกอย่างไร มีอารมณ์อย่างไร ขบขัน เศร้า เบื่อหน่าย ทั้งอารมณ์และการกระทำจะเป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

ในการตีความบ่อยครั้งจะพบสิ่งที่เราไม่รู้ด้วย วุฒิกวาระและประสบการณ์ ที่เรายังไปไม่ถึง เราจึงควรหาข้อมูลเสริม เรียงรู้ ค้นคว้า สังเกตสิ่งต่างๆ ที่คิดว่าเป็นสิ่งที่หนึ่งต้องการ อย่างเรื่องของยุคสมัย อาชีพ บุคลิกตัวละคร แล้วนำข้อมูลมาประมวลรวมกันให้เกิดเป็นภาพในหัวผู้กำกับให้มากที่สุด

การทดสอบคัดเลือกนักแสดง

การจะคัดเลือกนักแสดงได้นั้น ผู้กำกับต้องมีความเข้าใจในตัวละครที่กำลังจะคัดเลือกอย่างชัดเจน รู้ถึงลักษณะภายนอก และภายในตัวละคร และควรมีความรู้ความเข้าใจว่านักแสดงคนไหนเหมาะสมกับบทบาทการแสดงอย่างไร

วิธีการทดสอบ

ผู้กำกับจะเลือกยกเอาการแสดงฉากหนึ่งจากบทภาพยนตร์มาให้นักแสดงทดสอบ ให้นักแสดงลองอ่านท่องจำบท หลังจากอ่านบทเสร็จแล้ว ผู้กำกับอธิบายแนวคิดโครงเรื่อง ลักษณะตัวเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละคร การแสดง ฉาก และอารมณ์ที่กำลังจะเล่น เปิดโอกาสให้นักแสดงคิดเห็นอย่างอิสระ การพูดคุยกันควรอยู่ในสภาพที่มิดชิด นักแสดงสามารถออกท่าทางแสดงอารมณ์ได้ การทดสอบนี้ ผู้กำกับไม่ควรให้นักแสดงรู้สึกว่าเป็นการทดสอบ

การพิจารณานักแสดง

1. พื้นฐาน ประสบการณ์การแสดง

ผู้กำกับต้องพยายามวัดความสามารถทางการแสดง ประวัตินักแสดง ความสามารถในการเข้าใจ บท เทคนิคการแสดง ผู้กำกับจะดูความสามารถทางการแสดงมากกว่ารูปร่างหน้าตา

2. ความละเอียดอ่อนและจินตนาการ

ดูไหวพริบในการใช้จังหวะลีลา การเคลื่อนไหว ประเมินผลจากการลองให้นักแสดงเล่นบทอะไรก็ได้โดยไม่มีบทพูด

3. น้ำเสียงการใช้ภาษา

ฟังน้ำเสียงนักแสดง โดยผู้กำกับพยายามคิดว่าตนเองเป็นผู้ชม ฟังน้ำเสียงดูว่าสามารถสกด อารมณ์ผู้ชมได้หรือไม่ ในหนึ่งเมโลดราม่าต้องการนักแสดงที่มีน้ำเสียงไพเราะชวนฟัง เรียกคะแนน ความสงสารแก่ผู้ชมได้ ส่วนภาพยนตร์ตลกต้องการนักแสดงมีเสียงกระด้าง ฟังดูน่าหัวเราะ

4. บุคลิกตรงตามบท

บุคลิกเฉพาะตัวของนักแสดงมีส่วนสร้างความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงนั้น ภาพยนตร์แต่ละเรื่องต้องการความสามารถนักแสดงแตกต่างกันไป อยู่ที่ผู้กำกับว่าต้องการนักแสดงที่มีลักษณะอย่างไร

5. บุคลิกภาพและหน้าตาที่มีเสน่ห์ชวนมอง

เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่พิจารณาคนดูต้องการดูนักแสดงที่มีเสน่ห์ชวนมองมากกว่าหน้าตาอัปลักษณ์ ผู้กำกับควรดูลักษณะบุคลิกนิสัยของนักแสดงคนนั้นด้วย ว่าสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้หรือไม่ มีความฉลาดอดทนแค่ไหน

6. ผลรวมของนักแสดงทั้งหมด

ผู้กำกับต้องนำนักแสดงที่คัดเลือกมาเปรียบเทียบกันว่ามีความเหมาะสมกลมกลืนกันแค่ไหน โดยเฉพาะบทที่เป็นพ่อลูก ญาติกันหรือคนเดียวกันแต่ละอายุต้องดูเหมือนกัน และควรพิจารณาถึง รายละเอียดต่างๆ ของนักแสดง ถ้านักแสดงที่มีบุคลิกคล้ายคลึงกันมากๆ จะไม่มีความหลากหลาย ควรหาความขัดแย้งกันในรูปแบบลักษณะอื่น เพื่อเป็นการเน้นตัวละครซึ่งกันและกัน

การฝึกซ้อมนักแสดง

การจัดเวลาฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมการแสดงก่อนการถ่ายทำเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการแสดงเป็นการสร้างสรรค์สรรค์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ มีความอ่อนไหว จังหวะลีลาเป็นธรรมชาติที่เกิดจากการปรุงแต่ง การฝึกซ้อมนอกจากจะทำให้นักแสดงรู้ถึงบุคลิกของตัวละครที่จะแสดงแล้ว ยังช่วยสร้างมโนภาพทางการแสดงและให้นักแสดงมีความเชื่อมั่นทางการแสดงอีกด้วย

เมื่อคัดเลือกนักแสดงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับจะนัดนักแสดงมาฝึกซ้อมบทปกติในภาพยนตร์เรื่องยาวจะมีการซ้อมประมาณ 3 เดือน ก่อนการเปิดกล้อง การซ้อมจะซ้อมเป็นลำดับขั้น

ซ้อมอ่านบทรวมกัน (ประมาณ 4-5 วัน)

ซ้อมแสดงตามบท (ไม่จำกัดเวลา)

การพัฒนาบทบาท (ไม่จำกัดเวลา)

การสร้างบุคลิก (ใช้เวลา 2-3 วันก่อนการเปิดกล้อง)

การแสดงวันถ่ายทำ

การฝึกซ้อมควรเริ่มตรงเวลาทุกครั้ง ต้องทำให้นักแสดงเห็นความสำคัญ ในการซ้อมควรดำเนินไปตามเวลาที่กำหนดและมีการหยุดตรงเวลาเช่นกัน ถ้าหากมีนักแสดงมาสายใน 2-3 ครั้งแรกๆ ผู้กำกับไม่ควรว่ากล่าว แต่ควรเริ่มการซ้อมนักแสดงคนอื่นไปเลยไม่ต้องรอ เมื่อนักแสดงคนนั้นมาถึงเขาจะารู้เองว่าคราวหน้าจะมาให้ตรงเวลา และก่อนจะถึงเวลาพักทุกครั้งควรมีการสรุปการแสดงในครั้งนั้นๆ ดูเรื่องปัญหาในการแสดง อาจใช้เวลา 5-10 นาที ก่อนหมดเวลา

การฝึกซ้อมอ่านบท

เป็นขั้นตอนแรกในการฝึกซ้อม เป็นขั้นตอนที่ให้นักแสดงได้ศึกษาทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง บุคลิกตัวละคร และท่องจำบทพูด ขั้นตอนการฝึกโดยให้นักแสดงกับผู้กำกับนั่งล้อมวงกันแล้วลองอ่านบทของคนที่อยู่ในมือ ฝึกออกเสียงและทำความเข้าใจจากบท ขั้นตอนนี้ยังไม่มีการแสดง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ผู้กำกับจะเป็นผู้อธิบายเนื้อเรื่อง บุคลิก ตัวละคร เหตุการณ์ สถานการณ์ และตอบคำถามไขข้อข้องใจของนักแสดง

ประโยชน์ของการฝึกซ้อมอ่านบท

1. ให้นักแสดงสามารถจำบทได้ เป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของนักแสดง เพราะหากนักแสดงจำบทไม่ได้การสร้างสรรค์ส่วนอื่นแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย
2. วิเคราะห์ตีความลักษณะตัวละคร รู้และเข้าใจถึงลักษณะตัวละครและความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น นักแสดงต้องตั้งคำถามในการตีความตัวละครเอาไว้ในใจว่า “ทำไมถึงต้องเป็นเรา, เราถูกเลือกมาเล่นบทนี้เพราะอะไร” จากนั้นก็ตีความตัวละครทั้งลักษณะภายนอกและภายใน แล้วตั้งคำถามในใจอีกว่า “ทำไมตัวละครจึงมีการกระทำอย่างนั้น”
3. สร้างความคุ้นเคยกันระหว่างนักแสดงด้วยกันและผู้กำกับ ลดความเกร็ง สร้างความสัมพันธ์อันดี ฝึกการประสานสายตาเพื่อให้การแสดงดูเป็นธรรมชาติ
4. ฝึกการใช้น้ำเสียงในการแสดง การออกเสียงที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเสียงเป็นสิ่งสื่อความหมายได้ดีที่สุดในภาพยนตร์ ผู้แสดงควรให้ความสำคัญกับเสียงและการพูดก่อนสิ่งใดทั้งสิ้น ผู้กำกับบางคนให้ความสำคัญกับเสียงที่นักแสดงเปล่งออกมาจนในบางครั้งเขาไม่ดูการแสดงที่นักแสดงเล่นเลยแต่ใช้วิธีฟังเสียงแทน
5. แก้ไขข้อข้องใจที่อาจมีเกี่ยวกับบทภาพยนตร์ ผู้กำกับควรเป็นที่ปรึกษาไขข้อข้องใจที่นักแสดงมีกับบทอย่างใกล้ชิด

การซ้อมการแสดงตามบท

เมื่อการซ้อมอ่านบทเสร็จแล้ว จะเป็นขั้นตอนการเริ่มฝึกการแสดงตามบทโดยให้นักแสดงเล่นตามบท เป็นการแสดงตามการกระทำที่บทกำหนดมาอย่างไม่ใช้อารมณ์ความรู้สึก ให้นักแสดงแสดงตามความคิดตน ไม่ต้องใส่บุคลิกตัวละครโดยให้นักแสดงคิดว่า “ฉันจะทำอย่างไรในเหตุการณ์นั้น” เพื่อให้นักแสดงได้เรียนรู้ด้วยท่าทางการกระทำก่อนเพราะมันเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ เมื่อนักแสดงนึกถึงการกระทำอารมณ์ก็จะตามมา

71560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการกำกับ

ในระหว่างการซ้อมผู้กำกับไม่ควรเข้าไปแทรกแซงระหว่างที่นักแสดงกำลังแสดง เพราะจะเป็นการขัดจังหวะการแสดงที่นักแสดงกำลังทุ่มเทพยายามอยู่ ไม่ว่าจะผู้กำกับจะมีเหตุผลใดๆก็ตาม การแทรกแซงเป็นการถือวิสาสะเกินขอบเขต

วิธีที่ควรทำคือ ถ้ามีปัญหาปล่อยให้นักแสดงแสดงไปก่อนจนจบซีน โดยผู้กำกับจะจดบันทึกเอาไว้ แล้วค่อยอธิบายหลังจากที่แสดงเสร็จแล้ว ถ้าในฉากที่ใช้เวลาในการแสดงนาน ผู้กำกับอาจใช้วิธีชอยจากนั้นเป็นช่วงๆ ให้นักแสดงคิดว่าเป็นการทดลอง เพื่อให้ผู้กำกับควบคุมอย่างใกล้ชิด

ปัญหาของนักแสดง

1. ความกลัว ความไม่เชื่อมั่นในการแสดงของตนเอง เป็นปัญหาที่ต้องเกิดขึ้นกับนักแสดงไม่มากนักน้อย หน้าที่ของผู้กำกับคือ การหาทางให้นักแสดงลดการตื่นกลัวนั้นโดยทำให้นักแสดงรู้สึกวางใจ ไม่ว่าจะการพูดหรือการกระทำ พวกเขาควรได้รับการต้อนรับอย่างเป็นมิตร นักแสดงจะลดความเกรงกลัวลงเมื่อเขาเห็นว่าผู้กำกับไม่ใช่คำพูดข่มขู่
2. ความประหม่า ซื่อาย ไม่กล้าแสดงออก ควรให้นักแสดงมีสมาธิ โดยลองให้เขาตั้งมั่นในจุดใดจุดหนึ่งในการแสดง วิธีแก้อีกทางหนึ่งคือยั่วให้นักแสดงโกรธ ความโกรธจะทำให้นักแสดงต้องการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ
3. ความขัดแย้ง บ่อยครั้งที่นักแสดงและผู้กำกับมีการขัดแย้งกัน ไม่ว่าจะเป็เหตุผลใดก็ตาม สุดท้ายผู้กำกับจะเป็นผู้หลีกเลี่ยงทางระงับเหตุเสมอ ทิฐิของผู้กำกับควรใช้ให้สร้างสรรค์กับงาน

แนวทางในการเข้าถึงบทบาทของนักแสดง

เป็นการฝึกฝนขั้นพื้นฐานของนักแสดง ในการเข้าถึงบทบาทที่ได้รับ เป็นข้อคิดและการปฏิบัติเพื่อให้นักแสดงจดจำไปใช้ในการแสดงเป็นตัวละครต่างๆ

1. **นักแสดงที่ดีควรพัฒนาความพร้อมทางร่างกายและการแสดงไปพร้อมกัน** ทางร่างกายคือ ฝึกให้ร่างกายแข็งแรงและฝึกน้ำเสียงเพื่อให้เป็นเครื่องมือที่ดีในการสื่อความหมายแก่ผู้ชม ความพร้อมทางประสบการณ์ คือหาข้อมูลเพิ่มเติมในบทที่กำลังแสดง โดยการค้นคว้าการสังเกตใช้ความรู้สึกรในการสร้างประสบการณ์ใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **ค้นหาเหตุผลของตัวละคร** คิดว่าถ้าตนเองอยู่ในสภาพการณ์นั้น จะคิด จะทำอย่างไร นักแสดงต้องรู้ว่าสิ่งไหนเป็นการกระทำ สิ่งไหนแสดงออกโดยนัยตามบท สิ่งใดเป็นการแสดง เสริมเข้ามาเพื่อให้ตัวละครมีบุคลิกเด่นชัดขึ้น
3. **นักแสดงต้องแสดงอย่างมุ่งมั่น** ไม่แสดงแบบครึ่งๆกลางๆ ไม่อ้อมมือ มีความมั่นใจในการแสดงของตน และมีความตั้งใจจริงในการแสดงจึงประสบผล
4. **มีความเชื่อในการแสดงของตน** เนื้อแท้ของการแสดง คือการสร้าง ความเชื่อ ความเชื่อไม่ใช่ การหลอกตัวเองแต่เป็นการทำให้ตนเองเป็นอย่างนั้น เป็นการสร้างชีวิตให้กับตัวละครที่แสดง อยู่ นักแสดงที่ดีจะกล่าวว่า “ฉันจะแสดงราวกับว่า เหมือนว่าทุกอย่างเป็นเรื่องจริง”
5. **ค้นหาจุดมุ่งหมายในการแสดง** ในการแสดงการกระทำหนึ่งจะส่งผลไปสู่การกระทำอีกอัน หนึ่งที่ เป็นเหตุเป็นผลกัน นักแสดงต้องหาเหตุผลในการกระทำนั้น จุดมุ่งหมายคือ การตกลงใจ ที่จะแสดงในทิศทางใดทิศทางหนึ่งหรือตัดสินใจอะไรบางอย่าง การแสดงคือ การกระทำใน ฉากหนึ่งฉากใด ส่วนจุดมุ่งหมายคือ เหตุผลของการกระทำนั้น จุดมุ่งหมายเริ่มต้นด้วยคำว่า “ฉันต้องการ...” “ฉันจะต้อง...” คำที่ตามมาจะเป็นการกระทำ เป็นความตั้งใจของตัวละคร แฝงอยู่เสมอ นักแสดงต้องตีความอารมณ์เป็นการกระทำ เช่น นักแสดงควรคิดว่า “ฉันจะต้อง ต่อว่าเธอให้ได้” ไม่ใช่ “ฉันจะต้องโกรธเธอ”
6. **การสร้างความคิดแย้ง** คือ อุปสรรคที่ตัวละครจะต้องเผชิญคล้ายกับจุดมุ่งหมาย อุปสรรค เป็นเครื่องกระตุ้นความต้องการของตัวละคร นักแสดงควรหาว่าอะไรคืออุปสรรคของตัวละคร จะทำให้ค้นพบจุดมุ่งหมาย และอารมณ์ของตัวละคร

การแสดงความเคลื่อนไหว (Movement)

คือ ภาพการกระทำต่างๆของนักแสดง เป็นประดุจดั่งหัวใจของภาพยนตร์ ผู้กำกับควร เรียนรู้การเคลื่อนไหวของนักแสดง ที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกทางภาพ และเสริมบุคลิกของ ตัวละครให้เกิดความหลากหลายของรูปแบบอารมณ์การแสดง ผู้กำกับควรพิจารณาใช้ได้อย่าง เหมาะสมตามเหตุผลการกระทำ เหตุการณ์ เวลา สถานที่ บุคลิกตัวละคร

การเคลื่อนไหวในด้านการแสดงมี 2 แบบ คือ

การเคลื่อนไหวแรง เปรียบเสมือนการบุกไปข้างหน้า การคุกคาม เช่น ก้าวไปข้างหน้า ลูกขึ้น ยึดอก

การเคลื่อนไหวเบา เปรียบเหมือนการถอยหลังยอมโอนอ่อน เช่น การก้าวถอยหลัง การงอหลัง นั่งลง หันหลังเดินจากไป

การเคลื่อนไหวแบ่งได้ 3 ลักษณะ

การเคลื่อนไหว (Movement)

ปกติจะเป็นการเคลื่อนไหวที่ระบุเอาไว้ในภาพยนตร์ เช่น การเข้าออกจาก เปิดปิดไฟ แต่ในภาพยนตร์ไม่มีความละเอียด ผู้กำกับต้องค้นหาความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ เหมาะสมกับบรรยากาศเรื่องราว

การพิจารณาการใช้ความเคลื่อนไหว

1. การเคลื่อนไหวควรใช้เพื่อการเน้น ในจอการเคลื่อนไหวจะเป็นภาพที่สะดุดตาผู้ชมชวนให้มอง แม้จะเป็นการเคลื่อนไหวเพียงเล็กน้อยก็ตาม จะสร้างความสนใจของคนยิ่งกว่าคำพูด และเมื่อการเคลื่อนไหวได้รับการตอบสนองตอบจากตัวละครตัวอื่น จะเพิ่มความหมายที่รุนแรงมากขึ้น
2. การเคลื่อนไหวควรมีความสัมพันธ์กับบุคลิกตัวละคร นักแสดงในวัยผู้ใหญ่จะมีการเคลื่อนไหวน้อยกว่านักแสดงหนุ่มสาว ฯลฯ
3. การเคลื่อนไหวจะเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่ใช้อารมณ์รุนแรงจะแสดงออกอย่างกระจ่างชัด ในทางตรงกันข้ามในเหตุการณ์สบายๆ การเคลื่อนไหวจะช้าลง
4. การเคลื่อนไหวควรมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ ยุคสมัย วัฒนธรรม ประเพณี เช่น เรื่องเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ การเคลื่อนไหวจะมีแบบแผน
5. การเคลื่อนไหวช่วยเสริมเหตุการณ์ในฉาก เป็นเรื่องการสื่อความหมายทางภาพและการติดต่อ

การทำกิจวัตร (Business)

คือ การกระทำเสริมอื่นๆ ที่นำมาใช้ประกอบการแสดงในฉากปกติจะกำหนดไว้แล้ว เช่น จุดบุหรี่ กินอาหาร จัดแจกัน การฝึกซ้อมผู้กำกับควรระวังจังหวะการเคลื่อนไหวไม่ให้เกิดการเสริมนี้มาดึงดูดความสนใจมากเกินไป เมื่อนำมาใช้อย่างเหมาะสมจะทำให้ส่งผลถึงอารมณ์และความสมจริง

การกำหนดความเคลื่อนไหวพร้อมกับบทสนทนา

จะเกิดขึ้นหลังจากการซ้อมเคลื่อนไหวจากบทไปแล้ว จึงสามารถสร้างสรรค์เพื่อให้ลงลึกถึงอารมณ์ บทบาท การเคลื่อนไหวสามารถช่วยบทพูด โดยแบ่งระดับความแรงความเบาให้สัมพันธ์กับบทพูด หากไม่จะทำให้การแสดงอ่อนลง

ประโยคคำพูดที่หนักแน่น รุนแรง คำสั่ง คำบงการ ควรใช้ความเคลื่อนไหวที่แรงตามไปด้วย
ประโยคคำพูดที่ไม่แน่นอน สงสัย พ่ายแพ้ หมดหวัง ใช้การเคลื่อนไหวที่เชื่องช้า
ประโยคคำพูดที่บางครั้งแรง บางครั้งเบา ใช้แบบผสมผสานตามข้อ 1 และ 2 ยกเว้นในฉากที่ต้องการความตลก สามารถใช้ความเคลื่อนไหวกับบทพูดที่ขัดแย้งกันทำให้เกิดความตลก

การใช้ความเคลื่อนไหวก่อน – หลังบทสนทนา

1. การเคลื่อนไหวควรเริ่มให้พร้อมกับคำพูด เพราะการเคลื่อนไหวเป็นส่วนที่สำคัญในการแสดง ความหมายของประโยค
2. การใช้ความเคลื่อนไหวนำมาก่อนคำพูด จะทำให้การเคลื่อนไหวเน้นคำพูดที่สำคัญได้ ถ้าใช้ความเคลื่อนไหวแรงก่อนคำพูด จะเป็นการเน้นการเคลื่อนไหว ถ้าใช้การเคลื่อนไหวช้าก่อนคำพูดจะเป็นการเน้นคำพูด
  - 1) เน้นโดยการทิ้งช่วงจังหวะหยุดความเคลื่อนไหว
  - 2) เน้นโดยใช้ความหมายทางภาพ ตัวละครเป็นประธานของภาพ (Subject)
  - 3) เน้นด้วยโทนเสียง การกระแทกเสียง
  - 4) เน้นด้วยการสร้างความดัง ความค่อยของเสียง
3. การใช้ความเคลื่อนไหวหลังคำพูด จะเป็นการเน้นความเคลื่อนไหว ปกติการเคลื่อนไหวที่ตามหลังคำพูดจะแรง และประโยคคำพูดที่ตามมาหลังจากนั้นจะเป็นคำพูดทิ้งท้าย

การกำหนดความเคลื่อนไหวของนักแสดง (Blocking)

คือ การจัดวางตำแหน่งที่ผู้แสดงใช้ในระหว่างการแสดงจริง ผู้กำกับ นักแสดงต้องทำงานประสานกัน การกำหนดการเคลื่อนไหว ผู้กำกับจะกำหนดหลังจากนักแสดงได้ผ่านการฝึกซ้อมมาระยะหนึ่ง มีความเข้าใจบทพร้อมที่จะออกท่าทางการเคลื่อนไหวได้

ขั้นตอนการกำหนด

ผู้กำกับต้องอธิบายข้อมูลของฉากอย่างละเอียด ทั้งรูปถ่าย อุปกรณ์ประกอบฉาก ลักษณะสถานที่ สัดส่วนฉาก เพื่อให้นักแสดงสามารถจินตนาการได้ แต่ถ้าผู้กำกับมีการจำลองสถานที่ถ่ายทำจริงมาไว้ในที่ฝึกซ้อม จะทำให้การแสดงได้ง่ายขึ้น และถ่ายในวันถ่ายทำจริง

การกำหนดการเคลื่อนไหวในช่วงต้น ควรระบุตำแหน่งโดยใช้เทปติดพื้น ควรกำหนดการเคลื่อนไหวอย่างละเอียดไม่ปล่อยให้นักแสดงคาดเดาเอาเอง ถ้านักแสดงแสดงไม่ถนัดก็ให้เปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้นักแสดงแสดงได้ดีขึ้น ไม่อึดอัด

จุดประสงค์ในการกำหนดการเคลื่อนไหว

เป็นการเล่าเรื่องอย่างมีคุณค่ามากที่สุด นักแสดงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างเต็มที่ นักแสดง แสดงได้สะดวกตามที่ผู้กำกับต้องการ สามารถควบคุมการวางมุมกล้อง จุดโฟกัส การจัดไฟทำได้ง่าย

การสร้างบุคลิก

ปกติการสร้างบุคลิกมักนิยมทำกันหลังจากที่การฝึกซ้อมการแสดงดำเนินไปจนถึงจุดที่นักแสดงได้ศึกษาความเข้าใจ สามารถจดจำบทบาท ลักษณะตัวละคร การเคลื่อนไหว เป็นช่วงสุดท้ายก่อนการเปิดกล้องถ่ายทำภาพยนตร์

นักแสดงจะต้องสร้างชีวิตและวิญญาณมนุษย์ให้กับตัวละคร การมีชีวิตจิตใจของตัวละครจะต้องแสดงให้เห็นเด่นชัด ทั้งด้านร่างกายและอารมณ์ การสร้างบุคลิกไม่ใช่แค่การสวมเสื้อ แต่งหน้าเท่านั้น ต้องมีความรู้สึกถึงตัวละครในบทด้วย

การพัฒนาตัวละครคล้ายกับการฝึกซ้อมมารยาทที่ดี เช่น การใช้ช้อนส้อม การวางมือ การปรับตัวเข้ากับการสวมเสื้อผ้าตามแฟชั่น ท่าทางการเดิน นั่ง ใช้ส่วนประกอบหลายอย่างมารวมเป็นตัวเรา ด้วยบุคลิกที่เด่นชัด ร่างกายการเคลื่อนไหวที่เป็นเอกภาพ จากการสังเกตพฤติกรรมชีวิตคนในสังคมโดยรอบ

บทที่ 3

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์ สำหรับบางคนก็อาจจะดูยาก แต่สำหรับบางคนก็ดูง่ายตายมากแน่นอนว่า ความสามารถพิเศษ ก็อาจจะจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การเขียนบทดี ดูสนุกและเข้าใจง่าย แต่สำหรับคนธรรมดาที่ไม่คิดว่ามีความสามารถพิเศษเหล่านั้น เช่นผม สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เราเป็นคนเขียนบทที่ดีได้นั้น ก็คือ ความพยายามและความสนใจในเรื่องนั้นจริงๆ

กำหนดประเด็น สิ่งที่ต้องการนำเสนอ

สิ่งแรกสุดก่อนที่จะเริ่มทำการเขียนบทภาพยนตร์นั้น คือ ควรสำรวจตัวเองเสียก่อนว่าสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอจริงๆนั้นคืออะไร เป็นสิ่งที่สำคัญมาก อะไรคือแก่นของเรื่องและจุดยืนมุมมองของเราจะไปทิศทางไหน สาเหตุที่ควรสำรวจก็เพราะบางครั้ง ถ้าเราไม่สามารถกำหนดสิ่งต่างๆเหล่านี้ก่อน เมื่อเราทำงานไปเรื่อยๆ เราอาจจะหลงทิศทางกับสิ่งเราจะนำเสนอจริงๆก็ได้ เพราะระหว่างทำงานไป เมื่อเราไปพบเห็นอะไรใหม่ มันอาจจะทำให้เราไขว้เขวก็เป็นได้ ฉะนั้นเราควรตีกรอบงานของเราเองเสียก่อน เพื่องานของเราจะไม่หลงทิศหลงทางไปไหน และตรงตามจุดประสงค์ที่เราต้องการจะนำเสนออย่างแท้จริง

กำหนดเรื่องราว ทิศทางของเรื่อง

หลังจากที่เราตีกรอบและทิศทางที่จะนำเสนอแน่นอนแล้ว สิ่งต่อไปก็คือ การกำหนดเรื่องราว รวมไปถึงตัวละครที่จะเป็นตัวสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ เรื่องนั้นก็ควรเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจทันต่อยุคสมัย ดูสนุก ไม่ล้าสมัย บอกข้อมูลที่เราต้องการจะบอกได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ เช่นเราต้องการจะสื่อสารถึงความพยายามของคน เราก็ต้องมาคิดกันแล้วว่า สมัยนี้ความพยายามของคนน่าจะออกมาในรูปแบบไหน ถ้าจะให้ออกมาในลักษณะเห็นครกขึ้นภูเขา ก็คงจะดูเซย์ไม่เหมาะกับยุคสมัยนี้แน่ บางครั้งมันก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราสนใจหรือสิ่งที่เราเคยผ่านหูผ่านตามาก็ได้ อย่างคนที่มีความหลังกับการสอบเข้าโรงเรียน เขาก็อาจจะใช้ประเด็นความพยายามของคนผูกเข้ากับเรื่องราวของการสอบเข้าโรงเรียน โยงกันไปโยงกันมาออกมาเป็นบทภาพยนตร์ที่ดูสนุกเรื่องก็เป็นได้ ทำในสิ่งที่เราสนใจที่สุดนั้นจะเป็นการดี เพราะจะรู้สึกสนุก สนใจอยากจะทำ อย่าไปทำเรื่องที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราฝันหรือไกลตัว เพราะบางครั้งเมื่อถึงจุด จุดหนึ่งที่เราไม่มีทางออก เราอาจเบื่อ อาจท้อจนไม่
อยากที่จะทำมันต่อก็เป็นได้ ถ้าเราทำในสิ่งที่เราชอบ เราสนใจ ยิ่งไงทางออกนั้นก็หาได้ง่ายกว่า
เราจะไม่รู้สึกเบื่อ รู้สึกท้อกับมัน และงานก็จะออกมาดี

หาข้อมูล สร้างมิติให้กับเรื่องและตัวละคร

เมื่อเรามีประเด็นที่จะนำเสนอ มีทิศทางที่เราจะไป มีเนื้อเรื่องที่เราจะใส่ให้กับมัน ถึงตอนนั้นก็
ก็จะได้ภาพรวมของเรื่อง จากนั้นก็จะมาลงลึกในรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ตัวละครของเราเป็นใคร?
ทำอะไร? ที่ไหน? อย่างไร? ทำไม? ลักษณะการพูดจา ความคิดเป็นอย่างไร? สิ่งเหล่านี้เราจะต้อง
ตอบได้หมด เพราะถ้าเราไม่สามารถตอบได้ ตัวละครของเราจะขาดมิติไปทันที เพราะเราไม่รู้ว่
สาเหตุใดทำไมตัวละครเราจึงต้องทำเช่นนั้น

สิ่งหนึ่งที่เราจะเจาะลึกในรายละเอียดเหล่านั้นได้ก็คือการหาข้อมูล โดยอาจจะทำได้หลายวิธี
เช่น การอ่านจากหนังสือ หรือการหาข้อมูลจากคนจริง สถานที่จริง เมื่อเราได้พบปะพูดคุย เราอาจ
ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเรื่องราวของเรา บางทีมันอาจจะเป็นสิ่งที่เราคาดไม่ถึงเลยก็ได้ แล้วเรา
ก็จะคิดว่ามีอย่างนี้ด้วยหรือ ซึ่งนั่นเองก็จะเป็นข้อมูลดิบชั้นดี ที่เราสามารถจะนำไปใช้ในรูปแบบ
การเขียนบท และการกำหนดตัวละครได้

แต่อย่างหนึ่งที่เราควรจำไว้ ก็คือ อย่าไปเชื่อข้อมูลนั้นเต็มร้อย เพราะอย่าลืมน่าสิ่งที่เราลืมนั้น
คือ หนึ่ง ไม่ใช่ สารคดี ที่จะต้องเป็นไปตามความเป็นจริงทุกอย่าง บางครั้งเราต้องอาศัย
จินตนาการ การเสริมแต่ง การตีความของตัวเอง หนึ่งก็เหมือนตัวแทนที่จะบอกผ่านความคิด
และตัวตนของเรา ฉะนั้นสิ่งต่างๆที่จะปรากฏในหนังของเรานั้น ก็น่าที่จะมีความเป็นตัวเราอยู่ด้วย
โดยอาศัยการตีความ การวิเคราะห์ของตัวเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ที่ตัวเรามากกว่า แนวหนังที่เรา
ต้องการเป็นแนวไหน? ถ้าแนวดราม่า เราก็ควรตีความประมาทนี้ แฟนตาซี เราก็จะได้ประมาทนี้
ถ้าเราคิดกำหนดได้เองทั้งหมดนี้ เราก็จะนำข้อมูลดิบมาใช้ได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลตัวละครที่ได้จากการสัมภาษณ์ นักร้องคาเฟ่

นายอภิชัย เขียมอิทธิพล

เนื่องจากตัวละครในเรื่องของผมเป็นตัวละครที่มีความเป็นลักษณะเฉพาะ ผมจึงศึกษาและเก็บรายละเอียดจากคนๆเดียวที่มี เพราะเป็นคนที่มีความแตกต่างจากคนอื่น และด้วยงานที่เขาทำเป็นงานที่ขัดต่อความรู้สึกของญาติ เนื่องจากลักษณะงานและสถานที่ ที่ขัดต่อหลักศาสนา ประเพณี ทำให้เป็นคนโดดเดี่ยว อาศัยอยู่ตามลำพัง

ปัจจุบันเป็นนักร้องอยู่ที่ห้องอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งทำงานเป็นนักร้องมาเป็นเวลา 10 ปีแล้ว

1. รายได้ของการทำงานเป็นนักร้องและเป็นบอยในเวลาเดียวกัน คือ 100 บาทต่อคืน
2. การร้องเพลงในห้องอาหารไม่ได้สำคัญอะไรเลย ใครอยากจะร้องก็ร้อง เขาเล่าให้ฟังว่า มีอยู่ครั้งหนึ่ง เด็กที่ทำงานเป็นบอยอยู่ในร้าน ไม่สนใจที่จะทำงาน ไม่สนใจลูกค้า เลยถูกให้ขึ้นไปร้องเพลงบนเวทีเพื่อเป็นการกลั่นแกล้ง ดัดนิสัย
3. สิ่งที่สำคัญในการร้องเพลงตามห้องอาหารก็คือ ต้องตามใจลูกค้า ทำให้ลูกค้าพอใจเป็นสำคัญ ไม่ได้สนใจเรื่องเสียงของนักร้องเลย
4. นักร้องชายหาได้น้อยตามห้องอาหาร นักร้องหญิงมีมากกว่าหลายเท่า
5. ตัวเขาเองเคยเข้าประกวดร้องเพลงครั้งหนึ่ง ซึ่งได้เข้ารอบ แต่ก็ไม่ชนะ ทำให้เขาไม่เคยคิดที่จะประกวดอีกเลย เพราะคิดว่าประกวดยังไงก็ไม่ได้
6. เวลาการทำงานหนึ่งคืน จะได้ร้องเพลง 1-2 เพลงเท่านั้น เวลาที่เหลือก็ต้องนั่งรอหรือทำงานอย่างอื่นในร้านไป
7. การทำงานในห้องอาหารไม่มีวันหยุด แต่ถ้าจะหยุดก็หยุดได้ เพราะหยุดแล้วจะไม่ได้เงิน
8. หลายครั้งที่เขาออกมาทำงานอย่างอื่น โดยให้เหตุผลว่าเบื่อ ครั้งล่าสุด เขาออกมาทำงานส่งของอยู่ได้ 5 วัน แล้วก็กลับไปทำงานร้องเพลงอย่างเดิม

นอกจากผมได้เห็นถึงลักษณะการเป็นอยู่ สภาพภายในบ้าน ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ การใช้ชีวิตในเวลากลางวัน ซึ่งเป็นเวลาว่างของเขา ได้ใช้ชีวิตชุกอยู่กับเครื่องเสียงวิทยุทั้งวัน ตอนเย็นออกไปทำงาน กลับมาก็เปิดวิทยุต่อ เป็นอย่างนี้ทุกวัน โดยที่ไม่สนใจใคร เวลาเท่าไร และหลายครั้งมีอาการโมโหง่าย ส่งเสียงตะโกนเสียงดัง ดูเหมือนจะทำให้เขาเป็นคนที่ก้าวร้าว แต่ความจริงแล้วเป็นคนที่สุภาพ ใจดี รักสัตว์มาก แต่ในบางครั้งก็ดูมากเกินไป หลายครั้งที่เขาเจอแมว แล้วเก็บมาเลี้ยงที่บ้าน เขาแมวใส่กรงไว้ ซึ่งเป็นการผิดธรรมชาติของแมว การกระทำของเขาจึงพอจะสรุปได้ว่าเป็นการกระทำไปด้วยความไม่รู้ ไม่ว่าจะเป็นการไม่รู้เวลา ไม่รู้รูปแบบการใช้ชีวิตของแมว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยส่วนตัวสำหรับผมแล้วเขาเป็นคนที่น่าสงสาร สิ่งที่ทำลงไปทำไปโดยความพอใจของตัวเองโดยที่ไม่สนใจใคร การถูกตัดขาดจากสังคม

เริ่มลงมือทำในส่วนรายละเอียด

เมื่อทุกอย่างเสร็จเป็นโครงสร้างแล้ว เราก็นำรายละเอียดต่างๆไปใส่ เช่น ตัวละครของเรา กำลังจะทำอะไร? ที่ไหน? โดยการที่เรากำหนดออกมารวม โดยเป็นในลักษณะ treatment เพื่อให้เห็นโครงสร้างหลักๆของเรื่องเสียก่อน เพราะถ้าเกิดโครงสร้างยังไม่ดี เราจะได้แก้ไขส่วนนี้ก่อน เมื่อมันใช้ได้แล้ว เราก็จะนำมันลงลึกในส่วนของรายละเอียดอีก เช่น สถานที่นั้นมีลักษณะอย่างไร? กลางวันหรือกลางคืน ภายนอกหรือภายใน ตัวละครมีบทบาทอย่างไร ซึ่งทุกอย่างก็อยู่กับข้อมูลที่เราหามา ซึ่งลักษณะเช่นนี้ เราก็จะเรียกว่า บทแสดง หรือ screenplay เป็นบทที่เอาไว้ให้ทุกคนในที่มรมถึงตัวนักแสดงได้อ่าน เพราะมันก็จะเห็นรายละเอียดทุกอย่างของแต่ละฉาก แต่ละซีน ฝ่ายกล้องก็จะนำบทนี้ไปคิดและเขียนออกมาเป็นสคริปกล้อง ฝ่ายฉากก็จะไปหาสถานที่ดังเช่นที่บรรยายไว้ ฝ่ายจัดไฟก็จะรู้ว่า ฉากไหนไฟเป็นอย่างไร กลางวันหรือกลางคืน ส่วนนักแสดงก็จะมีบทพูดของตัวละคร และนำไปตีความออกมาเป็นการแสดง

บางครั้งกว่าบทของเราจะพัฒนามาถึงขั้นตอนนี้ อาจจะใช้เวลาพอสมควรที่จะต้องแก้ไขและทำให้มันลงตัว แต่ปัญหาทุกอย่างก็ต้องมีทางแก้ไข คนทำเองที่จะรู้ตัวเองดีที่สุด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความอดทน อดกลั้น ความพยายาม ถ้าเรารู้ว่ามีปัญหาตรงไหน เราก็จะไปแก้ปัญหานั้น เช่น ถ้าเรามีปัญหาตรงโครงเรื่อง เราก็คิดวางโครงเรื่องใหม่ โดยอาจทำความเข้าใจกับมันในข้อมูลมากขึ้น หาสไตล์การเล่าเรื่อง หรือไม่ก็ลองนำโครงเรื่องของเราไปเล่าให้คนอื่นฟังดูว่าเขาเข้าใจไหม ไม่เข้าใจตรงไหน และนำจุดบกพร่องนั้นมาแก้ไข ถ้าเรามีปัญหาในส่วนข้อมูล ลักษณะตัวละคร การพูดจา เราก็ไปหาข้อมูล จากการพูดคุยมากขึ้น ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ มันจึงอยู่ที่ตัวเราเองเท่านั้น ที่จะตัดสินใจไปทางไหน

จากการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปเพื่อหาความหมายและรูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิตที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ สรุปออกมาเป็นข้อๆดังนี้

1. เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวสะท้อนชีวิตของบุคคลคนหนึ่งในสังคมไทย
2. เรื่องราวของบุคคลนั้นควรจะเอามาจากเรื่องราวชีวิตจริง หรือข้อมูลอ้างอิงจริง เพื่อให้เกิดความสมจริงในเรื่องราว
3. มีข้อขัดแย้ง เป้าหมายที่ชัดเจนน่าสนใจ
4. ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงมีเหตุผล น่ายอมรับ สอดคล้องกับยุคสมัย
5. รูปแบบของภาพยนตร์ ต้องมีความสมจริงสูง เน้นการทำความเข้าใจ ในตัวละคร

โครงเรื่อง (Plot) และลักษณะตัวละครสำคัญ (Main character)

ประเด็นสำคัญ (Theme)

การมีชีวิตอยู่ในโลกของความเป็นจริงนั้น แตกต่างจากฝันที่คาดหวังไว้

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ก๊อตโนท์ เด็กหนุ่มชาวมุสลิมเสียงดี มีหน้าที่ทางศาสนา คือ การอะซาน (ส่งเสียงร้องบอกเมื่อได้เวลาละหมาด) แต่ความฝันของเขาก็คือ การเป็นนักร้องลูกทุ่ง โดยการเสียดเงินเข้าไปลองประกวดหลายครั้ง โอกาสนั้นก็ยังไม่มาถึง เขาก็ตัดสินใจที่ไปเป็นนักร้องตามห้องอาหาร ตามคำชักชวนของเพื่อนรุ่นพี่ ด้วยความหวังที่จะได้เป็นนักร้องเพื่อแสดงความสามารถให้คนอื่นได้เห็น ซึ่งด้วยความตั้งใจนี้ ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อ แต่ก็ไม่สามารถที่จะหยุดความตั้งใจของเขาได้ จนกระทั่งเขาได้รู้ถึงอาชีพนักร้องอย่างแท้จริง จึงเข้าใจได้ด้วยตัวเองว่า สิ่งที่เขาฝันไว้ ไม่ได้เป็นอย่างที่คิดไว้

ตัวละครสำคัญ(Main character)

1. ชื่อ ก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 18 ปี

อาชีพ นักเรียน ความสามารถพิเศษ ร้องเพลงลูกทุ่งเสียงดีปานกลาง

ลักษณะ

เด็กหนุ่มมัธยมปลาย หน้าตาสะอาด ท่าทางเรียบร้อย มีโลกส่วนตัวเป็นของตัวเอง

เบื้องหลังความเป็นมา

เป็นคนเสียงดี จึงได้รับหน้าจากชุมชน เพื่อทำหน้าที่ อะชาน แต่ความฝันอยากเป็นนักร้องลูกทุ่ง เคยพยายามส่งเสียงเข้าประกวดหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ จึงตัดใจไปเป็นนักร้องตามห้องอาหาร โดยหวังว่าจะได้แสดงความสามารถ เป็นบันไดก้าวแรก

ทัศนคติทางความคิด

ก๊อตไนท์เป็นตัวละครที่อยู่ในวัยรุ่น มีความฝัน ความตั้งใจอย่างมาก ในเรื่องการเป็นนักร้อง แม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากพ่อ มีความคล้อยตามเพื่อนมาก แต่ในจิตใจลึกๆมีคุณธรรม เนื่องจากคลุกคลีกับศาสนาามาตั้งแต่เด็ก

จุดมุ่งหมาย

อยากเป็นนักร้อง เพื่อที่จะได้แสดงความสามารถ ร้องเพลงให้คนอื่นฟัง

การพัฒนาทางความคิด

เข้าใจโลกของความเป็นจริง ว่าแตกต่างจากที่คิดไว้

ตัวละครสำคัญ(main character)

2. พ่อของก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 38 ปี

อาชีพ รับราชการครู

ลักษณะ

ท่าทางใจดี พูดจานุ่มนวล นิ่ง สวมแว่น ไร้หนวด แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย เรียบง่าย

เบื้องหลังความเป็นมา

โตมาจากชุมชนนี้ ทำงานอยู่ในชุมชน มาที่สุเหร่าเป็นประจำ มีสิ่งคอมอยู่ที่สุเหร่า ใช้ชีวิตเรียบง่าย มาโดยตลอด มีความภูมิใจในตัวลูกชายที่ได้ทำหน้าที่ อะฮาน

ทัศนคติทางความคิด

เป็นคนใจเย็น นุ่มนวล มีเหตุผล เป็นครูมานาน จึงเข้าใจในสภาวะความต้องการ ความไฝ่ฝันของวัยรุ่น มีความมั่นคงในศาสนา เข้าใจและเชื่อมั่นในตัวลูกชาย ว่าจะต้องเข้าใจได้ด้วยตัวเอง และพร้อมที่จะให้อภัย

จุดมุ่งหมาย

มีความสุขอย่างเรียบง่าย ในชุมชน ดูแลลูกให้อยู่ในคุณธรรม โดยหวังลึกๆที่จะให้ลูกชายเป็นอย่างตัวเอง

การพัฒนาทางความคิด

การพัฒนาทางความคิดถึงจุดอิมิตัว มีความเข้าใจ วางใจ ในตัวผู้อื่น พอใจในจุดที่ตัวเองเป็นอยู่

ตัวละครสำคัญ(main character)

3. เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 22 ปี

อาชีพ เด็กเสิร์ฟในห้องอาหาร

ลักษณะ

วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ทำตัวเหมือนเป็นพี่ชายของก๊อตไนท์ ผอมยาว หน้าตาดีคำล้า ท่าทางนักเลง พุดจาห้วนๆ ท่าทางไม่สนใจใคร

เบื้องหลังความเป็นมา

เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์ อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน มาจากครอบครัวที่มีปัญหา พ่อแม่เลิกกัน ตัวเขาเองอยู่กับพ่อ ซึ่งไม่ค่อยจะสนใจเขา จึงออกมาทำงานที่ร้านร้องเพลง โดยอาศัยอยู่ที่ร้าน นานๆทีถึง จะกลับบ้าน ซึ่งพ่อของเขาก็ทุบตีบ่อยครั้ง เขาจึงสบายใจกว่าที่จะได้ทำงานอยู่ที่ร้าน

ทัศนคติทางความคิด

มีความคิดเป็นตัวของตัวเอง มั่นใจในความคิดของตัวเอง ต้องการที่จะสร้างสังคมใหม่ ครอบครัวใหม่ให้กับตัวเอง การที่เขาได้ทำงานและอาศัยอยู่ที่ร้าน จึงเหมือนเป็นบ้านใหม่ของเขาอย่างสนิทใจ กับตัวก๊อตไนท์เป็นเหมือนน้องชาย เป็นเพื่อนคนเดียวที่เขามีอยู่ในชุมชน

จุดมุ่งหมาย

ใช้ชีวิตอย่างนี้ไปเรื่อยๆ โดยคิดว่าที่เขาเป็นอยู่ มีความสุขดีพออยู่แล้ว

การพัฒนาทางความคิด

มีความเข้าใจในตัวก๊อตไนท์ว่า มีความต้องการที่แตกต่างจากเขา อันเนื่องมาจาก รูปแบบชีวิตที่แตกต่างกัน

การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1 (screenplay)

“เพลงชีวิต”

หน้า 1

Scene 1 บรรยากาศ

Location ภายนอก/บริเวณริมคลอง/ตอมเย็น

บรรยากาศริมคลองยามเย็นพระอาทิตย์ใกล้ตก เสียงนกร้อง บรรยากาศสงบเงียบ คนเดินบนทางเดินริมคลองตกทายกัน

Scene 2 ชีวิตประจำวัน

Location ภายนอก/หน้าบ้านก๊อตไนท์/ตอมเย็น

รองเท้าผ้าใบรัดเชือกแน่น ก๊อตไนท์ลุกขึ้นจากชั้นบันไดหน้าบ้านตะโกนบอกพ่อ

ก๊อตไนท์

“ออกไปเตะบอลได้แล้ว”

ก๊อตไนท์ตะโกนพร้อมวิ่งออกไปจากหน้าประตู พ่อเดินมาที่หน้าประตูมองตามก๊อตไนท์ที่เพิ่งวิ่งออกไป จากนั้นหันกลับมาองที่วิทยุที่กำลังเปิดเพลงลูกทุ่งอยู่ พ่อปิดวิทยุ

Scene 3 ชีวิตประจำวัน 2

Location ภายนอก/ถนนกลางทุ่งนา/ตอมเย็น

ภาพกว้างถนนด้านข้าง ก๊อตไนท์ทำทางแข็งขันวิ่งผ่านไป เด็กชายกลุ่มใหญ่เตะฟุตบอล ก๊อตไนท์วิ่งผ่านไป ก๊อตไนท์หยุดวิ่งทำทางเหนื่อยเล็กน้อยสุดลมหายใจเข้า ปล່อยลมหายใจออกมาพร้อมกับเสียงร้องเพลงลูกทุ่ง อย่างเต็มเสียง กลางทุ่งนากว้างโล่ง บรรยากาศยามเย็น แสงพระอาทิตย์ทอดเงาเป็นทาง ลมพัดต้นหญ้าไหว เสียงก๊อตไนท์ดังกังวาน

Scene 4 ชีวิตประจำวัน 3

Location ภายใน/บริเวณบ้าน/ตอมเย็น

แก้วน้ำอุ่น เห็นไอน้ำ วางอยู่บนโต๊ะ ก๊อตไนท์เดินร้องเพลงออกมาจากห้องน้ำ หยิบแก้วน้ำขึ้นดื่ม นกเขาในกรงหันมอง ส่งเสียงร้องตามเสียงพ่อของก๊อตไนท์ ที่ยืนอยู่ใกล้กรงนกเขาในศาลา

หน้า 2

หน้าบ้าน ก๊อตไนท์แต่งตัวเสื้อเชิ้ตเรียบร้อย ยืนส่องกระจกอยู่หน้าบ้าน จากนั้นเดินมาที่ประตู ตะโพนเรียกพ่อที่อยู่ที่ศาลา

ก๊อตไนท์

“พ่อไปกันเถอะ”

ก๊อตไนท์พูดพร้อมกับเดินออกไปจากหน้าประตู สองพ่อลูกนั่งมอเตอร์ไซด์ ครั้นสี่ขวบออกมาจาก พ่อไอเสีย รถเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

Scene 5 ชีวิตประจำวัน 4

Location ภายนอกภายในริมถนนบริเวณสุเหร่า/ตอนเย็น

รถมอเตอร์ไซด์วิ่งอยู่บนถนน เลี้ยวเข้าไปถนนเข้าสู่สุเหร่า สองพ่อลูกเดินเข้าไปในช่องประตู สุเหร่า ผู้คนที่อยู่ภายนอกทยอยเดินเข้ามา ชายมีอายุกลุ่มหนึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะม้าหินข้างสุเหร่าคุย เสียงดัง ทักทายคนที่เดินเข้ามา

พ่อของก๊อตไนท์นั่งลงริมหน้าต่างภายในสุเหร่า ภายในสุเหร่ามีคนนั่งกระจายกันอยู่ ก๊อตไนท์ เปิดประตูก้าวสู่ออกออะซาน พ่อของก๊อตไนท์นั่งมองออกไปนอกหน้าต่าง เสียงอะซานของ ก๊อตไนท์ดังก้อง พ่อยิ้มรับ ก๊อตไนท์ยืนหลับตาส่งเสียงอย่างตั้งใจอยู่บนหอคอย

บรรยากาศในสุเหร่า ทุกคนที่อยู่ภายใน ลูกขึ้นไปตั้งแถวชิดกันทางด้านหน้า ผู้นำละหมาด ส่งเสียงนำ ความเงียบปกคลุมทั่วสุเหร่าและบริเวณนั้น

ภายนอกสุเหร่าคนเริ่มทยอยเดินออกมา พ่อของก๊อตไนท์นั่งรออยู่ข้างมอเตอร์ไซด์ หันมองไป เห็นจดหมายที่เสียบอยู่ที่มอเตอร์ไซด์

Scene 6 ทางแยก

Location ภายนอกภายในร้านอาหาร/ตอนเย็นใกล้ค่ำ

ก๊อตไนท์เดินคุยกับเพื่อนรุ่นพี่เข้าไปในร้านอาหาร ที่เพิ่งเริ่มเปิดไฟระยิบหน้าร้าน เสียงดนตรีเพลงลูกทุ่งดังขึ้น ก๊อตไนท์ก้าวออกมาที่หน้าเวที ก้มไหว้สวัสดี พร้อมร้องเพลงลูกทุ่งท่อนแรก สีหน้ามีความสุข พ่อของก๊อตไนท์เดินเข้ามาในร้าน ส่งเสียงเรียกก๊อตไนท์ ก๊อตไนท์สะดุ้งหันมา มองพ่อที่ยืนอยู่ตรงช่องประตู สีหน้าไม่พอใจอย่างมาก พ่อหันหลังเดินกลับหลัง ก๊อตไนท์หยุดร้อง เพลง พูดเสียงในไมโครโฟนบอกพ่อ

ก๊อตไนท์

“พอกลับบ้านไปเถอะ ผมจะร้องเพลงอยู่ที่นี่”

พ่อชะงักหยุดกับคำพูดของก๊อตไนท์ สูดลมหายใจเข้า แล้วเดินออกจากร้านต่อไป

Scene 7 ผิดหวัง

Location ภายนอก/ถนน.ศาลาหน้าบ้าน/ตอนเย็น

ภาพกว้างถนนด้านข้าง พ่อของก๊อตไนท์ขี่มอเตอร์ไซด์กลับบ้าน ยืนอยู่ในศาลาเวลาใกล้ค่ำ ภาพก๊อตไนท์ที่อยู่ในศาลาจางหายไป พ่อของก๊อตไนท์ย้อนคิดถึงก๊อตไนท์ในตอนเด็ก ภาพความทรงจำต่างๆ ศาลาริมคลองใกล้ค่ำ ศาลาอื่นที่อยู่ถัดออกไปเริ่มเปิดไฟ พ่อของก๊อตไนท์ที่ยืนปล่อยนกเขาที่อยู่ในมือให้บินออกไปจากศาลา

Scene 8 ความจริง

Location ภายใน/ร้านอาหาร/เวลากลางคืน

ช่องประตูด้านข้างเวทีก๊อตไนท์นั่งก้มหน้าเศร้า เพื่อนรุ่นเดินมายืนฟังที่ขอบประตูแล้วพูด
เพื่อนรุ่นพี่

“อย่าไปคิดมากเกินไป หาแก้ววันหลังก็ได้ ออกไปช่วยดูร้านดีกว่า แยกเข้าร้านเยอะแล้ว”
ก๊อตไนท์เงยหน้าขึ้นมองหน้าเพื่อนรุ่นพี่แล้วลุกเดินตามออกไป

บรรยากาศภายในร้าน ผู้ชายคนหนึ่งนอนเมาพับหน้าอยู่บนโต๊ะ หญิงสาวนักร้อง สายเดี่ยวกระโปรงสั้นเดินผ่านไป ก๊อตไนท์นั่งอยู่ที่โต๊ะกับลูกค้า ที่ส่งแก้วให้ก๊อตไนท์ แล้วบังคับให้ดื่ม ก๊อตไนท์มองหน้าลูกค้าสีหน้าอ่อนใจแล้วดื่มจนหมด

ก๊อตไนท์ สะลึมสะลือยืนโตะเซอยู่บนเวที เสียงดนตรีเพลงลูกทุ่งดังกระหึ่ม คนในร้านเดินขวักไขว่ ก๊อตไนท์หลับตา หมดสติ ล้มลงบนเวทีเสียงโวยวายคนในร้าน

Scene 9 คิดได้

Location ภายใน/ร้านอาหาร/ตอนเย็น

มือของก๊อตไนท์กำผ้าเช็ดโต๊ะที่คลุมด้วยผ้าใบพลาสติก แสงที่ส่องเข้ามาจากช่องประตู ส่องเห็นก๊อตไนท์เป็นเงาดำ ก๊อตไนท์ยึดตัวขึ้นจากโต๊ะที่เช็ดอยู่ เดินออกไปมองออกไปนอกประตู

หน้า 4

Scene 10 คืนร้าง

Location ภายใน.ภายนอก/บริเวณสุเหร่า/ตอนเย็น

พ่อของก๊อตไนท์นั่งรับแสงยามเย็นที่ส่องผ่านเข้ามาทางหน้าต่างสีหน้าเศร้า เสียงอะซานดังขึ้น เสียงของก๊อตไนท์ พ่อที่ก้มหน้าสะดุ้ง ฟังแล้วยิ้ม

ก๊อตไนท์ ยืนหลับตาส่งเสียงอย่างตั้งใจอยู่บนหอคอย จนจบ ลืมตาขึ้นแล้วยิ้ม มองบรรยากาศรอบๆ พ่อของก๊อตไนท์ลุกขึ้นไปตั้งแถว พร้อมกับทุกคนในสุเหร่า

Scene 11 คืนร้าง 2

Location ภายนอก/ถนน,ศาลาหน้าบ้าน/ตอนเย็น

รถมอเตอร์ไซค์วิ่งอยู่บนถนน ก๊อตไนท์ขับ พ่อของก๊อตไนท์นั่งยิ้มซ้อนอยู่ทางด้านหลัง ศาลา
ริมคลองหน้าบ้าน นกเขาเกาะรั้วระเบียงศาลา

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

1. การดำเนินเรื่องขาดความกระชับ ใช้เวลาในส่วนรายละเอียดที่ไม่มีผลต่อเรื่องมากเกินไป
2. ขาดฉากที่แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งทางความคิดของพ่อกับลูก
3. บางฉากไม่สามารถที่จะถ่ายทอดเนื้อหา อารมณ์ของเรื่องตามที่คุณคิดไว้ได้
4. ขาดเหตุผลความสมจริงที่มาสสนับสนุนตัวละครหลัก

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

1. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดที่ไม่ช่วยในการดำเนินเรื่องออกไป
2. เพิ่มบทสนทนา เพื่อที่จะแสดงออกถึงความคิดที่ขัดแย้งกันของพ่อลูก ซึ่งแสดงออกถึงการตัดสินใจ
3. เพิ่มความชัดเจนของเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต้องการจะสื่อให้มากขึ้น
4. ค้นคว้าถึงลักษณะตัวละครมากขึ้น จากบุคคลจริงที่มีลักษณะความคิด สังคม คล้ายกับตัวละคร

การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2 (screenplay)

“เพลงชีวิต”

หน้า 1

Scene 1 ชีวิตประจำวัน

Location หน้าโรงเรียน,ทางเดินริมคลอง,บริเวณสุเหร่า/ภายนอก/ตอนเย็น

บรรยากาศบ่ายแก่ๆใกล้เย็น บอว์สะท้อนเงาโรงเรียนที่อยู่ทางด้านหลัง เสียงนักเรียนคุยกันเจี๊ยวจ๊าว แต่ภายในห้องเรียนว่างเปล่า เสียงกริ่งบอกเวลาเลิกเรียนดังขึ้น จากนั้นถนนหน้าโรงเรียนที่ว่างเปล่านั้นนักเรียนกรูออกมา ก๊อตไนท์ เด็กชายเรียบร้อย สีหน้าสดใส รีบวิ่งแทรกเพื่อนๆออกมา

ถนนหินลูกรัง ขนาคู่ไปกับแม่น้ำ แดดร้อน ลมตกร ก๊อตไนท์ยังวิ่งสลับเดินอย่างรีบๆ ใบหน้าสว่างสดใส ด้วยรอยยิ้ม เดินผ่านไป ภายในความมืด เสียงกลองเหล็กถูกเปิดออก แสงสว่างเข้ามาภายในนั้น เห็นใบหน้าที่ก๊อตไนท์เมื่อตู้ไปรษณีย์ออก ภายในว่างเปล่า ทำให้สีหน้าของก๊อตไนท์เปลี่ยนไป เป็นเศร้าหมอง จากนั้นก็เงยตัวขึ้น ยืนมองตู้ไปรษณีย์ เป็นส่วนเล็กๆของเด็กของแม่น้ำลำคลอง และทางเดินบริเวณนั้น

Scene 2 ชีวิตประจำวัน 2

Location ภายใน/สุเหร่า/ตอนเย็น

บริเวณชุมชนริมคลอง ยามเย็น ไม่มีเสียงดัง 'ไม่อุ่นกาย' สุเหร่าอยู่ฝั่งตรงกันข้ามกับชุมชน ภายในสุเหร่ากว้างโล่ง แสงสว่าง ผ่านลงมาจากหลังคาปลีอกกระจกแก้ว มีคนนั่งอยู่เป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณสามสี่คน ก๊อตไนท์นั่งอ่านคัมภีร์ที่หน้าเข้าหาคู แสงที่เข้ามาทางช่องหน้าต่าง ใบหน้าตั้งใจ จบบทปิดคัมภีร์แล้วเดินออกไป

Scene 3 ความใฝ่ฝัน

Location ทุ่งนาใต้ต้นไม้ใหญ่/ภายนอก/ตอนเย็น

บรรยากาศบริเวณทุ่งนายามเย็น กว้างโล่ง ลมพัด ต้นหญ้า ใบไม้ของต้นไม้ใหญ่ เป็นระรอกคลื่น เสียงเด็กหนุ่มร้องเพลงลูกทุ่ง เสียงเสียงอย่างตั้งใจ ดังแว่วอยู่ในบริเวณนั้น ภายใต้เงาร่มของต้นไม้ ด้านบนเห็นใบไหวตามแรงลมเบาๆ ดวงอาทิตย์แสงลอดช่องใบไม้ ก๊อตไนท์นอนอยู่บนพื้นหญ้า สีหน้ากอดกอดมุ่ม มือกำหน้าผากร้องเพลง เสียงผู้ชายพูดขึ้นแทรก

เพื่อนรุ่นพี่

“ก๊อตไนท์ มึงจะรอใจจดหมายตอบกลับจากรายการประกวดไปถึงเมื่อไหร่?”

ก๊อตไนท์หันหน้าไปมองตามเสียง เห็นชายหนุ่มผมยาว ซึ่งดูมีอายุมากกว่า ยืนพูดอยู่

Scene 4 จุดประกายความหวังใหม่

Location ทางเดินปูนริมคลอง/ภายนอก/ตอนเย็น

ทางเดินปูนริมคลอง ก๊อตไนท์เดินมากับเพื่อนรุ่นพี่

เพื่อนรุ่นพี่

“มึงอยากจะเป็นนักร้องจริงๆไหมล่ะ ร้องเพลงให้คนอื่นฟัง”

เพื่อนรุ่นพี่มองหน้าก๊อตไนท์ที่หันไปมองอย่างสนใจ

เพื่อนรุ่นพี่

“นี่นามบัตรของที่สวนอาหารที่ทำงานอยู่ คิดดูละกันถ้ามึงอยากจะเป็นนักร้องจริงๆ”

เพื่อนรุ่นพี่พูดจบแล้วก็เดินนำหน้าแยกออกไป ทิ้งก๊อตไนท์ที่หยุดยืน ยิ้มมองนามบัตรอยู่

Scene 5 หน้าที่ต้องชุมชน ความภูมิใจของพ่อ

Location สุเหร่า/ภายใน/ตอนเย็น

ภายในสุเหร่า ชายวัยกลางคน พ่อของก๊อตไนท์ นั่งอยู่ริมหน้าต่าง ทำทางรั้นใจมองออกไปนอกหน้าต่าง ภายนอกสุเหร่า ก๊อตไนท์วิ่งเข้าไปในสุเหร่า ใบหน้าก๊อตไนท์ ยืนหลับตา ทำสมาธิ มือหนึ่งปิดใบหู สีหน้าตั้งใจ สูดลมหายใจเข้า และปล่อยลมที่ออกมาพร้อมกับเสียงอะซาน ลากเสียงยาว ดังกังวาน ทั่วบริเวณ ก๊อตไนท์อยู่บนหอคอยสูงของสุเหร่า พ่อของก๊อตไนท์ที่นั่งอยู่ริมหน้าต่าง ยิ้มรับเสียงของก๊อตไนท์

คนที่อยู่ในสุเหร่า นั่งกันอยู่อย่างกระจัดกระจาย ทั้งหมดลุกขึ้นเดินไปตั้งแถวชิดกันด้านหน้าช่องประตูสุเหร่ามีแสงลอดเข้ามาเป็นทาง ก๊อตไนท์วิ่งผ่านเข้าไปในสุเหร่า พ่อของก๊อตไนท์ที่กำลังจัดแถวอยู่ หันไปมอง ยิ้มให้กับก๊อตไนท์ที่มาเย็นซ่างๆ พิธีละหมาดเริ่มขึ้นทั้งสุเหร่าสงบเงียบ ไม่มีการเคลื่อนไหว เสียงคำสวดดังก้องอยู่ใน

ภายนอกสุเหร่าคนทยอยกันเดินออกมา ทักทายพูดจา

หน้า 3

Scene 6 วิ่งตามความฝัน

Location คลอง/ภายนอก/ตอนเย็น

ลำคลองยามเย็นเป็นสีส้ม จากแสงพระอาทิตย์ที่ใกล้จะตกดิน ระลอกน้ำเคลื่อนไหวจากการว่ายน้ำข้ามคลองของก๊อตไนท์ โดยที่มีเสื้อผ้าวางอยู่บนศิระชะ แล้วผูกกับคางด้วยเชือกฟาง พ่อของก๊อตไนท์ยืนเรียกหาที่หน้าประตู ไม่มีเสียงตอบรับ หันเจอเสื้อผ้าของก๊อตไนท์ที่ตากอยู่ที่ราวตากผ้าริมคลอง

พ่อของก๊อตไนท์

“เสื้อผ้าแห้ง มันเอามาตากทำไม”

พ่อพูดพร้อมกับเดินเข้ามาที่เสื้อผ้านั้น พร้อมกับเรียกก๊อตไนท์ไปด้วย ที่กางเกงนั้นมีนามบัตรของสวนอาหารที่เพื่อนรุ่นพี่ให้มาใส่ออกมา

Scene 7 ก้าวแรก

Location ร้านอาหาร/ภายใน/ตอนเย็น

ก๊อตไนท์ ก้าวผ่านช่องประตูเข้ามาในร้าน ด้วยรอยยิ้ม หันมองซ้ายขวา ด้วยความตื่นตื้นตัน บรรยากาศในร้าน ดูที่บิลด์ โต๊ะ แก้วกาแฟ ไทรม ลำแสงจากช่องประตู พาดลงเป็นทางที่พื้นปูนมีแต่ฝุ่น ก๊อตไนท์จ้องมองไปที่เวทีสีส้มจุดจุด ยิ้มอย่างมีความหวัง ก๊อตไนท์เห็นโต๊ะอย่างแข็งขัน เสียงผู้หญิง

ผู้หญิงทำงานในร้าน

“นี่เราอะ จะมาทำงานเป็นนักร้องที่นี่ใช่ไหม ไหวเจ้าที่หรือยัง เอารูปมา”

ผู้หญิงในชุดสายเดี่ยวกระโปรงสั้นพูด มือพนมถือรูปเขียน ควินจากรูปเขียน ลอยฟุ้ง จนถึงใบหน้า ก๊อตไนท์ ที่ยืนงง ลังเลอยู่

พ่อของก๊อตไนท์

“ก๊อตไนท์”

ขณะนั่นเอง เสียงพ่อของก๊อตไนท์พูดขึ้น ก๊อตไนท์หันไปมองพ่อที่ยืนอยู่หน้าประตูร้าน

Scene 8 ความตั้งใจของพ่อ

Location หน้าร้านอาหาร/ภายนอก/ตอนเย็น

บริเวณหน้าร้านริมถนน ก๊อตไนท์ ยืนอยู่กับพ่อ

พ่อของก๊อตไนท์

“ทำไมถึง ต้องอยากมาร้องเพลงในแบบนี้ด้วย ก๊อตไนท์จะร้องเพลงพ่อไม่ว่า แต่ที่นี้มันไม่ได้”
พ่อพูดเสียงกระซอก ก๊อตไนท์ก้มหน้าไม่สบตา

พ่อของก๊อตไนท์

“กลับบ้านไปคุยกันที่บ้าน”

พ่อสีหน้าเคร่งเครียด พุดจบแล้วหันหลังเดินกลับนำไป

ก๊อตไนท์

“พ่อ ผมอยากเป็นนักร้อง ร้องเพลงให้คนอื่นฟัง ผมจะร้องเพลงอยู่ที่นี้พ่อกลับบ้านไปเถอะ”
ก๊อตไนท์ที่ยืนอยู่ทางด้านหลังพุด พ่อหยุดชะงัก ก้มหน้า

พ่อของก๊อตไนท์

“ก๊อตไนท์โตแล้ว พ่อจะบังคับเหมือนเด็ก ๆ ก็ไม่ได้ พ่อหวังว่า ก๊อตไนท์จะเข้าใจได้ด้วยตัวเอง”
ก๊อตไนท์หันหน้าออกข้าง ไม่มองพ่อที่กำลังเดินกลับไปที่รถมอเตอร์ไซด์

Scene 9 นักร้อง

Location ร้านอาหาร/ภายใน/กลางคืน

เสียงดนตรีอีกทีที่บรรยากาศในร้านสลัว เสียงคนพุดแข่งกับเสียงดนตรี ชายคนหนึ่งนอนพับ
อยู่ที่โต๊ะ คาแก้วเหล้า หญิงสาวในชุดนักร้องเดินผ่านไปนั่งลงที่โต๊ะข้างลูกค้าอีกคน สีหน้าไม่พอใจ
มองมาที่ก๊อตไนท์ วางแก้วกระแทกลงบนโต๊ะ ก๊อตไนท์ที่นั่งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของโต๊ะ มองแก้วเหล้าที่
ลูกค้าวางไว้ตรงหน้า เสียงในความคิดดังขึ้น ไฟกระพริบห้อยอยู่ตรงประตูหน้าร้าน

เพื่อนรุ่นพี่

“เป็นนักร้อง ยังไงมึงก็ต้องทำตามใจลูกค้า ทำให้พวกมันพอใจ”

ใบหน้าก๊อตไนท์มองเพื่อนรุ่นพี่ที่กำลังพุดอยู่ แสงสีไฟกระพริบสะท้อนลงบนใบหน้าคนทั้งสอง

เพื่อนรุ่นพี่

“ไม่ว่ามึงจะดังหรือไม่ดัง มึงก็ต้องทำ”

ก๊อตไนท์ยกแก้วเหล้าขึ้นมาบริเวณใบหน้า มองดูด้วยสีหน้าอ่อนใจ ยกแก้วขึ้นดื่มรวดเดียวจนหมด
แล้ววางแก้วลงบนโต๊ะ เสียงลูกค้าตบมือชอบใจ พุด เอาอีก เอาอีก ใบหน้าก๊อตไนท์สลึมสลือ
พยายามตั้งสติ ไมโครโฟนอยู่ด้านหน้า ก๊อตไนท์ยืนอยู่บนเวที โชเซ่ เสียงหัวเราะ ตะโกนไล่ จาก
ด้านล่างของเวที ก๊อตไนท์ค่อยๆหลับตา ภาพค่อยๆมืดดำ จนมืดสนิท เสียงก๊อตไนท์ลึมลง

หน้า 5

กระแทกเวที ไมค์โครโฟนล้มกระแทกพื้น ส่งเสียงดัง เสียงกรี๊ด เสียงตะโกนเรียกก๊อตไนท์

ภาพค่อยๆสว่างขึ้น เห็นได้ร่วมเงาร่มของใบไม้ พริ้วไหว เสียงนกร้อง ก๊อตไนท์ร้องเพลง ไม่มีเสียงดนตรีอีกที จากดวงตาก็อตไนท์ที่นอนหลับคู่อยู่บนโซฟา เพื่อนรุ่นพี่ก๊อตไนท์ ยืนมองด้วยสีหน้ากังวลอยู่ที่ประตู จากนั้นปิดประตูทุกอย่างอยู่ในความมืด

Scene 10 เข้าใจได้ด้วยตัวเอง

Location ร้านอาหาร/ภายใน/ตอนเย็น

โต๊ะที่มีน้ำองอยู่ถูกเช็ด ก๊อตไนท์เดินเก็บของอยู่ภายในร้านที่บแสง ตอนเย็น แสงอาทิตย์เข้ามาทางช่องประตู ก๊อตไนท์หยุดมองออกไปตามแสงอาทิตย์

เพื่อนรุ่นพี่

"พวกเราที่นี้ได้ยินเสียงมึงทุกเย็น.....เย็นนี้ก็จะรอฟังนะ"

เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์พูดทางด้านหลัง ก๊อตไนท์หันไปมองตามเสียง

เพื่อนรุ่นพี่

"โศคตินะ! ไลน์องชาย"

ก๊อตไนท์ยิ้มรับ

Scene 11 กลับคืนวัง

Location ถนนไปสู่ห่วย, สุห่วย/ภายนอก, ภายใน/ตอนเย็น

ก๊อตไนท์รีบวิ่งริมถนนทางไปสู่ห่วย รีบวิ่งเข้าไปในสุห่วย แสงส่องเข้าจากด้านบนของหอคอย เป็นทางตามชันบันได ก๊อตไนท์ขึ้นไปถึงด้านบนของหอคอย ยิ้มหลับตาตั้งสมาธิ สงบนิ่ง ส่งเสียงร้องอะซาน จากหอคอยสูง มองเห็นบริเวณรอบๆนั้น ชุมชน คนที่ได้ยินเสียงของก๊อตไนท์ ซึ่งตั้งกังวานไปรอบๆ ช่องประตูบริเวณสุห่วย ก๊อตไนท์วิ่งมาหยุด ตรงหน้าพ่อ ซึ่งหยุดรออยู่ ก๊อตไนท์ก้มหน้าเศร้าไม่มองหน้าพ่อ พ่อมองหน้าก๊อตไนท์ที่มีรอยยิ้มเล็กๆแล้วพูด

พ่อของก๊อตไนท์

"เกือบไม่ทันแล้ว ก๊อตไนท์"

จากนั้นพ่อเดินผ่านช่องแสงประตูเข้าไปในสุห่วย ก๊อตไนท์เงยหน้ามองแล้วรีบตามเข้าไป

ภาพมืดดำ

หน้า 6

Scene 12 ความสุขที่แท้จริง

Location ใต้ต้นไม้/ภายนอก/ตอนเย็น

เสียงร้องเพลงลูกทุ่งของก๊อตไนท์ดั่งขึ้น ภาพใบไม้ปลิวไหวอยู่บนต้นไม้ค่อยๆสว่างขึ้น ทุ่งนา
กว้างโล่ง ต้นไม้ใหญ่พริ้วตามแรงลมอย่างที่เคยเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเสนอภาพยนตร์ครั้งที่ 2

1. ยังขาดความชัดเจน ในการนำเสนอประเด็นของเรื่อง
2. ขาดฉากที่จะแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน ในช่วงที่ตัวละครของเรื่องคิดได้
3. บางฉากไม่สามารถที่จะแสดงออกอารมณ์ตามที่ต้องการได้

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. เน้นฉากที่ช่วยในการดำเนินเรื่องถ่ายทอดเนื้อหา โดยให้เวลาในช่วงนั้นๆ มากขึ้น
2. เพิ่มบทสนทนา และลักษณะการแสดงออกของตัวละคร มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ

การจากการพัฒนาบทเสร็จสิ้น บทภาพยนตร์เป็นที่ลงตัวแล้ว ขั้นตอนต่อไปก่อนที่เราจะถ่ายทำ ก็คือ การนำเอาบทภาพยนตร์มาตีความออกมาเป็นบทภาพสำหรับการถ่ายทำ ซึ่งจะมีเป้าหมายของใจความ เนื้อหา อารมณ์ ของในแต่ละฉากแต่ละซีน ขนาดภาพมีขนาดไหน เราก็จะต้องเอาบทออกมาทำเป็นภาพที่ละภาพ ตามเรื่องราวของเรื่อง

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของผู้กำกับภาพ แต่ตัวผู้กำกับเองจะต้องมีส่วนที่จะไปกำกับดูแล บอกถึงความต้องการ เป้าหมาย ใจความที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนสองคนที่จะปรึกษาหรือตกลงกัน เพื่อที่จะได้งานที่ออกมาดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 1 ชีวิตประจำวัน

Location หน้าโรงเรียน,ทางเดินริมคลอง,บริเวณสุเหร่า/ภายนอก/ตอนเย็น

1. ภาพปานกลาง ถ่ายเงาน้ำสะท้อนภาพ โรงเรียน มีนักเรียนเรียนอยู่
เสียงบรรยากาศ
ตัดไป

2. ภาพปานกลาง ถ่ายป้ายห้องเรียน มัธยม 5 มีนักเรียนอยู่ในห้อง
เสียงบรรยากาศ
ตัดไป

3. ภาพปานกลางกว้าง ประตู่ทางออกด้านข้าง
นักเรียนเดินออกมา ก๊อตไนท์รีบวิ่งแทรกออกมา
เสียงบรรยากาศ
ตัดไป

Scene 2 ชีวิตประจำวัน 2

Location ภายใน/สุเหร่า/ตอนเย็น

4. ภาพกว้าง ก๊อตไนท์วิ่ง สลับเดินอย่างรีบๆ
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีสดใส
ตัดไป

5. ภาพปานกลางด้านหน้าก๊อตไนท์ยิ้มร่าเรริงวิ่งเข้าหาล้อง
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีสดใส
ตัดไป

6. ภาพใกล้ถ่ายจากภายในกล่องไปรษณีย์ ก๊อตไนท์เปิดออก มองเข้าไปข้างในว่างเปล่า สีหน้า
เปลี่ยนเป็นเศร้า
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีสดใสจบชะงัก
จางซ้อน

7. ภาพกว้างริมคลอง ก๊อตไนท์เงยตัวขึ้นจากตู้ไปรษณีย์

เสียงบรรยากาศ

จางซ็อน

8. ภาพกว้าง pan กล้อง บริเวณสุเหร่า ชุมชนหมู่บ้านที่อยู่ริมคลอง เวลาเย็น

เสียงบรรยากาศ

จางซ็อน

9. ภาพกว้าง ของสุเหร่า เห็นภาพกว้างทั้งสุเหร่า กว้าง โลง สงบ

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

10. ภาพปานกลางภายในสุเหร่า ชายวัยกลางคนนั่งอ่านคัมภีร์กับเด็กๆ

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

11. ภาพปานกลางใกล้ ก๊อตไนท์นั่งอ่านคัมภีร์อยู่กับผู้ใหญ่

เสียงบรรยากาศ+เสียงเด็กอ่านคัมภีร์

ตัดไป

12. ภาพใกล้คัมภีร์ ที่ก๊อตไนท์กำลังอ่านอยู่ จบแล้วปิด แล้วลุกขึ้นเดินออกไป

เสียงบรรยากาศ+เสียงเด็กอ่านคัมภีร์

ตัดไป

Scene 3 ความไม่ฝัน

Location ทุ่งนาใต้ต้นไม้ใหญ่/ภายนอก/ตอนเย็น

13. ภาพกว้างทุ่งนากว้างตอนเย็น มีต้นไม้ใหญ่สงบเงียบ ลมพัดมาเป็นระยะ

เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

ตัดไป

14. ภาพปานกลาง ถ่ายจากมุมสูง ใบไม้ปลิวตามลม pan มาจนถึงใบหน้าของเด็กชายก๊อตไนท์

นอนร้องเพลงอยู่ใต้ต้นไม้ เงามากต้นไม้พาดลงมาที่ใบหน้า แล้วหยุดชะงัก

เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

เสียงเพื่อนดังขึ้น

ตัดไป

15. ภาพปานกลางใบหน้าเพื่อนรุ่นพี่ยืนมองอยู่

หน้า 3/11

เสียงบรรยากาศ+เพื่อนพูด

"ก็อตไนท์ มึงจะรอไ้รายการประกวดอย่างนี้ไปถึงเมื่อไหร่วะ"

ตัดไป

Scene 4 จุดประกายความหวังใหม่

Location ทางเดินปูนริมคลอง/ภายนอก/ตอนเย็น

16.ภาพปานกลางกว้าง ก็อตไนท์เดินคู่กับเพื่อน ทางเดินริมคลอง

เสียงบรรยากาศ+เพื่อนพูด

"มึงอยากจะเป็นนักร้องจริงๆไหมล่ะ เอ้านี้ นามบัตรของที่ร้าน ลองคิดดูละกันถ้ามึงอยากจะเป็น
นักร้องจริงๆ ไปละ"

ตัดไป

17. ภาพปานกลางใกล้ ก็อตไนท์มองนามบัตรที่ได้มา ยิ้ม

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรี

ตัดไป

Scene 5 หน้าที่ต่อชุมชน ความภูมิใจของพ่อ

Location สุเหร่า/ภายใน/ตอนเย็น

18. ภาพปานกลางกว้าง ชายวัยกลางคนพ่อของก็อตไนท์นั่งอยู่ริมหน้าต่าง เงยหน้าขึ้นจากนาฬิกา
มองออกไปข้างนอกหน้าต่าง

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

19. ภาพมุมต่ำ ก็อตไนท์วิ่งผ่านหน้ากล้อง แล้ววิ่งเข้าไปในสุเหร่า

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

20. ภาพใกล้ ใบหน้าก็อตไนท์ หลับตา ตั้งสมาธิ แล้วร้องส่งเสียง กล้อง zoom out จากมุมสูง เห็น
ก็อตไนท์ยืนส่งเสียงอยู่บนหอคอย

ตัดไป

21. ภาพปานกลางพ่อกของก๊อตไนท์ที่นั่งอยู่ริม หน้าที่ยิ้มรับเสียงก๊อตไนท์

เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซานของก๊อตไนท์ดังกังวาน

กังวาน+เสียงอะซานของก๊อตไนท์ดังกังวาน

จางชั่น

22. ภาพกว้างภายในสุเหร่า จากด้านหลัง เห็นคนทั้งสุเหร่า ลูกขึ้น เดินไปตั้งแถวชิดกัน

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

23. ภาพกว้างของประตูสุเหร่า เด็กชายก๊อตไนท์วิ่งผ่านเป็นเงาดำ เข้าไปในสุเหร่า

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

24. ภาพปานกลาง ใบหน้าพ่อที่กำลังยืนจัดทำทาง แล้วหันมองก๊อตไนท์ที่เดินมายืนข้างๆ ยิ้มให้พ่อ

เสียงบรรยากาศ

จางชั่น

25. ภาพปานกลางด้านข้าง เห็นผู้ชายยืนกอดอกเป็นแถวสงบนิ่ง

เสียงบรรยากาศ

จางชั่น

26. ภาพกว้างด้านนอกสุเหร่า คนทยอยเดินออกมา

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

Scene 6 วิ่งตามความฝัน

Location คลอง/ภายนอก/ตอนเย็น

27. ภาพกว้างริมคลองใกล้ค่ำ ที่ในน้ำเห็นเงาตะคุ่มกำลังว่ายน้ำ โดยมีเสื้อผ้าอยู่บนหัว

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

28. ภาพปานกลางเห็นก๊อตไนท์ที่มีเสื้อพับอยู่บนหัว กำลังว้ายน้ำอยู่

หน้า 5/11

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

29. ภาพปานกลาง โฟร์กราวน์เป็นเสื้อผ้าที่ตากอยู่ที่ราว พ่อเดินออกมาจากประตูหน้าบ้าน เรียก ก๊อตไนท์ มองมาที่เสื้อผ้าที่ตากอยู่แล้วเดินเข้ามา พุดบ่น

“เสื้อผ้าแห้ง มันเอาตากทำไม”

กล้องเปลี่ยนโฟกัสไปที่เสื้อผ้าที่ตากอยู่ pan กล้องลงต่ำเห็นที่นามบัตรร้านอาหาร โผล่ออกมาที่

กระเป๋ากางเกง

เสียงบรรยากาศ+เสียงพุดของพ่อ

ตัดไป

Scene 7 ก้าวแรก

Location ร้านอาหาร/ภายใน/ตอนเย็น

30. ภาพปานกลางด้านข้าง ก๊อตไนท์เดินผ่านเข้ามาทางประตูร้าน พร้อมกับเพื่อน เพื่อนพุด

“เดี๋ยวช่วยดูร้านด้วยละกัน”

ก๊อตไนท์ยิ้มตอบแล้วเดินต่อไป กล้อง zoom out เห็นบรรยากาศภายในร้าน ที่บั้งแสง ดูโหมม ก๊อต

ไนท์มองซ้ายขวา รอบๆร้าน ยิ้มอย่างมีความหวัง

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนพุด

ตัดไป

31. ภาพใกล้ใบหน้าก๊อตไนท์เซ็ดโต๊ะแข็งขัน

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

32. ภาพปานกลางหญิงสาวในชุดนักร้อง พนมมือไหว้ในมือมีรูปเทียนเรียกก๊อตไนท์ จากนั้นก็ปัก

รูปเทียนลงที่กระถาง คว้นจากธูปลอยสูงขึ้นเห็นหน้าก๊อตไนท์ที่ยืนอยู่ด้านหลัง มีเสียงเรียกก๊อตไนท์

ก๊อตไนท์หันไปมองตามเสียงเสียงผู้หญิงเรียก ก๊อตไนท์

“เราจะมาทำงานร้องเพลงที่นี่ ไหว้เจ้าที่หรือยัง เอารูปมา”

ก๊อตไนท์ยืนลังเล

เสียงบรรยากาศ+เสียงเรียก

ตัดไป

33. ภาพกว้างภายในร้านเห็นก๊อตไนท์ยืนอยู่ในร้านหันมองพ่อที่ยืนอยู่ที่หน้าประตู

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

Scene 8 ความเชื่อใจของพ่อ

Location หน้าร้านอาหาร/ภายนอก/ตอนเย็น

34. ภาพกว้างหน้าร้านตอนเย็น เห็นพ่อ ลูกยืนอยู่

เสียงบรรยากาศ+พ่อเริ่มพูด

ตัดไป

35. ภาพข้ามไหล่พ่อ เห็นก๊อตไนท์ก้มหน้า พ่อพูด

“ทำไมมาทำอะไรอยู่ในที่แบบนี้ ลูกจะร้องเพลงพ่อไม่ว่า แต่ที่นี้มันไม่ได้”

เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่อพูด

ตัดไป

36. ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์เห็นพ่อพูด

“กลับบ้านไปคุยกัน”

พ่อพูดแล้วหันหลังเดินกลับ

เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่อพูด

ตัดไป

37. ภาพปานกลางพ่อเดินเข้าหากล้อง ก๊อตไนท์ที่ยืนอยู่ด้านหลังพูด

“พ่อ ผมจะร้องเพลงอยู่ที่นี้ ผมขอโทษ พ่อกลับบ้านไปเถอะ”

พ่อหันกลับไปมองชะงัก เมื่อก๊อตไนท์พูด

เสียงบรรยากาศ+เสียงก๊อตไนท์พูด

ตัดไป

38. ภาพปานกลางใกล้ก๊อตไนท์ก้มหน้าไม่สบตา

เสียงบรรยากาศ+พ่อพูด

“ก๊อตไนท์โตแล้วพ่อบังคับก๊อตไนท์ไม่ได้ พ่อหวังว่าก๊อตไนท์จะรู้ได้ด้วยตัวเอง”

ตัดไป

39. ภาพกว้าง พ่อหันกลับเดินต่อไป เห็นก๊อตไนท์ก้มหน้า

หน้า 7/11

เสียงบรรยากาศ

จางซ้อน

40. ภาพกว้างถนน พ่อขี่มอเตอร์ไซด์กลับบ้าน

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

Scene 9 นักร้อง

Location ร้านอาหาร/ภายใน/กลางแจ้ง

41. ภาพปานกลางกล้องถ่าย pan เริ่มที่ผู้ชายที่นั่งฟูบอยู่ที่โต๊ะ เห็นแก้วเหล้าขวดเหล้าวางอยู่ที่โต๊ะ ผู้หญิงในชุดนักร้อง เดินผ่านมากล้อง pan ตาม ผู้หญิงเลี้ยว กล้อง dolly ตาม จากนั้นเดินผ่านออกไป เห็นก๊อตไนท์ นั่งอยู่ที่โต๊ะกับลูกค้า ที่ส่งแก้วเหล้าให้กับก๊อตไนท์ ก๊อตไนท์ทำท่าทางปฏิเสธยกมือขึ้นขอ

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีดัง

ตัดไป

42. ภาพปานกลางข้ามไหล่ก๊อตไนท์ เห็นลูกค้าสีหน้าไม่พอใจ วางแก้วเหล้ากระแทกลงบนโต๊ะ

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีดัง

ตัดไป

43. ภาพปานกลางใกล้ ไฟกระพริบ ห้อยอยู่ตรงประตูทางออก

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนเริ่มพูด

"เป็นนักร้องนะ ยังไงมึงก็ต้องทำให้ลูกค้าพอใจ"

ตัดไป

44. ภาพใกล้ หน้าก๊อตไนท์และหน้าเพื่อนสีหน้าจริงจัง

เสียงบรรยากาศ+เพื่อนพูด

"ไม่ว่ามึงจะดังหรือไม่ดัง มึงก็ต้องทำ"

ตัดไป

45. มีแก้วเหล้าเป็น โฟร์กราวน์ ก๊อตไนท์ยกแก้วขึ้นดื่มจนหมดแก้ว
แล้ววางแก้วลงที่โต๊ะ เสียงตบมือขอบใจของลูกค้า

หน้า 8/11

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนพูด

"ถ้ามึงอยากจะเป็นนักร้องจริง"

ตัดไป

46. ภาพใกล้ใบหน้าก๊อตไนท์ ค่อยๆลืมหันมาอยู่บนเวที ท่าทางเซเซ สะลึมสะลือ กล้องค่อยๆ zoom
out เสียงลูกค้าตะโกน

"มึงไม่ร้อง แล้วมึงขึ้นไปทำไมวะ"

ก๊อตไนท์ค่อยๆหลับตา ทุกอย่างเงิบลงภาพปานกลางหน้าก๊อตไนท์ภาพค่อยๆมืดดำ เสียงก๊อต
ไนท์ลืมหันกระแทกเวที เพื่อนร่วมงานตะโกน

"เฮ้ย ก๊อตไนท์"

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีดัง

ตัดไป

47. ภาพเพดขึ้นจากดำ เป็นภาพปานกลางใบไม้ที่ปลิวอยู่บนต้นไม้ใหญ่ เสียงนกร้อง เสียงก๊อตไนท์
ร้องเพลง โดยไม่มีเสียงดนตรีอีกที

เสียงบรรยากาศ+เสียงก๊อตไนท์ร้องเพลง

ตัดไป

48. ภาพใกล้ zoom out ออกมาจากดวงตา ถอยหลัง เห็นก๊อตไนท์ทั้งตัวนอนอยู่บนโซฟา เพื่อน
ก๊อตไนท์ยืนอยู่ที่ประตู

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีดัง

ตัดไป

49. ภาพใกล้ใบหน้าก๊อตไนท์ เห็นเพื่อนยืนอยู่ด้านหลัง ปิดประตู ทุกอย่างมืดดำ

เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรีค่อยๆเบาลง

ตัดไป

Scene 10 เข้าใจได้ด้วยตัวเอง

Location ร้านอาหาร/ภายใน/ตอนเย็น

50. ภาพกว้างบรรยากาศ สลัว ภายในร้านตอนเย็นก่อนเปิดร้าน ก๊อตไนท์เดินเก็บของอยู่

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

51. ภาพใกล้ใบหน้าก๊อตไนท์เศร้าหมอง หยดมองออกไปนอกร้าน

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

52. ภาพข้ามไหล่เพื่อน เห็นก๊อตไนท์หันหลัง เพื่อนพูด

"พวกเราที่นี่ ได้ยินเสียงมึงทุกเย็น"

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนพูด

ตัดไป

53. ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์ เห็นเพื่อนพูด

"เย็นนี้พวกเราจะรอฟังเสียงมึงนะ"

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนพูด

ตัดไป

54. ภาพข้ามไหล่เพื่อน เห็นก๊อตมองมาที่เพื่อนแล้วยิ้ม เพื่อนพูด

"โชคดีเพื่อน"

เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนพูด

ตัดไป

Scene 11 กลับคืนวัง

Location ถนนไปสู่หอร่า,สุหอร่า/ภายนอก,ภายใน/ตอนเย็น

55. ภาพปานกลางริมถนน ก๊อตไนท์วิ่งเข้าหาล่อง ยิ้ม

เสียงบรรยากาศ

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56. ภาพสลุเหว่าก๊อตไนท์ที่ริบวิ่งเข้าไปภายใน

เสียงบรรยายภาค

ตัดไป

57. ภาพแทนสายตาก็อตไนท์ เดินขึ้นบันไดสู่หอคอยอะซาน

เสียงบรรยายภาค

จางชั่น

58. ภาพปานกลางใกล้หน้าก๊อตไนท์ ถึงหอคอยอะซาน

เสียงบรรยายภาค

ตัดไป

59. ภาพปานกลางใกล้ ใบหน้าก๊อตไนท์ยิ้ม แล้วส่งเสียงร้องพอนต่อมา สีหน้าตั้งใจ จริงใจ กล้อง

zoom out ออกมาเป็นภาพกว้างมุมสูง เห็นชุมชนที่อยู่ในบริเวณนั้น เสียงก๊อตไนท์ดังกังวาน

เสียงบรรยายภาค+เสียงอะซานของก๊อตไนท์

จางชั่น

60. ภาพกว้างช่องประตูสลุเหว่า ก๊อตไนท์วิ่งผ่านลงมา พอเข้ามาอีกทาง เจอกัน ทั้งคู่หยุดยืน

เสียงบรรยายภาค

ตัดไป

61. ภาพข้ามไหล่พอเห็นก๊อตไนท์ก้มหน้า เศร้า

เสียงบรรยายภาค

ตัดไป

62. ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์ เห็นหน้าพ่อค่อยๆยิ้มแล้วพูด

"เร็วเข้า เดียวก็ไม่ทันหรอก"

เสียงบรรยายภาค+เสียงพ่อพูด

ตัดไป

63. ภาพกว้างช่องประตูสลุเหว่า พ่อเดินเข้าไปในสลุเหว่า ก๊อตไนท์เงยหน้ามองตาม แล้วรีบเดินตาม

เข้าไป

เสียงบรรยายภาค

เฟดดำ

Scene 12 ความที่แท้จริง

Location ใต้ต้นไม้/ภายนอก/ตอนเย็น

64. ภาพปานกลาง ใบไม้ปลิวไหวอยู่บนต้นไม้ เสียงร้องเพลงลูกทุ่งดังขึ้นมา
เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง
ตัดไป

65. ภาพกลางทุ่งกว้างโล่ง มีต้นไม้ใหญ่ ไหวตามแรงลม
เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

บทภาพ (Storyboard)

เพลงชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ภาพกว้างทุ่งนาตอนเย็น ต้นไม้ใหญ่สงบ
ลมพัดเบา
เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

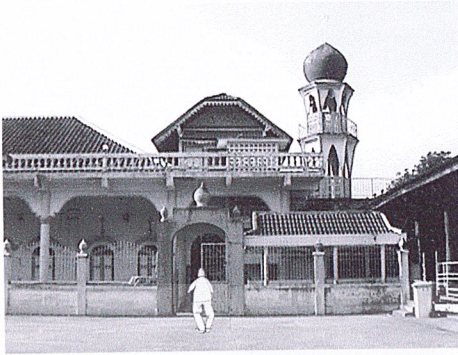
2.ภาพปานกลางถ่ายมุมสูงไม้ใบปลิวตามลม
เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

3.ใบหน้าที่ชัดในท้ นอนร้องเพลงลูกทุ่งอยู่ใต้ต้นไม้
เงาใบไม้ผาดลงมาที่ตัว
เสียงบรรยากาศ+เสียงร้องเพลงลูกทุ่ง

4.ภาพปานกลางชายวัยกลางคน พ่อก็อตไนท์
นั่งอยู่ริมหน้าต่างเงยหน้าขึ้นจากนาฬิกา
มองไปข้างนอก
เสียงบรรยากาศ

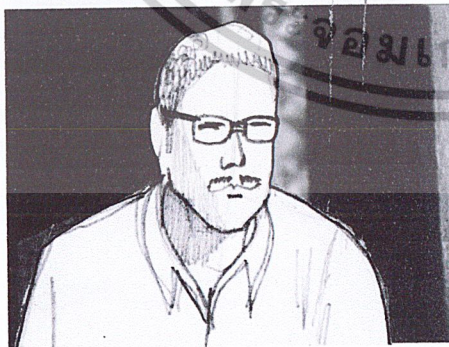
5.ภาพมุมต่ำ ก๊อตไนท์วิ่งผ่านหน้ากล้องเข้าสู่หอร่า
เสียงบรรยากาศ

6.ภาพใกล้ โบหน้าก๊อตไนท์ที่หลับตาส่งเสียงร้อง อะซาน
เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซาน

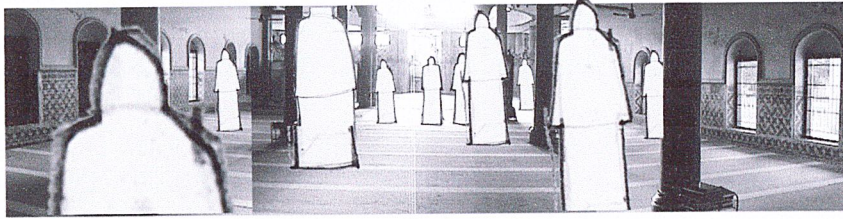

7.กล้อง zoom out เป็นภาพกว้างเห็นก๊อตไนท์
อยู่บนหอคอย
เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซาน

8.ภาพปานกลาง พอนั่งอยู่ริมหน้าต่าง ยิ้มรับเสียง
ของก๊อตไนท์
เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซาน

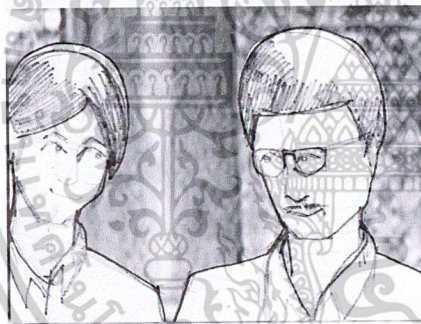
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.ภาพกว้าง เห็นคนทั้งสุเหร่าลุกขึ้นไปตั้งแถวละหมาด
เสียงบรรยายกาศสงบ

10.ก๊อตไนท์ วิ่งผ่านช่องประตูเข้าไปในสุเหร่า
เสียงบรรยายกาศ

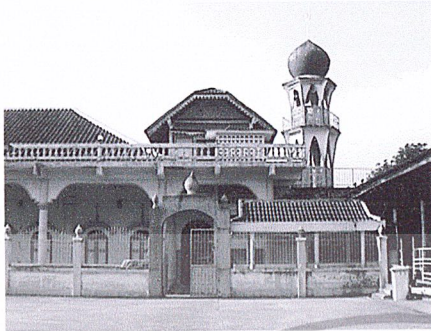

11.ภาพปานกลาง ก๊อตไนท์ ยืนข้างพวยม์
เสียงบรรยายกาศ

12.ภาพปานกลางคนในสุเหร่าละหมาด
เสียงบรรยายกาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

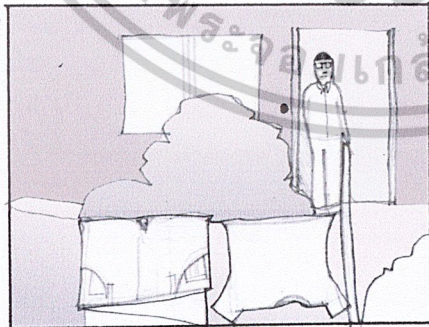
13.ภาพกว้างภายนอกสุเหร่าสงเบงเจียบ
เสียงบรรยากาศ

14.ภาพกว้างคลองใกล้ค้ำ น้ำเคลื่อนไหว
เสียงบรรยากาศ

15.ภาพปานกลางใกล้ ใบหน้าต่างัดไนท์ ว่ายน้ำ
เสียงบรรยากาศ

16.ภาพปานกลางกว้าง ถ่ายผ่านราวตากผ้า
พอกัดไนท์เดินออกมาจากประตูหน้าบ้าน
เสียงบรรยากาศ+เสียงพอกัดไนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.ภาพทิวทัศน์บรรยากาศ ละแวกลำคลอง
เสียงบรรยากาศ

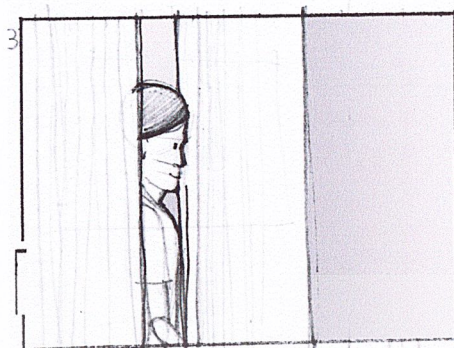
18.ภาพทางเดินริมคลอง ก๊อตไนท์เดินกับเพื่อนรุ่นพี่
เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนรุ่นพี่
(มีงจระจกัไ้ร่ายการประกวัดไปถึงเมื่อไหร่ะ)

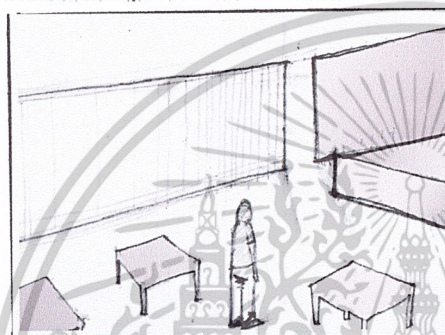
19.ภาพปานกลางทิวทัศน์ ก๊อตไนท์เดินคุยกับเพื่อนรุ่นพี่
เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนรุ่นพี่
(เพื่อนรุ่นพี่ไ้หนามบัตร์)

20.ภาพใกล้ ก๊อตไนท์ดูหนามบัตร์สนใจยิ้ม
เสียงบรรยากาศ

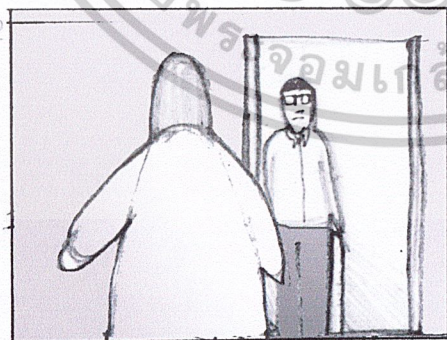
21.ภาพปานกลางด้านข้างก๊อตไนท์เข้าไปในร้าน
สีหน้าดีใจ
เสียงบรรยากาศ

22.ภาพกว้างภาพในร้าน ก๊อตไนท์มองไปรอบๆ
เห็นบรรยากาศภายในร้าน
เสียงบรรยากาศ

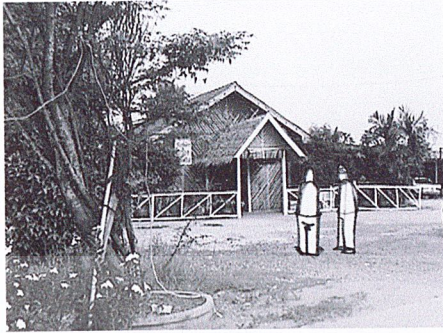

23.ก๊อตไนท์เซ็ดโต๊ะ มีเสียงเรียกชื่อก๊อตไนท์
เสียงบรรยากาศ+เสียงเรียกชื่อก๊อตไนท์

24.ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์ เห็นพ่อยืนอยู่ที่ประตู
เสียงบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

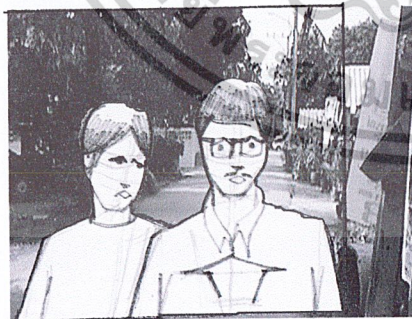
25.ภาพกว้างหน้าบ้าน ตอนเย็น เห็นพ่อลูกยืนอยู่
เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่อเริ่มพูด

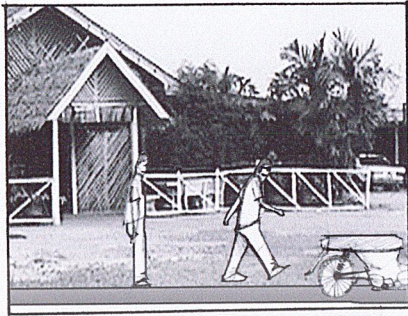
26.ภาพข้ามไหล่พ่อ พ่อพูดก๊อตไนท์กัมหน้า
เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่อพูด
ทำไมต้องอยากมาร้องเพลงที่นี่

27.ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์พ่อพูด
เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่อพูด
กลับบ้านไปคุยกันที่บ้าน

28.ภาพปานกลางพ่อเดินเข้าหากล้อง
ก๊อตไนท์พูด
เสียงบรรยากาศ+เสียงก๊อตไนท์
พอกลับบ้านไปเถอะผมจะร้องเพลงอยู่ที่นี่

29.ภาพกว้างพอพูด

เสียงบรรยากาศ+เสียงพอพูด

ก๊อตไนท์โตแล้ว แล้วก็ก๊อตไนท์จะรู้ด้วยตัวเอง

30.ภาพขำมไหล่พอ ก๊อตไนท์ก้มหน้า

เสียงบรรยากาศ

31.ภาพบรรยากาศภายในร้าน

เสียงบรรยากาศ+ดนตรีเพลงลูกทุ่งดัง

32.ภาพปานกลางลูกค้าส่งแก้วเหล้าให้ก๊อตไนท์

เสียงบรรยากาศ+ดนตรีเพลงลูกทุ่ง+เสียงลูกค้าพูด

33. ก๊อตไนท์มองแก้วเหล้าอย่างอ่อนใจ ยกแก้วดื่ม
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรี+เสียงลูกค้

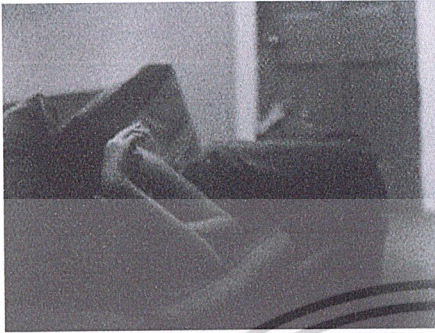
34. ภาพใกล้ ก๊อตไนท์ยืนร้องเพลงอยู่บนเวที
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรี+เสียงลูกค้

35. ภาพ zoom out เห็นก๊อตไนท์ยืนโซเซแล้วล้มลง
เสียงบรรยากาศ+เสียงดนตรี

36. เพื่อนรุ่นพี่ก๊อตไนท์ยืนมองอยู่ที่ประตู
เสียงบรรยากาศ

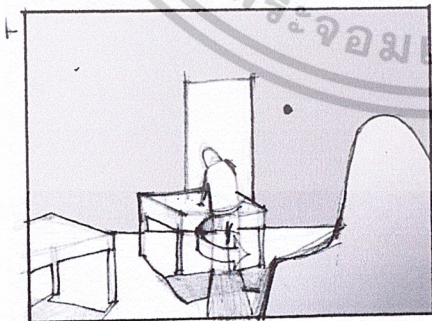
37.ภาพปานกลาง ก๊อตไนท์นอนหลับอยู่บนโซฟา เสียงบรรยากาศ

38.ภาพกว้างบรรยากาศภายในร้าน ก๊อตไนท์ยืนเก็บโต๊ะ เสียงบรรยากาศ

39.ภาพปานกลางใกล้ ก๊อตไนท์มองออกไปทางประตู เสียงบรรยากาศ

40.เพื่อนรุ่นพี่ เดินเข้ามาพูด เสียงบรรยากาศ+เสียงเพื่อนรุ่นพี่พูด เย็นๆได้ยินเสียงมึงทุกวัน

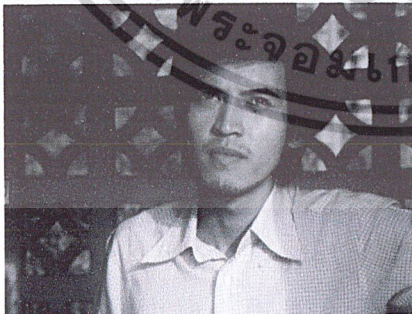
41.ภาพข้ามไหล่ก๊อตไนท์ เพื่อนรุ่นพี่พูด
เสียงบรรยายภาค+เสียงเพื่อนรุ่นพี่พูด
เย็นนี้ เหมือนเดิมเปล่าอะ

42.ภาพข้ามไหล่ เพื่อนรุ่นพี่ เพื่อนรุ่นพี่พูด
เสียงบรรยายภาค+เสียงเพื่อนรุ่นพี่
โชคดีนะ น้องชาย

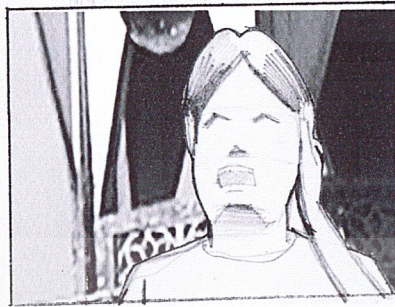

43.ภาพกว้างก๊อตไนท์รับเข้าไปในสุเหร่า
เสียงบรรยายภาค

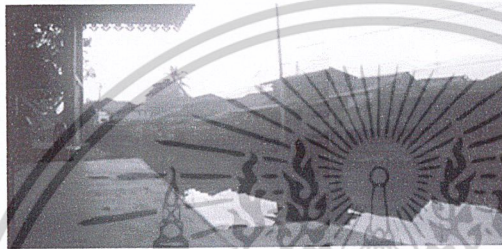

44.ภาพปานกลาง ก๊อตไนท์เดินไปที่หอคอย
เสียงบรรยายภาค

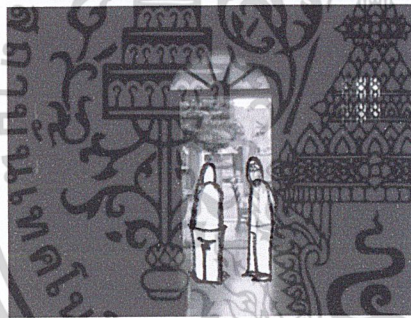
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

45.ภาพใกล้ zoom out ก๊อตไนท์ตั้งใจ ส่งเสียงร้อง
เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซาน

46.ภาพกว้างบริเวณนั้น ที่เสียงของก๊อตไนท์
ดังไปถึง
เสียงบรรยากาศ+เสียงอะซานของก๊อตไนท์

47.ภาพกว้างของประตูสุเหร่า ก๊อตไนท์เดินมาเจอพ่อ
เสียงบรรยากาศ

48.ภาพข้ามไหล่พ่อ ก๊อตไนท์ก้มหน้าเศร้า
เสียงบรรยากาศ

49.พอมองก็อดไนท์ยืมแล้วพูด
เสียงบรรยากาศ+เสียงพ่พูด
เกือบไม่ทันแล้วก็อดไนท์

50.ภาพกว้างของประตูสุเหร่า พ่อเดินเข้าไปในสุเหร่า
ก็อดไนท์มองแล้วเดินตามเข้าไป
เสียงบรรยากาศ

51.ภาพกว้างทุ่งนา กว้าง สงบ ลมพัดแผ่ว
เสียงบรรยากาศ+เสียงก็อดไนท์ร้องเพลง

52.ภาพถ่ายมุมต่ำ เห็นใบไม้ไหวตามลม
เสียงบรรยากาศ+เสียงก็อดไนท์ร้องเพลงลูกทุ่ง

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานด้านภาพยนตร์เสร็จสิ้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่จะต้องทำก็คือ การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ใดก็แล้วแต่ จะต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อม ถ้ามีการเตรียมงานวางแผนที่ดี เวลาถ่ายทำจริง ปัญหาต่างๆก็จะมีหรือน้อยลงไป สิ่งหนึ่งที่จะยึดแต่ละหน้าที่ไม่ให้ไขว้เขวหรือหลงทางก็คือ ตัวบทภาพยนตร์และตัวผู้กำกับที่จะต้องตัดสินใจแล้วว่า ในแต่ละหน้าที่ที่ทำงานกันมา เป็นที่ถูกใจเราไหม มันตรงกับภาพที่เราตีความออกมาแล้ว อยู่ในหัวเราหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ ก็ต้องอธิบายว่าไม่ใช่ตรงไหน จะต้องแก้ไขอย่างไร เพื่อจะอธิบายให้ทีมงานทำงานได้ถูกต้อง

ในส่วนของการเตรียมงาน เราจะแบ่งออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

การคัดเลือกนักแสดง

นักแสดง คือส่วนสำคัญที่สุด ที่จะคอยดึงอารมณ์ของคนดู หรือถ่ายทอดเนื้อหาของเนื้อเรื่อง ฉะนั้น การที่เราจะเลือกใครสักคนที่จะมารับบทบาทเป็นคนที่ไม่ใช่ตัวเขานั้น ถือว่าเป็นงานที่ยากมาก จึงอยู่ที่ผู้กำกับจะตีความและมีภาพที่อยู่ในหัว ในความคิดเป็นอย่างไร จากนั้นจึงค่อยๆ คัดเลือกตัวนักแสดง ด้วยการทดสอบ ทั้งการพูดคุยกันโดยส่วนตัว จนไปถึงการซ้อมบทจริงๆ เราในฐานะผู้กำกับจะต้องเป็นผู้ที่ตัดสินใจ โดยพิจารณาจากหลายๆสิ่งหลายๆอย่างประกอบกัน

สิ่งแรกสุดสำหรับการตัดสินใจก็คือ ลักษณะภายนอก หรือลักษณะทางกายภาพ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด ไม่ว่าจะเป็นใครก็แล้วแต่ ทุกคนสามารถที่จะมองเห็นและตัดสินใจลักษณะข้อนี้ได้ เริ่มแรกเราก็ต้องตรวจสอบจากบทภาพยนตร์ก่อนว่า เราต้องการนักแสดงเล่นบทประมาณนี้ อายุ ประมาณนี้ ผิวดำ หรือผิวขาว ลักษณะทางกายภาพต่างๆนั้นเป็นอย่างไร เรามีภาพอยู่ในหัว อย่างไรก็เลือกตามแบบนั้นได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างที่สอง คือ เป็นคนที่ความสามารถทางการแสดงค่อนข้างดี สามารถเล่นบทบาทที่เราต้องการได้ ซึ่งบางครั้งรูปร่างหน้าตาภายนอก อาจจะได้ไม่เป็นไปตามที่เราต้องการไว้ทุกอย่าง แต่ถ้าเห็นการแสดงแล้วรู้สึกว้าวใช่ คนคนนั้นสามารถที่จะแสดงได้ สามารถที่จะดึงอารมณ์ร่วมจากคนดูได้ เราก็อาจจะใช้ลักษณะข้อนี้เลือกก็ได้

ซึ่งในบางครั้งมันก็เป็นการยาก ที่จะบอกว่าใครแสดงได้ดีหรือไม่ดีมันขึ้นอยู่กับภาพยนตร์ที่จะเป็นผู้กำหนดขอบเขตของนักแสดง ว่าต้องการแบบใด อารมณ์การแสดงประมาณไหน การทดสอบบท จึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ก่อนการตัดสินใจเลือกนักแสดงซักคนหนึ่ง เพื่อที่ผู้กำกับจะได้เห็นภาพ เห็นอารมณ์ของการแสดงจริง และผลงานที่จะออกมาก็จะได้ตรงตามความคิดมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง “เพลงชีวิต”

รูปที่ 4.1 ภาพนักแสดงก๊อตไนท์

นาย อาทิตย์ เอี่ยมอิทธิพล

อายุ 24 ปี อาชีพ นักศึกษา

บุคลิกภายนอก ร่าเริง สดใส มีความสนใจ และทุ่มเทในการแสดงดี

รับบท ก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 18 ปี

อาชีพ นักเรียน ความสามารถพิเศษ ร้องเพลงลูกทุ่งเสียงดีปานกลาง

ลักษณะ

เด็กหนุ่มมัธยมปลาย หน้าตาสะอาด ท่าทางเรียบร้อย มีโลกส่วนตัวเป็นของตัวเอง

เบื้องหลังความเป็นมา

เป็นคนเสียงดี จึงได้รับน้ำจากชุมชน เพื่อทำหน้าที่ อະชาน แต่ความฝันอยากเป็นนักร้องลูกทุ่ง เคยพยายามส่งเสียงเข้าประกวดหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ จึงตัดสินใจไปเป็นนักร้องตามห้องอาหาร โดยหวังว่าจะได้แสดงความสามารถ เป็นบันไดก้าวแรก

ทัศนคติทางความคิด

ก๊อตไนท์เป็นตัวละครที่อยู่ในวัยรุ่น มีความฝัน ความตั้งใจอย่างมาก ในเรื่องการเป็นนักร้อง แม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากพ่อ มีความคล้อยตามเพื่อนมาก แต่ในจิตใจลึกๆมีคุณธรรม เนื่องจากคลุกคลีกับศาสนาตั้งแต่เด็ก

จุดมุ่งหมาย

อยากเป็นนักร้อง เพื่อที่จะได้แสดงความสามารถ ร้องเพลงให้คนอื่นฟัง

การพัฒนาทางความคิด

เข้าใจโลกของความเป็นจริง ว่าแตกต่างจากที่คิดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง "เพลงชีวิต"

รูปที่ 4.2 ภาพนักแสดงพ่อของก๊อตไนท์

ชื่อ พัฒนะ สุวะมินทร์

อายุ 46 ปี อาชีพ รับราชการตำรวจ

บุคลิกภายนอก อารมณ์ดี ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมาก

รับบทพ่อของก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 38 ปี

อาชีพ รับราชการครู

ลักษณะ

ทำทางใจดี พุดจา นุ่มนวล นิ่ง สวมแว่น ไร้หนวด แต่งตัวสุภาพเรียบร้อย เรียบง่าย

เบื้องหลังความเป็นมา

โตมาจากชุมชนนี้ ทำงานอยู่ในชุมชน มาที่สุเหร่าเป็นประจำ มีสังคมอยู่ที่สุเหร่า ใช้ชีวิตเรียบง่าย มาโดยตลอด มีความภูมิใจในตัวลูกชายที่ได้ทำหน้าที่ อะชาน

ทัศนคติทางความคิด

เป็นคนใจเย็น นุ่มนวล มีเหตุผล เป็นครูมานาน จึงเข้าใจในสภาวะความต้องการ ความไม่ฝันของวัยรุ่น มีความมั่นคงในศาสนา เข้าใจและเชื่อมั่นในตัวลูกชาย ว่าจะต้องเข้าใจได้ด้วยตัวเอง และพร้อมที่จะให้อภัย

จุดมุ่งหมาย

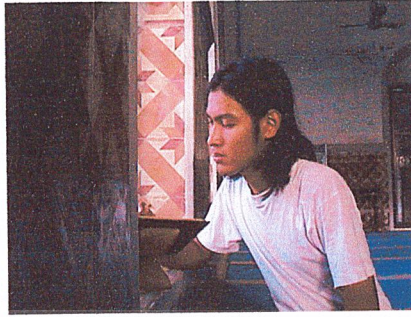
มีความสุขอย่างเรียบง่าย ในชุมชน ดูแลลูกให้อยู่ในคุณธรรม โดยหวังลึกๆที่จะให้ลูกชายเป็นอย่างตัวเอง

การพัฒนาทางความคิด

การพัฒนาทางความคิดถึงจุดอิมตัว มีความเข้าใจ วางใจ ในตัวผู้อื่น พอใจในจุดที่ตัวเองเป็นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง "เพลงชีวิต"

รูปที่ 4.3 ภาพนักแสดงเพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์

ชื่อ วิทวัส สุวะมินทร์

อายุ 21 ปี อาชีพ พนักงานร้านวีดีโอ

บุคลิกภายนอก ร่าเริงดี และให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือเป็นอย่างดี
รับบทเพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์

เพศ ชาย อายุ 22 ปี

อาชีพ เด็กเสิร์ฟในห้องอาหาร

ลักษณะ

วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ทำตัวเหมือนเป็นพี่ชายของก๊อตไนท์ อบอุ่น หน้าตาดี ค่ำๆ ทำทางนักเลง
พูดจาห้วนๆ ทำทางไม่สนใจใคร

เบื้องหลังความเป็นมา

เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์ อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน มาจากครอบครัวที่มีปัญหา พ่อแม่เลิกกัน ตัว
เขาเองอยู่กับพ่อ ซึ่งไม่ค่อยจะสนใจเขา ตัวเขาเองจึงออกมาทำงานที่ร้านร้องเพลง โดยอาศัยอยู่ที่
ร้านร้องเพลง นานๆ ที่ จะกลับบ้านซักที ซึ่งพ่อของเขาก็พูดบ่นทุกครั้ง เขาจึงสบายใจกว่าที่จะได้
ทำงานอยู่ที่ร้าน

ทัศนคติทางความคิด

มีความคิดเป็นตัวของตัวเอง มั่นใจในความคิดของตัวเอง ต้องการที่จะสร้างสังคมใหม่ ครอบครัว
ใหม่ให้กับตัวเอง การที่เขาได้ทำงานและอาศัยอยู่ที่ร้าน จึงเหมือนเป็นบ้านใหม่ของเขาอย่างสนิท
ใจ กับตัวก๊อตไนท์เป็นเหมือนของน้องชาย เป็นเพื่อนคนเดียวที่เขาได้อยู่ในชุมชน

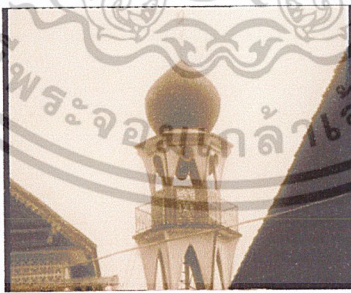
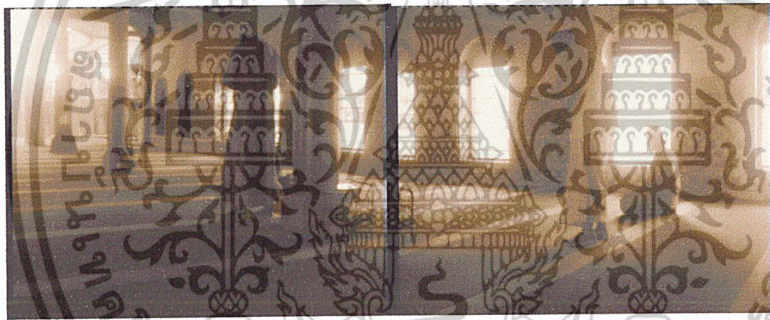
จุดมุ่งหมาย

ใช้ชีวิตอย่างนี้ไปเรื่อยๆ โดยคิดว่าที่เขาเป็นอยู่ มีความสุขดีพออยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

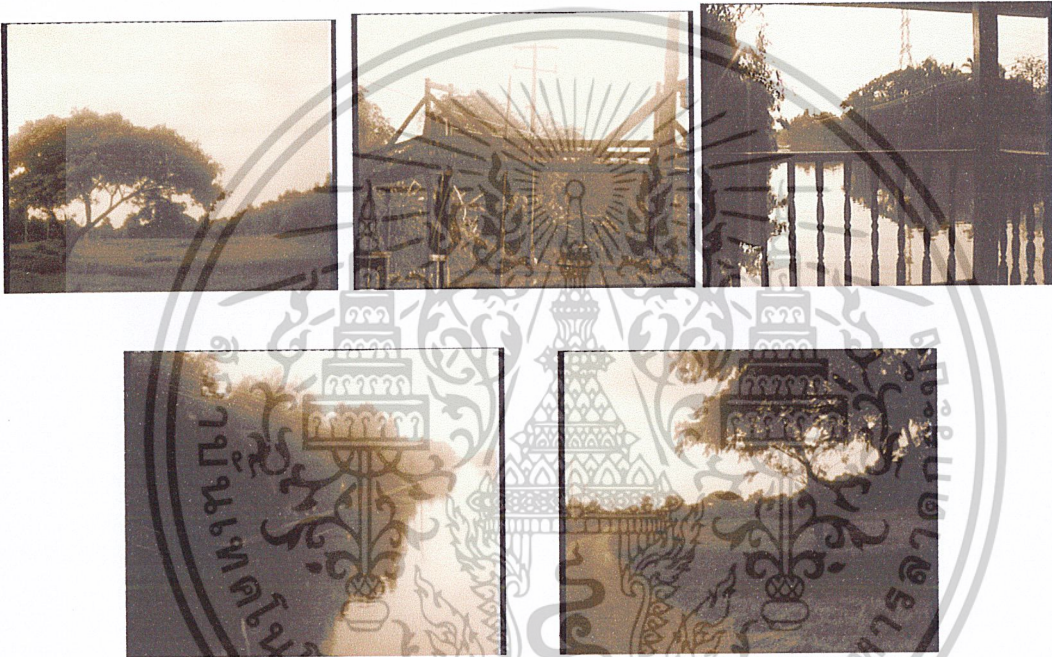
ในภาพยนตร์เรื่องนี้ของผม ฉากส่วนใหญ่ที่อยู่ในเรื่องจะเป็นฉากที่แบ่งออกเป็นสองโทนใหญ่ๆ คือ ฉากภายนอกโล่งกว้าง และฉากที่อยู่ในร้านอาหารที่บีบีคิง ดังนั้นส่วนใหญ่จึงเน้นการถ่ายทำในสถานที่จริง เพื่อเป็นการเน้นความน่าเชื่อถือของเรื่อง ซึ่งจะได้เห็นรายละเอียดในฉากต่างๆ ซึ่งตัวผมเน้นที่จะนำเสนอ ในเรื่องนี้ด้วย ตัวอย่างเช่น ฉากสุเหร่า ซึ่งจะได้เห็นถึงรูปแบบสถาปัตยกรรม รายละเอียด สีล้นต่างๆ

กลุ่มรูปที่ 4.4 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณสุเหร่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากสถานที่ภายนอกต่างๆ ที่เน้นให้เห็นถึงบรรยากาศ แสง องค์ประกอบ ที่เน้นให้เห็นถึงความเรียบง่าย เป็นธรรมชาติ สะท้อนวิถีชีวิต โดยแฝงเรื่องของอิสระ ในความสงบ ซึ่งจะแตกต่างกับฉากในเรื่อง ในช่วงที่อยู่ในร้านอาหาร ที่ดูทึบ แคบ โทรม และอึดทึก

กลุ่มรูปที่ 4.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำภายนอกบริเวณลำคลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในช่วงร้านอาหาร ซึ่งก็ถ่ายทำในสถานที่จริง เน้นที่จะถ่ายทอดให้เห็นถึงบรรยากาศของร้านที่ดูเก่า โทรม ทึบแสง อึกทึก เพื่อให้เห็นความแตกต่าง กับสถานที่ที่ตัวเอกของเรื่องเคยอยู่มาก่อน อย่างสุดขีด

กลุ่มรูปที่ 4.6 ภาพสถานที่ถ่ายทำภายในร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาสถานที่สำหรับถ่ายทำภาพยนตร์ เราจะต้องกำหนด โดยดูจากบทก่อนว่ามีเรื่องราวในเรื่องเป็นอย่างไร ลักษณะของสถานที่น่าจะมีประมาณไหน กลางวันหรือกลางคืน ภายนอกหรือภายใน จากนั้นจึงแยกย่อยออกมาเป็นภาพ จะเป็นภาพกว้างหรือภาพแคบแค่ไหน ก็จะต้องขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ อย่างในเรื่องเพลงชีวิต เกือบทั้งหมดจะถ่ายทำในสถานที่จริง เพราะในสถานที่จริงนั้น จะให้ความสมจริงมากกว่า ในเรื่องของรายละเอียดต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะให้ภาพยนตร์ดูสมจริงมากขึ้น แต่ข้อเสียของมันก็คือ การควบคุมการทำงาน พื้นที่ในการทำงาน ที่อาจมีน้อยกว่าการเซ็ทฉากขึ้นมา เวลาในการทำงาน แสงไฟที่ใช้อาจมีไม่พอ ซึ่งปัญหาต่างๆย่อมเกิดขึ้นมากกว่าการถ่ายในสตูดิโอแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเครื่องแต่งกายตัวละคร

การแต่งกายนั้นเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงบุคลิก ความคิด การแสดงออกต่อสังคม ลักษณะนิสัย ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของคนๆนั้น เช่นเดียวกับตัวละคร การที่ผู้ชมเห็นตัวละครแล้วจำได้คาดเดา ถึงลักษณะนิสัยได้ ถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตัวละครมีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1. บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง การที่ทำให้ผู้ชมรับรู้แล้วเข้าใจ ได้ถึงทัศนคติ ค่านิยม และ พฤติกรรมต่างๆของตัวละครในเรื่องนั้น เราต้องให้ข่าวสารด้านยุคสมัยกับคนดูด้วย ดังนั้น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการเสริมสร้างเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. บอกอารมณ์และโทนของเรื่อง เครื่องแต่งกายของตัวละคร จำเป็นที่จะต้องมียุคสมัยพิเศษ แฝงอยู่ ส่วนหนึ่งคือ ต้องการบ่งบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉาก หรือทั้งเรื่อง อีกส่วนหนึ่ง เพื่อที่จะบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เช่น เหตุการณ์ที่เศร้าหมองแสดงออกด้วยโทนสีหม่นทึบ สีสันอูดอาด แสดงความสดใสร่าเริง

3. บอกถึงบุคลิกของตัวละคร เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกลักษณะ และ อุปนิสัยใจคอของตัวละครให้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัว เพื่อให้คนดูจดจำหรืออาจทำให้ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้คนดูได้เห็นพัฒนาการของตัวละคร ทั้งหมดนั้นแล้วแต่ จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.7 ภาพการแต่งกายของนักแสดงก๊อตไนท์

ก๊อตไนท์ การแต่งกายของก๊อตไนท์ อยู่ในโทนสีสว่าง เรียบร้อย เรียบง่าย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการบอกถึงลักษณะนิสัยของก๊อตไนท์ ที่เป็นคนเรียบร้อย และส่วนหนึ่งก็มาจากหน้าที่ ที่ต้องเกี่ยวข้องกับสุหระว่า จึงทำให้ต้องแต่งตัวเรียบร้อย เป็นประจำ แม้แต่ในช่วงที่ทำงานที่ร้านอาหาร ชุดนักร้อยก็ดูเรียบร้อย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นคนเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 ภาพการแต่งกายของนักแสดงพ่อของก๊อตไนท์

พ่อของก๊อตไนท์ แต่งตัวเรียบร้อย ด้วยเสื้อเชิ้ต กางเกงผ้า แต่เน้นความเป็นผู้ใหญ่ด้วยโทนสีเข้ม เน้นให้ดูเป็นคนเคร่งครัด มีระเบียบ และให้ความอบอุ่น โอบอุ้ม เอาใจใส่ลูกอย่างมากในเวลาเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง

เอกสารเรียกตัวนักแสดงนั้น ทำขึ้นมาเพื่อที่จะเป็นยืนยัน และนัดหมายกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดชื่อนักแสดงที่จะมาเข้าฉาก ฉากที่จะถ่ายทำ วัน เวลา สถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นสิ่งสำคัญในการทำงานภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์		จาก 1,4,6	ภายใน / ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ: หน้าโรงเรียน,ทางเดินดินริมคลอง,บริเวณสุเหร่า		บทหน้า:	1,2,3
ชื่อฉาก			
ฉ.1 ชีวิตประจำวัน		ฉ.4 จุดประกายความฝัน	ฉ.6 วิ่งตามความฝัน
นักแสดง		อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ก๊อตไนท์ เพื่อนรุ่นพี่ พ่อของก๊อตไนท์		กระเป๋านักเรียน เสื้อชุดนักเรียน ผู้จดหมาย นามบัตร	
บันทึก		เครื่องแต่งกาย	
ถ่ายเริ่มจากโรงเรียน ทางเดินริมคลอง สุเหร่า ดูไปรษณีย์เจาะท้ายเพื่อถ่ายผ่านภายใน		ก๊อตไนท์-ชุดนักเรียน สะพายกระเป๋า เพื่อนรุ่นพี่-เสื้อยืดกางเกงยีนส์ พ่อ-เสื้อแขนสั้น กางเกงผ้า สวมแว่นตา	
เหตุการณ์โดยย่อ			
ฉ.1 ก๊อตไนท์ เลิกเรียนรีบกลับบ้านอย่างมีความหวังว่าจะได้รับจดหมายตอบกลับในผู้จดหมายแต่ไม่พบ			
ฉ.4 ก๊อตไนท์ เดินคุยกับเพื่อนรุ่นพี่ ซึ่งชักชวนก๊อตไนท์ไปทำงานร้องเพลงที่ร้านที่เขาทำงานอยู่			
ฉ.6 ก๊อตไนท์ วายน้ำข้ามคลองเพื่อที่จะหลบพ่อ ไปทำงานร้องเพลงที่ร้านอาหาร ซึ่งต่อมาพอก็เห็นนามบัตร			
เทคนิคพิเศษ		เสียงดนตรี	
-		-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณภากรณ์ สุวะมินทร์		หมายเลขจาก	2,5,11
สถานที่ถ่ายทำ: สุเหร่าริมคลอง		บทหน้า:	1,2,5
ชื่อฉาก ฉ.ชีวิตประจำวัน 2 , ฉ.5 หน้าที่ต่อชุมชน , ฉ.11 กลับคืนวัง			
นักแสดง		อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ก๊อตไนท์ พ่อของก๊อตไนท์		คัมภีร์	
บันทึก		เครื่องแต่งกาย	
มีนักแสดงสมทบ เป็นครูสอนศาสนา และเด็กๆที่อยู่ในสุเหร่า ถ่ายบรรยากาศของสุเหร่าในวันอื่นประกอบกัน ถ่ายบนหอคอยสูงอีกอันผ่านลงมา เพื่อเห็นภาพกว้าง		ก๊อตไนท์- ชุดนักเรียน, เสื้อยืดกางเกงผ้า พ่อของก๊อตไนท์- เสื้อเชิ้ตไทนสว่าง กางเกงผ้า	
เหตุการณ์โดยย่อ			
ฉ.2 ก๊อตไนท์ อยู่ในสุเหร่าเรียนศาสนา ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวัน เสร็จแล้วรีบเดินออกไป			
ฉ.5 ก๊อตไนท์ เข้ามาในสุเหร่า เพื่อทำการอะซาน พ่อก๊อตไนท์มีความสุข ทุกคนเริ่มละหมาด			
ฉ.11 ก๊อตไนท์คิดได้กลับมาที่สุเหร่า ตั้งใจอะซาน ลงมาพบพ่อ ก๊อตไนท์เศร้า พ่อเข้าใจก๊อตไนท์			
เทคนิคพิเศษ		เสียงดนตรี	
-		-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์	หมายเลขฉาก	3,12	ภายใน / ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ: ทุ่งนาใต้ต้นไม้ใหญ่		บทหน้า: 1,2,6	
ชื่อฉาก ฉ.3 ความใฝ่ฝัน ความสุขที่ทุ่งนา , ฉ.12 ความสุขที่แท้จริง			
นักแสดง		อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ก๊อตไนท์ เพื่อนรุ่นพี่		-	
บันทึก		เครื่องแต่งกาย	
-		ชุดนักเรียน-ก๊อตไนท์ เสื้อยืดกางเกงยีนส์-เพื่อนรุ่นพี่	
เหตุการณ์โดยย่อ			
ฉ.3 ก๊อตไนท์ นอนร้องเพลงลูกทุ่งอยู่ใต้ต้นไม้ เสียงเพื่อนรุ่นพี่พูดทักทาย			
ฉ.12 ก๊อตไนท์นอนร้องเพลงใต้ต้นไม้อย่างมีความสุข			
เทคนิคพิเศษ		เสียงดนตรี	
-		-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์		หมายเลขจาก 7,8,9,10	ภายใน
สถานที่ถ่ายทำ: ร้านอาหาร		บทหน้า:	3,4,5
ชื่อฉาก			
ฉ.7 ก้าวแรก ฉ.8 ความเชื่อใจของพ่อ , ฉ.9 นักร้อง , ฉ.10 เข้าใจได้ด้วยตัวเอง			
นักแสดง		อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ก๊อตไนท์ พ่อของก๊อตไนท์ เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์		มอเตอร์ไซค์ ขวดเหล้า ผ้าขี้ริ้วเช็ดโต๊ะ แก้วน้ำ น้ำแข็ง ไมโครโฟน	
บันทึก		เครื่องแต่งกาย	
มีนักแสดงประกอบ-นักร้องผู้หญิงในร้าน เรียกก๊อตไนท์ให้มา มีนักแสดงประกอบ-เป็นลูกค้า ช่วงนอนหลับบนโซฟาที่บ้าน		ชุดนักร้องใส่สูท-ก๊อตไนท์ เสื้อเชิ้ตแขนสั้น กางเกงผ้า สวมแว่นตา-พ่อ เสื้อยืด กางเกงยีนส์-เพื่อนรุ่นพี่ ฉ.10 ก๊อตไนท์ - เสื้อยืดกางเกงผ้า	
เหตุการณ์โดยย่อ			
ฉ.7 ก๊อตไนท์ มาถึงที่ร้านอาหารด้วยความตื่นเต้น พ่อก๊อตไนท์ตามมาที่ร้าน ฉ.8 พ่อก๊อตไนท์มาตามที่ร้าน แต่ก๊อตไนท์ไม่ยอมกลับ พ่อโกรธแต่ไม่บังคับ มีความสุขอย่างที่คิดไว้ เพื่อนรุ่นพี่ ฉ.9 ก๊อตไนท์เริ่มทำงานที่ร้าน ลูกค้าให้ดื่มเหล้า เมาล้มบนเวที ย้อนคิดถึงได้ต้นไม้อื่นๆ เข้าใจตัวก๊อตไนท์			
เทคนิคพิเศษ		เสียงดนตรี	
-		-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		วันที่: 1	กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่:				
เวลานัดทีมงาน: 13.00 น.				
เวลาเริ่มถ่ายทำ: 14.00 น.				
จาก	นักแสดงนำ	กลางวัน	กลางคืน	สถานที่ถ่ายทำ
2.ชีวิตประจำวัน 2	ก๊อตไนท์			ภายในสุเหร่า
5.หน้าที่ต่อชุมชน	ก๊อตไนท์ - พ่อก๊อตไนท์			ภายในสุเหร่า
11.กลับคืนรัง	ก๊อตไนท์ - พ่อก๊อตไนท์			บริเวณสุเหร่า
บันทึก				
เหตุการณ์ทั้งหมดถ่ายในเวลา บ่าย-เย็น				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		วันที่: 2	กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่: ร้านอาหาร ฉลองกรุง				
เวลานัดทีมงาน:		13.00 น.		
เวลาเริ่มถ่ายทำ:		14.00 น.		
ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน	กลางคืน	สถานที่ถ่ายทำ
7. ก้าวแรก	ก๊อตไนท์-เพื่อนรุ่นพี่	/	/	ภายในร้านอาหาร
8. ความเชื่อใจของพ่อ	ก๊อตไนท์-พ่อก๊อตไนท์	/	/	ด้านหน้าร้านอาหาร
9. นักร้อง	ก๊อตไนท์ - เพื่อนรุ่นพี่	/	/	ภายในร้านอาหาร
10. เข้าใจได้ด้วยตัวเอง	ก๊อตไนท์ - เพื่อนรุ่นพี่	/	/	ภายในร้านอาหาร
บันทึก				
ใน scene 9 ถ่ายกลางวันเป็นกลางคืน และมีถ่ายช่วงสลับนอนโซฟาที่บ้าน ในช่วงที่เพื่อนรุ่นพี่คุยกับก๊อตไนท์หน้าร้าน ถ่ายหน้าร้านเย็นใกล้ค่ำ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต		วันที่: 3	กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่: บริเวณทางเดินริมคลอง, ใต้ต้นไม้				
เวลานัดทีมงาน:		13.00 น.		
เวลาเริ่มถ่ายทำ:		14.00 น.		
ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน	กลางคืน	สถานที่ถ่ายทำ
1. ชีวิตประจำวัน	ก๊อตไนท์			หน้าโรงเรียน, ริมคลอง, สุเหร่า
3. ความฝัน	ก๊อตไนท์ - เพื่อนรุ่นพี่			ทุ่งนา ใต้ต้นไม้ใหญ่
4. จุดประกายความหวัง	ก๊อตไนท์ - เพื่อนรุ่นพี่			ทางเดินปูนริมคลอง
6. วิ่งตามความฝัน	ก๊อตไนท์ - พ่อก๊อตไนท์			ลำคลอง, หน้าบ้านย่า
12. ความสุขที่แท้จริง	ก๊อตไนท์			ทุ่งนา ใต้ต้นไม้ใหญ่
บันทึก				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์

เอกสารแสดงงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ จัดขึ้นเพื่อประเมินค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น เป็นการจัดการรวมยอดของงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำ ค่าจ้างทีมงาน ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ค่าอาหารเครื่องดื่ม ค่าเดินทางไปจนถึงหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ค่าเช่าห้องตัดต่อ ค่าห้องแลบล้างฟิล์ม เพื่อเป็นการสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นั่นคือ นับตั้งแต่ขั้นตอนแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณ

Title : เพลงชีวิต

Director : นายคุณากรณ์ สุวะมินทร์

รายการ	ราคา/หน่วย	จำนวน	รวม
PRE PRODUCTION			
อาหาร เครื่องดื่ม	2000		2,000
อุปกรณ์ประกอบฉาก - ไมโครโฟน	750		750
เครื่องแต่งกาย	1000		1,000
เทป beta 30 นาที	700/1 ม้วน	2 ม้วน	1,400
60 นาที	1000/1 ม้วน	1 ม้วน	1,000
ค่าฟิล์ม	970/1 ม้วน	10 ม้วน	9,700
PRODUCTION			
นักแสดง+ทีมงาน	4500		4,500
ขนส่ง	2000		2,000
ค่าสถานที่	1500		1,500
POST PRODUCTION			
ม้วนกล้อง DV	340/1 ม้วน	2 ม้วน	680
ค่าล้างฟิล์ม	1500	1000 ฟุต	1,500
ค่าเทเลซีน ครั้งที่ 1	7500/1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง	7,500
ค่าเทเลซีน ครั้งที่ 2	7500/1 ชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมง	3,750
รวมทั้งสิ้น			37,289

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์ จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่ามีการเตรียมงานที่ดี และมีความพร้อมมากแค่ไหน ทีมงานทุกคนล้วนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ หรืออาจจะทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า และเกิดข้อผิดพลาดก็เป็นไปได้ ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน แล้วยังขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบในช่างงานของแต่ละหน้าที่แต่ละบุคคลอีกด้วย การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม ปัญหาต่างๆอาจเกิดขึ้นโดยเราไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้นการตัดสินใจแก้ปัญหาจึงควรใช้สติไตร่ตรองให้ดีก่อนที่จะทำลงไป

การเตรียมงานในขั้นตอนนี้ เกี่ยวข้องโดยตรงในส่วนของอุปกรณ์ ได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ ก่อนการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ไปยังสถานที่ถ่ายทำ ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ว่า ครบถ้วนตามจำนวนที่ระบุไว้หรือไม่ มีความสมบูรณ์ต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด หากอุปกรณ์มีความบกพร่องชำรุดในส่วนใดก็ให้แก้ไขเบื้องต้นไปก่อน หากใช้งานจริงไม่ได้ก็ควรเปลี่ยนเอาอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้แทน ทั้งนี้เพื่อตัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการถ่ายทำ

การกำกับนักแสดง

ในวันถ่ายทำจริงเวลาทุกนาทีมีค่า การนัดหมายนักแสดง การทำใบนัดหมายนักแสดง (Call Sheet) ต้องนัดเวลาให้พอดี ไม่ควรให้นักแสดงมาช้าหรือเร็วเกินไป อย่าปล่อยให้นักแสดงรอคอยเพราะทำให้นักแสดงเบื่อและล้าที่จะแสดง ต้องทำให้นักแสดงพร้อมที่จะแสดงอยู่เสมอ เช่น เมื่อนักแสดงมาก็ให้นักแสดงแต่งตัว ทำผมเลย หรือให้ห้องบทไปก่อน

การซักซ้อมการแสดงจะกระทำในช่วงที่ทีมงานกำลังเตรียมฉาก จัดแสง ผมจึงเริ่มซ้อมนักแสดงมาซ้อมให้อยู่ห่างๆจากทีมงาน ซ้อมจุดเคลื่อนที่ในการแสดง (Blocking) โดยการวางจุดการเคลื่อนที่ไว้ที่พื้น เพื่อให้นักแสดงสังเกต และกล้องได้ซ้อมปรับระยะโฟกัส หลังจากจัดแสงเตรียมฉากเสร็จแล้วจะเป็นการซ้อมในฉากจริงเหมือนการซ้อมใหญ่ในละครเวที มีความเหมือนจริงทุกประการ มีการซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากจริงๆ ดูการจัดแสง การแสดงที่สัมพันธ์กับกล้องและเครื่องบันทึกเสียง เพื่อตรวจตราความเรียบร้อยและความพร้อมของทีมงาน อุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบางฉากที่สำคัญ ผู้กำกับต้องดูแล นึกถึงคุณภาพของการแสดง รวมไปถึงสภาพแวดล้อม ที่มีผลกับนักแสดง เช่น ทีมงาน ฉากต่างๆ ต้องทำให้นักแสดงรู้สึกผ่อนคลายและเป็นส่วนตัวที่สุด อาจจะกันทีมงานและคนมุงดูออกไป เหลือแต่หน้าที่ที่สำคัญไว้

การเรียนรู้การใช้สมาธิแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่

1. การฝึกฝนทางด้านร่างกาย นักแสดงควรฝึกฝนร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ
2. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะด้านศิลปะ วรรณคดี และจิตวิทยา จิตวิเคราะห์ ทางด้านการแสดงออก
3. ฝึกการพัฒนาด้านจิตใจให้เข้มแข็ง เรียนรู้ต่อสู้กับอุปสรรคในการแสดง เช่น สิ่งแวดล้อมรอบตัว สายตาจากคนในกองถ่าย ฝึกการเห็น การได้ยิน ดมกลิ่น การสัมผัส การลิ้มรส ทั้งหมดจะเป็น กุญแจดอกสำคัญในการแสดง การรับโลดสัมผัสทั้ง 5 อย่างมีสมาธิ จะทำให้การแสดงบรรลุ จุดประสงค์

การฝึกการสังเกต (Observation)

การเป็นนักแสดงที่ดีควรฝึกตนให้เป็นนักสังเกต คอยสังเกตรอยและเลียนแบบท่าทางการกระทำของบุคคลอื่นที่ผ่านเข้ามาในชีวิตแล้วนำมาทดลองปฏิบัติ

นักแสดงจะหาข้อมูลตัวละครของคน โดยการสังเกตคนจริงๆที่มี ลักษณะบุคลิก อาชีพ คล้ายตัวละครนั้น วิธีง่าย ๆ ในการฝึกใน คือ ลองสังเกตใครคนหนึ่ง หรือนึกถึงเหตุการณ์ที่ตัวเรา ประสบในเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วลองแสดงเลียนแบบท่าทางของคนๆนั้น หรือแสดงซ้ำเหตุการณ์นั้น

การฝึกการสังเกต ควรฝึกให้เกิดความเคยชินจนเป็นนิสัยและจดจำได้ดี เมื่อฝึกปฏิบัติจะสามารถนำมาเล่นได้อย่างแนบเนียนเป็นธรรมชาติ กลายเป็นผู้มีความตื่นตัวตลอดเวลา

ความทรงจำแห่งอารมณ์ (Emotion Memory)

ในการพัฒนารูปแบบและเทคนิคการแสดง ส่วนหนึ่งได้มาจากการใช้จินตนาการซึ่งบาง ส่วนนั้นมาจากประสบการณ์ที่นักแสดงเคยทำ เห็น อ่าน และเคยมีความรู้สึกมาก่อน สิ่งที่สำคัญ คือ ผู้กำกับจะทำอย่างไรในการให้นักแสดงเรียกประสบการณ์และความทรงจำออกมา วิธีการหนึ่ง ก็คือ การเรียกความทรงจำแห่งอารมณ์ (Emotion Memory) มีวิธีการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประสบการณ์เดิม (Original Experience)

คือ การเรียกหาประสบการณ์ในอดีตที่นักแสดงประทับใจ ผังอยู่ในจิตใจมาใช้ในการแสดง นักแสดงหาประสบการณ์ที่ใกล้เคียง คล้ายคลึงกับบทบาทที่แสดงแม้จะไม่ตรงกัน ผิดแผกไปบ้างก็ตาม

- ความทรงจำของประสบการณ์ (Remember the Experience)

นักแสดงนึกถึงอารมณ์ต่างๆ ในขณะที่ประสบกับเหตุการณ์นั้นๆ จดจำความรู้สึกของอารมณ์ เช่น เมื่อเราเศร้า เราจะมีความรู้สึกอย่างไร

- การเรียกหาประสบการณ์ (Recalling the Experience)

การพยายามหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นเตือนความทรงจำในอดีตของนักแสดง เพื่อนำมาคิดนึกถึงความรู้สึกในเหตุการณ์นั้น

- เปิดโอกาสให้ความรู้สึกผังจำช่วยเรียกหาอารมณ์ที่ต้องการ (Allowing the Memory to Induce the Desired Feeling)

- การเรียกหาอารมณ์ ควรคิดเป็นขั้นตอน เริ่มจากพยายามนึกถึงสิ่งๆหนึ่งที่กระตุ้นเตือนความทรงจำในอดีตแล้วนึกถึงเหตุการณ์ที่ผังจำและค่อยมานึกถึงอารมณ์ของนักแสดงเมื่ออยู่ในเหตุการณ์นั้น

- การใช้ประสบการณ์เดิมกับเรื่องราวที่แสดง (Using the Experience in the Given Circumstances of the Cinema)

เมื่อนักแสดงสามารถดึงอารมณ์เก่ามาได้แล้ว ผู้กำกับควรให้นักแสดงคุมความรู้สึกนั้นไว้ แล้วนำมาสวมทับกับการแสดงที่เตรียมไว้ นักแสดงจะประยุกต์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในอดีตมาใช้กับตัวละครในฉาก

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นไปได้หรือไม่ว่า นักแสดงอาจขาดประสบการณ์ในชีวิตจริง ไม่เคยมีอารมณ์กับเรื่องราวที่เคยแสดง สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นไปได้ถ้านักแสดงเป็นปุถุชนปกติ และมีชีวิตอยู่ในสังคม เพราะนักแสดงอาจผ่านประสบการณ์มาไม่มากก็น้อยอย่างแน่นอน อาทิเช่น บทที่ใกล้ตัวแปลกออกไปจากชีวิตประจำวัน อย่างบทบาทกรรมวาจาคน ให้ลองนึกซิว่าเราเคยฆ่าใครหรือสิ่งใดมาบ้าง อย่างน้อยก็ต้องเคยฆ่ายุง แมลงเล็กๆสักตัว ลองดูว่าเรามีความรู้สึกอย่างไรตอนที่ฆ่ายุงนั้น แล้วนำมาใช้ในการแสดง

นักแสดงควรมีการวิเคราะห์การกระทำของคนที่ผ่านมา หมั่นคอยสังเกตพฤติกรรมต่างๆ เพื่อคอยกระตุ้นความทรงจำให้ตื่นตัว จะดีมากถ้ามีการจดบันทึกเอาไว้

นักแสดงที่มารับบทเป็นก๊อตไนท์ ได้แก่ นายอาทิตย์ เอี่ยมอิทธิพล ผมเองเริ่มพิจารณาจากลักษณะภายนอกก่อน ซึ่งสังเกตได้ว่า เป็นคนที่ค่อนข้างสำอางค์ ดูเรียบร้อย เข้ากับลักษณะของตัวละครได้ หลังจากนั้นจึงทำการพูดคุยถึงบทบาท ที่จะได้รับเพื่อทำความเข้าใจ สร้างความคุ้นเคยในบทที่จะได้รับ ก่อนที่จะทำการซักซ้อม จากนั้นจึงนำบทให้นักแสดงอ่านและทำความเข้าใจ ซึ่งในการแสดงบทบาทนี้จะต้องมีการร้องเพลง ซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกฝนล่วงหน้า จึงต้องให้นักแสดงซ้อมร้องเพลง พร้อมกับทำความเข้าใจกับบทไปในเวลาเดียวกัน

เนื่องจากนักแสดงคนนี้เคยร่วมงานการแสดงมาแล้ว ในภาพยนตร์จากวิชาโครงการพิเศษ จึงทำให้ตัวนักแสดงมีความเข้าใจในบทบาทนี้อยู่บ้างแล้ว ทำให้การซักซ้อมเป็นไปอย่างไม่ลำบาก ซึ่งตัวนักแสดงเองก็มีความตั้งใจ ทุ่มเทให้กับการแสดง มีวิธีการส่วนตัวที่จะถ่ายทอดอารมณ์นั้นๆ ออกมา ต่อมาผมก็สังเกตว่าการแสดงที่ออกมานั้น ตรงกับเนื้อเรื่อง ลักษณะนิสัยของตัวละครอย่างไร โดยให้นักแสดงดูตัวเองจากที่ถ่ายวิดีโอในขณะการซ้อมไปด้วย เพื่อพัฒนาการแสดงและ ชี้จุดที่ผมอยากให้แก้ไขไปด้วยในเวลาเดียวกัน

นักแสดงที่มารับบทเป็นพ่อของก๊อตไนท์ ได้แก่ นายพัฒนะ สุระมินทร์ ซึ่งเป็นพ่อของ ผมเอง ซึ่งผมคิดว่าการที่เรากำกับนักแสดงที่มีอายุมากและไม่คุ้นเคยกับการแสดงนั้นเป็นสิ่งที่ยาก อันเนื่องมาจากความเขินอาย และการทำความเข้าใจในบทบาทที่ได้รับ การที่ผมเลือกที่จะให้พ่อของผมแสดงนั้น เนื่องจากตัวบุคคลตรงกับตัวละครในเรื่อง และที่สำคัญคือ ผมมีเวลาที่จะฝึกซ้อมทำความเข้าใจได้ง่าย ตัวพ่อของผมก็มีความเข้าใจในบทภาพยนตร์ของผมอยู่แล้ว เนื่องจากผมเคยปรึกษา ตั้งแต่ในขั้นตอนการพัฒนาบท ในช่วงแรกก็เกิดอาการเขินอาย ซึ่งต้องใช้เวลากำหนดทำความเข้าใจ และการฝึกซ้อมอยู่นาน แต่ด้วยการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผลออกมาน่าพอใจ และสามารถแก้ไข ปรับปรุงการแสดงได้อย่างที่ต้องการ

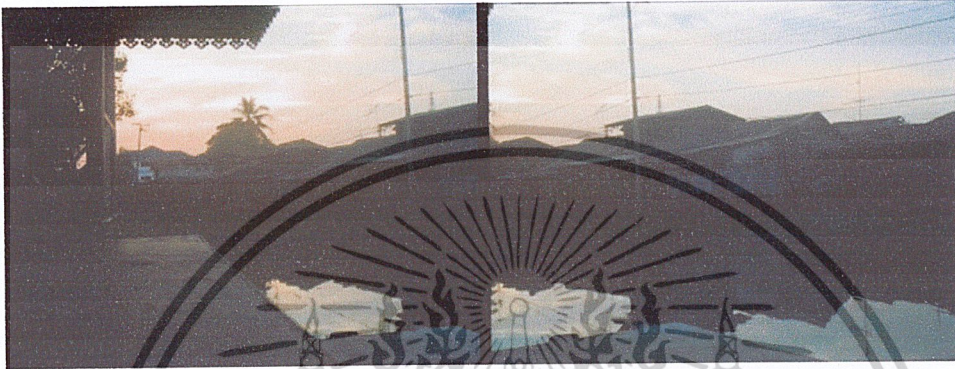
การกำกับภาพ

ในขั้นตอนของการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ด้วยกัน ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งตาม โทนแสงของสถานที่ที่มีความแตกต่าง

1. **ฉากโทนแสงสว่าง สงบ** ฉากที่อยู่ในกลุ่มนี้ก็คือ ฉากบริเวณสุเหร่า ทั้งภายในและภายนอก ฉากบริเวณริมคลอง ฉากใต้ต้นไม้ ฉากบ้าน

การถ่ายทำในฉากเหล่านี้ เน้นความเป็นธรรมชาติ ความสว่างชัดเจน โดยจัดแสงเพิ่มในตำแหน่งของแหล่งแสงธรรมชาติเป็นหลัก ในฉากที่อยู่ภายในสุเหร่า ภายในบ้าน ซึ่งฉากภายในสุเหร่าการถ่ายทำเป็นไปได้ดี เนื่องจากมีพื้นที่ในการทำงานมาก แต่สิ่งเป็นปัญหาก็คือเวลา เพราะจะต้องมีการระมัดระวังหลายครั้งในหนึ่งวัน ทำให้ไม่สามารถถ่ายทำได้ในเวลาที่เหมาะสมจริงอีกทั้ง ปัญหาในการทำความเข้าใจของเจ้าของสถานที่ ก็ทำให้การถ่ายทำต้องล่าช้าไปมาก

ในส่วนของการถ่ายทำฉากที่อยู่ภายนอก ซึ่งส่วนใหญ่ใช้แหล่งที่เป็นตามธรรมชาติ สิ่งที่ต้องทำคือ การสังเกต ลักษณะทิศทางของแสง ว่าในช่วงเวลาใด แสงเป็นอย่างไร ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้ในช่วงเวลาเย็น เนื่องจากตรงกับเนื้อเรื่อง และเป็นช่วงที่แสงสวยที่สุด ซึ่งแม้จะไม่ต้องจัดแสงเพิ่มเติม แต่ก็ต้องทำงานแข่งกับเวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด เนื่องจากแสงที่อยู่ในช่วงเวลานี้ มีระยะเวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมงเท่านั้น ดังนั้น การทำงานจึงต้องเตรียมพร้อม ซ้อมการแสดง ซ้อมกล้องล่วงหน้า และรอจังหวะของแสงตามที่ต้องการ ซึ่งในการถ่ายทำในช่วงนี้ก็เป็นที่ไปด้วยดี

ภาพที่ 5.1 ตัวอย่างของแสงที่ถ่ายทำภายนอก

ภาพที่ 5.2 ตัวอย่างของแสงที่ถ่ายทำภายในสุเหร่า

2. ฉากโทนแสงสลัว ในฉากที่ใช้โทนแสงแบบนี้ คือ ฉากที่อยู่ภายในร้านอาหารทั้งหมด ทั้งกลางวันและกลางคืน เนื่องจากในเรื่องต้องการเน้นให้เห็นถึง ความแตกต่างของสองสถานที่ ที่มีแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในทุกๆเรื่อง ดังนั้น แสง จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเน้นแสดงออกให้เห็นถึงความแตกต่างนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำฉากภายในร้านอาหารเวลากลางวัน ต้องการแสงที่มาจากแหล่งที่ไม่สว่างมาก แหล่งแสงน้อย เช่น แสงจากช่องประตู แสงจากช่องรอยต่อของไม้ จากผนัง เพื่อที่จะให้เห็นถึง บรรยากาศที่บอบบาง ชุ่มฉ่ำ ที่อยู่ภายในร้าน และใช้แสงไฟสะท้อนเข้าหาตัวละคร เพื่อที่จะไม่ทำให้ แสงนั้นแข็งเกินไป จนผิดปกติของแสงภายในร้าน พื้นที่การทำงานภายในร้านมีเพียงพอ แต่สิ่งที่ ยากต่อการถ่ายทำฉากภายในร้านอาหาร คือ ฉากที่ต้องถ่ายกลางวันเป็นกลางคืน เนื่องจากภายในร้านมีแสงที่มาจาก ช่องผนัง และประตู ซึ่งแม้จะกำหนดพื้นที่ในการถ่ายทำให้แคบที่สุด ก็ยากที่จะหลีกเลี่ยงแสงที่เข้ามาได้ ทำให้ต้องใช้วัสดุกันแสง ซึ่งใช้เวลามากพอสมควร แต่ก็เป็นไปได้ด้วยดี

ภาพที่ 5.3 ภาพเบื้องหลังการถ่ายฉากภายในร้านอาหาร

การใช้อุปกรณ์ถ่ายทำ

งานถ่ายทำภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ อุปกรณ์การถ่ายทำและ อุปกรณ์ไฟ การทำงานในขั้นตอนนี้ จะได้ผลดีมากที่สุดนั้น จะมาจากการบริหารเวลาการทำงานให้เหมาะสม มีความแม่นยำในการทำงานและที่สำคัญคือ การทำงานให้ได้ตามกำหนดระยะเวลาที่วางแผนไว้

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังต่อไปนี้

1. **ผู้กำกับภาพ (Director of photography)** รับผิดชอบหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราว จากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ มีภาระหน้าที่ในการถ่ายทำ การวาง ตำแหน่งมุมกล้อง การตรวจสอบองค์ประกอบของภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่าเป็นการควบคุมดูแล และกระจายงานต่างๆ ไปยังผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนการถ่ายทำนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **ผู้ถ่ายภาพ (Operative camera)** มีหน้าที่ถ่ายภาพควบคุมการทำงานของกล้องและการเคลื่อนกล้องตามตัวนักแสดง ตรวจสอบขนาดของภาพและองค์ประกอบภาพ ตามคำสั่งของผู้กำกับภาพ
3. **ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant camera)** มีหน้าที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายตำแหน่งกล้อง มอนิเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งอาจมีส่วนช่วยในการควบคุมกล้อง ได้แก่ การชิพท์โฟกัส การปรับรูรับแสง เป็นต้น
4. **ผู้จัดแสง (Gaffer)** ดูแลงานฝ่ายแสง ควบคุมจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ แล้วยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นคัดแสง ผ้ามกรองแสง เจลสีต่างๆ กระดาษสะท้อนแสง แผ่นสะท้อนแสง ถูทราายถ่วงขา เป็นต้น

ขั้นตอนในการถ่ายทำ

การถ่ายทำในวันแรก

- สถานที่ถ่ายทำบริเวณสุเหร่า

โดยเวลาที่อยู่ในเรื่องเป็นเวลาช่วงเย็น จึงเริ่มการถ่ายทำจากภายในสุเหร่าก่อน หลังจากนั้นจึงออกไปถ่ายจากภายนอกกับแสงช่วงเย็นจริงๆ การถ่ายทำภายในสุเหร่า หลังจากที่มาดูพื้นที่วางแผน วางตำแหน่งกล้องไว้แล้ว จึงเริ่มการถ่ายทำ

- การจัดแสง

ลักษณะของแสงในฉากนี้ จะเป็นแสงที่ลอดช่องหน้าต่างเข้ามา ในช่วงกลางวันแสงธรรมชาติที่เข้ามาทางช่องหน้าต่างมีความสว่างเพียงพออยู่แล้ว จึงไม่ได้จัดแสงเพิ่มเติมภายนอก แต่มาจัดแสงเพิ่มเติมภายใน โดยใช้ไฟ 800 สะท้อนกับวัสดุสะท้อนแสง ทำให้แสงไม่แข็งจนเกินไป และนักแสดงดูเด่นชัดขึ้นจากฉากหลัง

- การวางแผนถ่ายทำ

จากนั้นจึงถ่ายทำบรรยากาศคนที่มาสุเหร่าจริงประกอบกัน ซึ่งในบทภาพยนตร์เป็นช่วงเวลาเย็น แต่ถ้าเก็บภาพภายในสุเหร่าในช่วงเวลาตอนเย็นจริง แสงภายในสุเหร่าอาจไม่เพียงพอเนื่องจากแสงที่เข้ามาภายในสุเหร่าจะลดน้อยลง ดังนั้นการเลือกเก็บภาพภายในสุเหร่าตอนเย็นในช่วงเวลากลางวัน จึงทำแสงที่ออกมาดูเป็นเวลาเย็น

ตามที่วางแผนไว้ หลังจากถ่ายภายในสุเหร่าเรียบร้อยแล้วจึงออกมาถ่ายจากภายนอกสุเหร่า ซึ่งก็เป็นช่วงเวลาตอนเย็นประมาณบ่าย 3 โมง ถึง 5 โมงครึ่ง ลักษณะแสงที่อยู่ภายนอกเป็นไปตามลักษณะตามที่ต้องการ การจัดแสงที่อยู่ภายนอก จึงไม่ได้มีการจัดแสงเพิ่มเติมแต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไร แต่มีการใช้แผ่นสะท้อนช่วยในการลบเงา ทำให้ภาพที่ออกมาดูดีขึ้น แต่ก็ต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะแสงในช่วงนี้เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

วันที่สองของการถ่ายทำ

- สถานที่ถ่ายทำ

เป็นการถ่ายทำจากภายนอก เป็นฉากย่อยต่างๆหลายสถานที่ เช่น ฉากทางเดินริมคลอง ฉากว่ายน้ำข้ามคลอง ซึ่งฉากทั้งหมดตามบทภาพยนตร์ จะอยู่ในช่วงเวลาเย็น ทำให้มีช่วงเวลาในการถ่ายทำน้อยมาก ประมาณ 3 ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อระยะเวลาในการทำงาน ผมจึงตัดสินใจถ่ายฉากภายนอกเหล่านี้ในตอนเช้าด้วย ซึ่งให้ลักษณะของแสงที่ใกล้เคียงกับช่วงเวลาเย็น แต่ทิศทางของแสงมาคนละทาง การถ่ายทำจึงเลือกฉากที่ไม่เป็นภาพกว้างมาก เพื่อลดความสับสนในเรื่องของระยะเวลาในเรื่อง

- การจัดแสง

การถ่ายทำในวันนี้ มีลักษณะใกล้เคียงกับการทำงานในวันแรกช่วงเย็น คือ ถ่ายทำด้วยแสงธรรมชาติเป็นหลัก และใช้แผ่นสะท้อนแสงช่วยในการลบเงา สร้างความกลมกลืนให้กับตัวแสดง ประกอบกับลักษณะดินฟ้าอากาศก็เป็นอย่างที่ตั้งใจไว้

ซึ่งจากการถ่ายทำตามที่วางแผนไว้เรียบร้อยแล้ว แสงตามธรรมชาติยังสามารถที่จะถ่ายทำได้อยู่ ผมจึงได้ถ่ายบรรยากาศ คนที่เดินผ่านไปมา เป็นรูปแบบจริงของการดำเนินชีวิตในละแวกนั้น ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องเก็บไว้ด้วย

การถ่ายทำในวันที่สาม

- สถานที่ถ่ายทำ

เป็นการถ่ายทำในฉากร้านอาหาร ซึ่งกว่าการถ่ายทำในวันนี้จะเริ่มได้นั้น ต้องเสียเวลาติดขัดอยู่นาน อันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจกัน กับเจ้าของสถานที่ ทั้งๆที่มีการติดต่อล่วงหน้าไว้แล้ว แต่เมื่อถึงวันถ่ายทำจริงๆกลับไม่ให้อถ่าย ต้องเสียเวลาให้ผู้ใหญ่เจรจา เมื่อความเข้าใจตรงกันแล้วจึงได้เริ่มถ่ายทำ ซึ่งล่าช้ากว่าที่วางแผนเอาไว้ประมาณ 3 ชั่วโมง และมีเวลาการทำงานถึงก่อนเปิดร้าน (18.30 น.) เท่านั้น เพราะลูกค้าจะเริ่มเข้าร้าน

- การจัดแสง

การถ่ายทำจากร้านอาหาร มีทั้งฉากที่อยู่ภายใน ภายนอก กลางวัน กลางคืน ผมเริ่มการถ่ายทำจากฉากร้องเพลงภายในร้านตอนกลางคืน การถ่ายทำในช่วงนี้ จะต้องมีการปิดแสงที่ลอดเข้ามาในร้าน ซึ่งถึงแม้ลักษณะของร้านจะทึบ ไม่มีหน้าต่าง แต่แสงก็ลอดเข้ามาได้ตามช่องของผนังไม้ ที่ทำไว้เป็นลวดลาย การปิดบังแสงทำโดย การใช้แผ่นฟิวเจอร์บอร์ดขนาดใหญ่ ปิดไว้กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผนัง เพื่อปิดแสงที่จะลอดช่องเข้ามา จากนั้นในส่วนของกล่อง ผมปรับรับแสงให้แคบ จากนั้นก็
จัดไฟภายในร้าน ให้สว่างกว่าปกติ โดยใช้ไฟ 2000 สองสะท้อนกับวัสดุสะท้อนแสงบนเพดาน
เพื่อที่จะเหมือนเป็นแหล่งแสงหลอดไฟที่อยู่บนเพดาน โดยภาพที่ออกมาก็เป็นที่น่าพอใจ

ภาพที่ 5.4 ภาพจากฉากภายในร้านอาหารที่ถ่ายทำในช่วงกลางวัน

หลังจากที่ถ่ายทำในส่วนที่เป็นกลางคืนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงถ่ายทำฉากภายในร้านที่เป็นกลาง
วัน ลักษณะแสงในช่วงนี้ เน้นบรรยากาศสลัว โดยมีการจัดแสงเพิ่มเติม ให้แสงจากไฟ 2000 ใน
มุมสูงส่องเข้ามาจากภายนอกร้าน ทางประตู เหมือนช่วงเวลาเย็น โดยไม่มีการใช้ไฟ หรือวัสดุ
สะท้อนแสงเพื่อลบเงา ทั้งนี้เพื่อความต้องการให้แสงที่ออกมาดูแข็งแกร่งต่าง เห็นถึงบรรยากาศที่บ
แสงภายในร้าน

จากนั้น ก็ทำการถ่ายทำฉากภายนอกร้าน ในช่วงเวลาเย็น โดยอาศัยแสงธรรมชาติ เป็นหลัก
และใช้วัสดุสะท้อนแสงเข้าช่วย ซึ่งเป็นเวลาเย็นก่อนเปิดร้าน ตรงกันกับบทภาพยนตร์ตามที่วาง
แผนไว้

หลังจากนั้น ก็เป็นการถ่ายทำ เพื่อที่จะเก็บบรรยากาศของร้านในช่วงเวลากลางคืน ซึ่งผม
เก็บภาพร้านในช่วงเวลาที่ร้านเปิดจริง บรรยากาศต่างๆที่อยู่ในร้านก็เป็นบรรยากาศจริง ซึ่งมีส่วน
สำคัญ ในการเพิ่มความสมจริง ของบรรยากาศโดยรวมของร้านทั้งภายนอกและภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

continuity report				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต			กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ บริเวณสุหร่วา, ทางเดินริมคลอง, หน้าโรงเรียน			แผ่นที่	1
Scene	Shot	Description	Take	Remark
1	3	LS- ก๊อตไนท์วิ่งออกจากประตูโรงเรียน	1	ok
4	16	MS- ก๊อตไนท์เดินคุยกับเพื่อนรุ่นพี่ริมคลอง	1	จังหวะแสดงเข้าไป
			2	หยุดพูดผิดตำแหน่ง
			3	ok
4	17	CU- ก๊อตไนท์หยุดมองนามบัตร	1	ok
6	29	LS- พ่อก๊อตไนท์เจอนามบัตร	1	ไฟก๊อสไม่ได้
			2	ok
6	28	CU-หน้าก๊อตไนท์ว่ายน้	1	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

continuity report				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต			กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ สุเหร่าริมคลอง			แผนที่ 2	
Scene	Shot	Description	Take	Remark
2	5	MS-ก๊อตไนท์รำเริง	1	ok
2	6	CU-ก๊อตไนท์หน้าเศร่า	1	เศร่าน้อยไป
			2	แสดงยังไม่ได้
			3	ok
5	18	MS- พ่อมองออกไปนอกหน้าต่าง	1	แสดงยังไม่ได้
		MS- พ่อมองออกไปนอกหน้าต่าง	2	ok
5	21	MS- พ่อยิ้มมองออกไปนอกหน้าต่าง	1	คิ้วขมวด
			2	ยิ้มแข็งมาก
			3	ok
11	59	MS zoom out-ก๊อตไนท์ตั้งใจจะชานอยู่บนหอคอย	1	กล้องใช้ไม่ได้
			2	ok
11	61	MS-ก๊อตไนท์ก้มหน้าเศร่า	1	เศร่าน้อยไป
			2	ok
11	62	MS-พ่อหน้าเครียดมองก๊อตไนท์แล้วยิ้ม	1	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต			กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ: ต้นไม้ใหญ่กลางทุ่งนา			แผ่นที่	3
Scene	Shot	Description	Take	Remark
3	14	MS-ก๊อตไนท์นอนร้องเพลงใต้ต้นไม้	1	ร้องเพลงยังไม่ได้
			2	ร้องเพลงยังไม่ได้
			3	ร้องเพลงยังไม่ได้
			4	แสดงยังไม่ได้
			5	ok
3	15	MS-เพื่อนรุ่นพี่เรียกก๊อตไนท์	1	ok
12	64	LS-ภาพใต้ต้นไม้	1	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต			กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ ร้านอาหาร			แผ่นที่	4
Scene	Shot	Description	Take	Remark
7	30	MS-ก๊อตไนท์มองไปรอบๆร้านด้วยความดีใจ	1	ดีใจมากไป
			2	ok
8	35	MS-ข้ามก๊อตไนท์พ่อบุค	1	พุดบตติดขัด
			2	สีหน้าดูน้อยไป
			3	ok
8	36	MS-ข้ามก๊อตไนท์พ่อบุค แล้วหันหลัง	1	ok
8	37	MS-ข้ามไหล่พ่อก๊อตไนท์พุด	1	กล้องหลุดตำแหน่ง
			2	พ่อบุคไม่ตรงจุด
			3	สีหน้าพ่อบุคยังไม่ดี
			4	ok
8	38	LS-พ่อบุคกับก๊อตไนท์	1	ok
9	42	MS-ข้ามไหล่ลูกค่าน้ำก๊อตไนท์	1	สีหน้าไม่พอใจมากเกินไป
			2	แสดงยังไม่ดี
			3	ok
9	44	MS-เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์พุด	1	ok
9	45	MS-ก๊อตไนท์ยกแก้วเหล้าดื่ม วางแก้วบนโต๊ะ	1	แก้วน้ำหลุดเฟรม
			2	ok
9	46	MS-ก๊อตไนท์ยื่นเมา อยู่บนเวที แล้วล้ม	1	เมามากไป
			2	ล้มเร็วไป
			3	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report				
ชื่อเรื่อง: เพลงชีวิต			กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ: คุณากรณ์ สุวะมินทร์			ภายใน	ภายนอก
สถานที่ถ่ายทำ ร้านอาหาร			แผ่นที่	5
Scene	Shot	Description	Take	Remark
9	49	MS- เพื่อนรุ่นพี่ยื่นมองก๊อตไนท์ ปิดประตู	1	ok
10	51	MS- ก๊อตไนท์หยุดเซ็ดโต๊ะมองออกไปนอกร้าน	1	ทำทางไม่ได้
			2	ok
10	53	MS- เพื่อนรุ่นพี่ของก๊อตไนท์พูด	1	บทพูดติดขัด
			2	ok
10	54	MS- ก๊อตไนท์ยิ้มรับ	1	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการกองถ่าย

สถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากในภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่เน้นการถ่ายทำในสถานที่จริง การติดต่อขอใช้สถานที่จึงเป็นสิ่งสำคัญ ผมได้เข้าไปทำการพูดคุยขอใช้สถานที่ไว้ล่วงหน้า โดยการพูดคุยไว้ล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ ก่อนการถ่ายทำ สังเกตและสอบถามถึงระยะเวลาที่สามารถจะทำงาน มีขอบเขตอย่างไร ตัวอย่างเช่น ฉากที่ทำการถ่ายทำที่สุเหร่า ระยะเวลาในการทำงานจะต้องหยุดในช่วงเวลาที่มีการทำละหมาด เนื่องจากจะมีคนเข้ามามาก เราจะต้องเก็บอุปกรณ์เพื่อความสะดวกของคนที่มาที่สุเหร่า

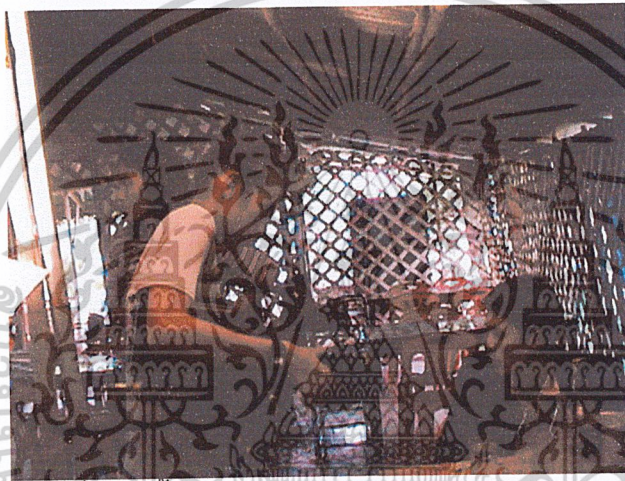
ฉากการถ่ายทำที่ร้านอาหาร ผมได้ติดต่อล่วงหน้าไว้เป็นเวลานาน เนื่องจากเจ้าของสถานที่ไม่เต็มใจนัก ซึ่งพอถึงวันที่จะทำการถ่ายทำจริง จึงเกิดปัญหาขึ้น ในเรื่องของระยะเวลาการถ่ายทำที่ทางร้านมีอยู่อย่างจำกัด จึงต้องเปลี่ยนสถานที่ไปถ่ายอีกร้านหนึ่ง ระยะเวลาการถ่ายทำในร้านอาหารนั้น มีขอบเขตถึงเวลาที่ร้านเริ่มเปิดทำการเท่านั้น

อาหาร เนื่องในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ อยู่ในละแวกบ้านของผม การหยุดพักกินอาหารจึงกลับไปที่บ้าน แม่ทำอาหารไว้ล่วงหน้า ซึ่งเป็นข้อดีในเรื่องความสะดวกสบาย ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และทีมงานได้หยุดพักด้วย

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนของการเดินทาง ผมใช้วิธีการไปรับนักแสดงที่บ้าน ซึ่งอาจจะสิ้นเปลืองแต่ก็ได้ความแน่นอนในเรื่องเวลา จากนั้นก็ให้นักแสดงนอนที่บ้านของผมเป็นระยะ 3 วัน เนื่องจากบ้านของนักแสดงอยู่ที่ปากเกร็ด ซึ่งไกลจากสถานที่ถ่ายทำที่อยู่ที่หนองจอก การให้นักแสดงพักที่บ้านจึงช่วยประหยัดระยะเวลา และค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก ในส่วนของทีมงานผมนัดล่วงหน้า 1 ชั่วโมง เพื่อจะได้ทำการพูดคุยถึงรายละเอียดในการทำงานของวันนั้นๆ และได้เตรียมตัวกันล่วงหน้า

ภาพที่ 5.5 ภาพเบื้องหลังการเตรียมรายละเอียดเสื้อผ้า และทำความเข้าใจในเรื่องการแสดง

ภาพที่ 5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำฉากภายในร้านอาหาร

ภาพที่ 5.7 ภาพเบื้องหลังซ่อมกล่อง ปรับระยะชัด ในฉากภายในร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post production)

หลังจากที่ข้าพเจ้าถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จแล้ว จึงนำ footage ของภาพยนตร์ที่ถ่ายทำมา เข้าขั้นตอนหลังการถ่ายทำ คือ การตัดต่อภาพและเสียง ข้าพเจ้าแบ่งการตัดต่อภาพ และเสียงเป็น 2 ขั้นตอน คือ

การตัดต่อหยาบ (Rough cut)

การตัดต่อครั้งสุดท้าย (Final cut)

การตัดต่อหยาบ

ขั้นตอนการตัดต่อหยาบ ข้าพเจ้าตัดต่อตามเรื่องราวในหนัง เหมือนในบทภาพยนตร์ ใส่เสียงต่างๆตามที่คิดไว้ก่อน เมื่อตัดต่อในขั้นนี้เสร็จแล้วปรากฏว่า เนื้อเรื่องได้ผลออกมาน่าพอใจตามที่คิดไว้พอสมควร ซึ่งจะมีปัญหาจากการแสดง การถ่ายทำบางในฉากบ้าง เช่น การแสดงไม่ต่อเนื่อง การเคลื่อนไหวกล้อง คุณภาพของเสียงที่บันทึก ซึ่งในบางครั้งมีเสียงรบกวนมากเกินไป ทำให้ต้องมีการอัดเสียงเพิ่มเติมและมีการถ่ายแก้ไขเพิ่มเติม และยังต้องถ่ายเพิ่มในบางส่วนเพื่อเพิ่มความต่อเนื่องของเนื้อเรื่องและอารมณ์ในเรื่อง

ด้านของอารมณ์ในเรื่อง เพลงประกอบมีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก ที่เป็นส่วนเติมเต็มทำให้หนังสมบูรณ์มากขึ้น อารมณ์ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. อารมณ์ของความสงบความเรียบง่าย ในละแวกบ้าน สุเหร่า ข้าพเจ้าจึงใช้เพลงประกอบในภาพยนตร์ส่วนนี้เป็นเพลงบรรเลง ที่ดูมีความโปร่งใสของเสียงดนตรีเครื่องสายน้อยชิ้น เน้นให้รู้สึกความสบาย โปร่งโล่ง และความอบอุ่น ของตัวเอกในเรื่องที่เป็นคนที่อาศัยอยู่ในละแวกนั้นที่สอดคล้องกับสถานที่ที่อยู่ภาพยนตร์

2. อารมณ์ของเหตุการณ์ที่อยู่ในร้านอาหารตอนกลางคืน ที่ผมเน้นให้รู้สึกถึง ความมืด เสียงดัง ข้าพเจ้าจึงใส่เพลงลูกทุ่งจังหวะเร็ว เพื่อเป็นการเน้นให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างสองสถานที่ และเพลงลูกทุ่งเศร้าเพื่อช่วยในส่วนของอารมณ์เศร้าของตัวละคร

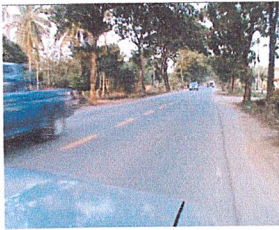
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงในภาพยนตร์ ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ระดับเสียงที่แตกต่างกันก็ส่งผลถึงความรู้สึกของผู้ชมภาพยนตร์ด้วย ดังนั้นการควบคุมระดับเสียง ความชัดเจน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ภาพยนตร์ดูรื่นไหล และส่งผ่านข้อมูลต่างๆที่อยู่ในเรื่องสู่ผู้ชมได้อย่างครบถ้วน และมีอารมณ์ความรู้สึก

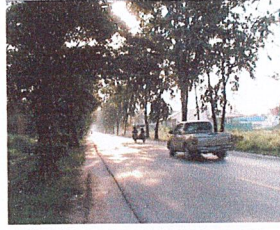
เพลงประกอบในภาพยนตร์ ก็เป็นส่วนช่วยในด้านอารมณ์มากขึ้น การเลือกเพลงที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องเหมาะสมกับอารมณ์มาใช้ยิ่งจะทำให้ภาพยนตร์ดูรื่นไหลและมีอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น

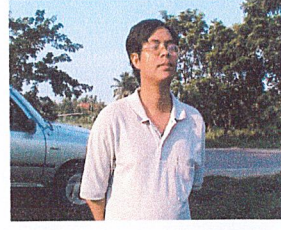
การตัดต่อหยาบ

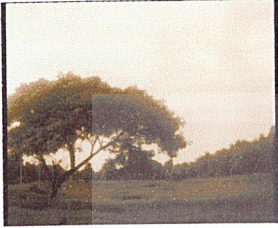
1.

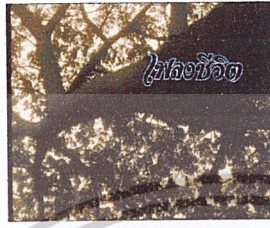
2.

3.

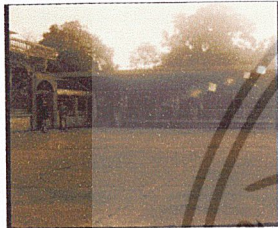
4.

5.

6.

7.

8.

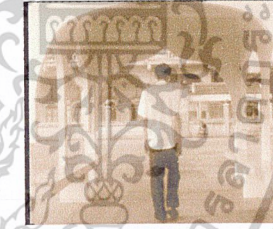
9.

10.

11.

12.

13.

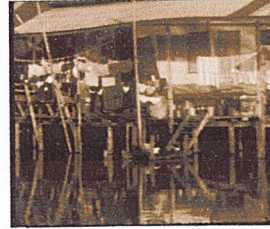
14.

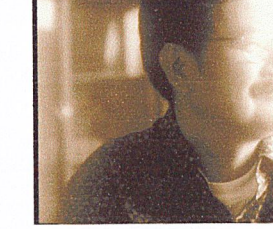
15.

16.

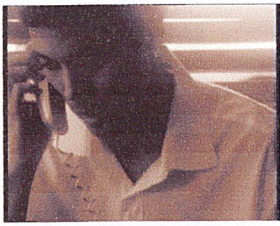

17.

18.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.

20.

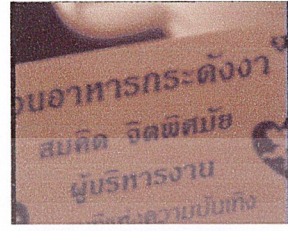
21.

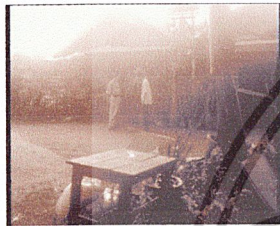
22.

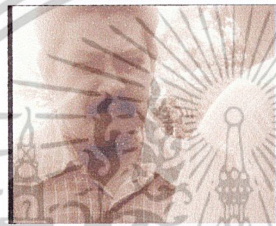
23.

24.

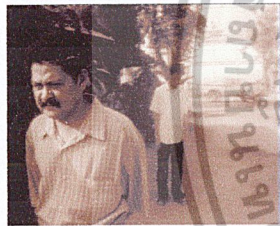
25.

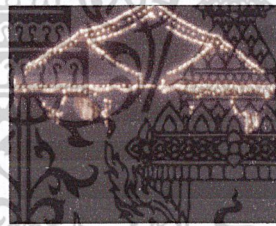
26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37.

38.

39.

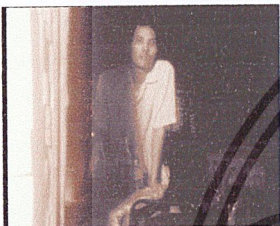
40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

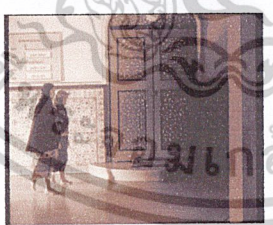
47.

48.

49.

50.

51.

52.

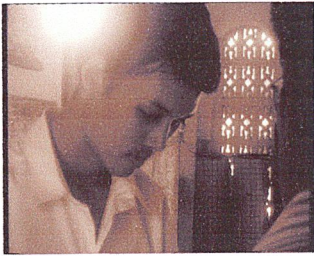

53.

54.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55.

56.

57.

58.

59

กลุ่มรูปที่ 6.1 ภาพจากการตัดต่อหยาบ (rough cut)

การติดต่อครั้งสุดท้าย

ผมได้นำส่วนที่ไปทำการแก้ไขเพิ่มเติมมาใส่ในภาพยนตร์ ซึ่งทำให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากขึ้น แต่ในบางฉากที่ข้าพเจ้าคิดว่าติดต่อไว้ดีแล้ว ในขั้นตอนการติดต่อหยาบ ก็คงไว้อยู่ และพยายามที่จะลำดับเรื่องให้กระชับและเข้าใจง่าย การติดต่อเป็นลำดับทั้ง 2 ครั้ง ช่วยให้ได้เรียนรู้วิธีการเล่าเรื่องอีกหลายรูปแบบ มีการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องบางส่วน เพื่อให้เรื่องน่าสนใจยิ่งขึ้น การติดต่อเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความรู้สึก และความเข้าใจในภาพยนตร์ ทำให้ผมสนุกกับงาน และได้ผลงานที่มีการเล่าเรื่องเป็นไปตามที่คิดไว้

การทำไตเติ้ล และเครดิตทีมงาน นักแสดงช่วงท้าย ผมได้ออกแบบให้เน้นถึงความ เรียบง่าย กับเสียงดนตรีจังหวะสนุก เพื่อเน้นให้เห็นถึงความสุข สนุก บนความเรียบง่าย แต่ชัดเจนของตัวหนังสือเครดิตต่างๆ

การติดต่อในขั้นนี้ ผมนำภาพและเสียงมาเพิ่มเติมในช่วงถ่ายซ่อมเข้าไปด้วย จัดเรียงจังหวะภาพต่างๆ ให้ดูลงตัวเข้ากับเสียงดนตรีมากที่สุด มาถึงจุดนี้ ผมเห็นภาพรวมทั้งหมดของเรื่อง จึงเริ่มพิจารณาถึงจังหวะอารมณ์โดยรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง เพื่อดูความเหมาะสมของจังหวะและอารมณ์ทั้งเรื่อง การเน้น การปล่อย การจัดวางตำแหน่งของการดำเนินเรื่อง เพื่อสร้างความ สะเทือนอารมณ์ที่ไม่ยัดเยียด ซึ่งถือเป็นการควบคุมที่ยากที่สุด เป็นครั้งสุดท้าย

1.

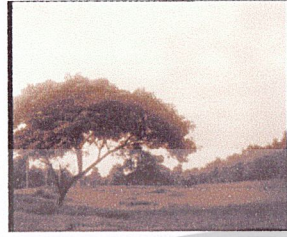
2.

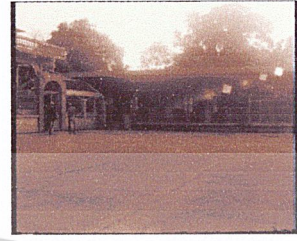
3.

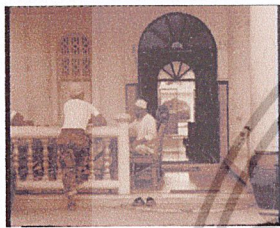
4.

5.

6.

7.

8.

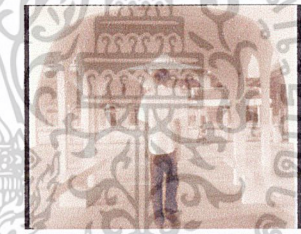
9.

10.

11.

12.

13.

14.

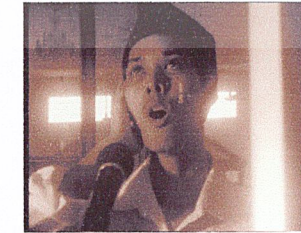
15.

16.

17.

18.

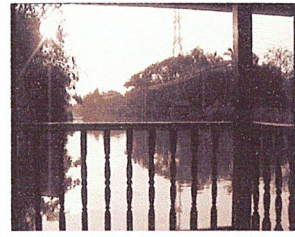
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

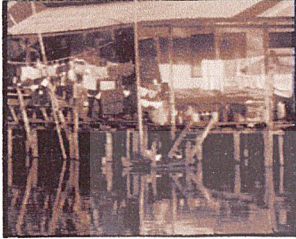
19.

20.

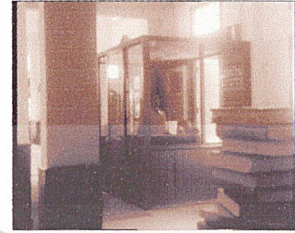
21.

22.

23.

24.

25.

26.

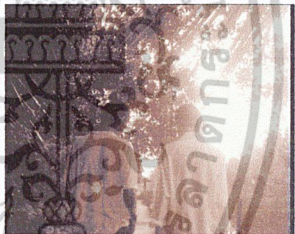
27.

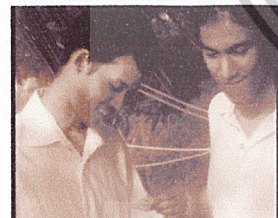
28.

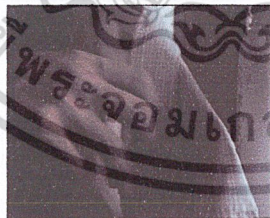
29.

30.

31.

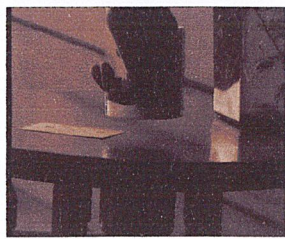
32.

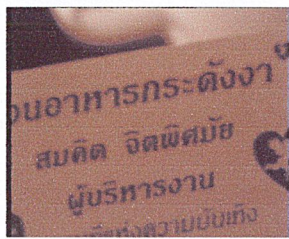
33.

34.

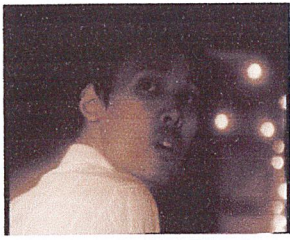

35.

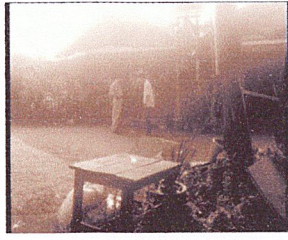

36.

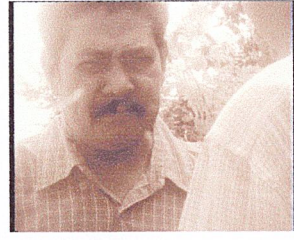
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

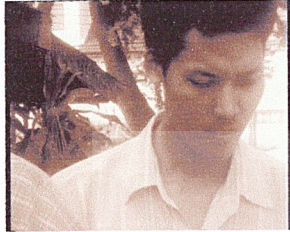
37.

38.

39.

40.

41.

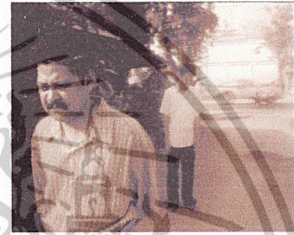
42.

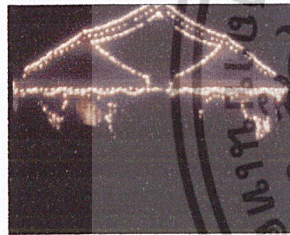
43.

44.

45.

46.

47.

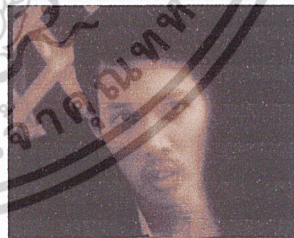
48.

49.

50.

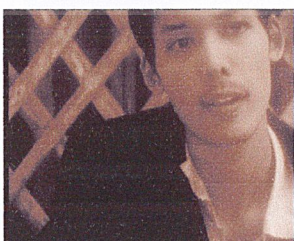
51.

52.

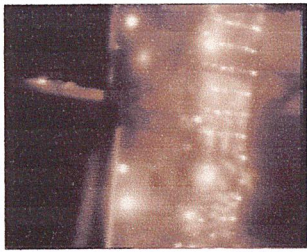

53.

54.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อที่ 117 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55.

56.

57.

58.

59.

60.

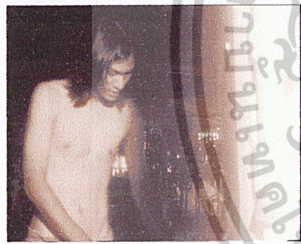
61.

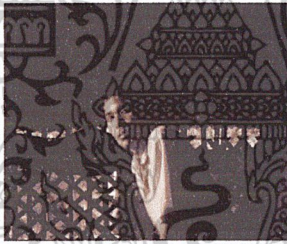
62.

63.

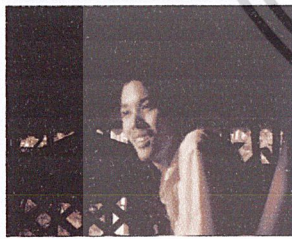
64.

65.

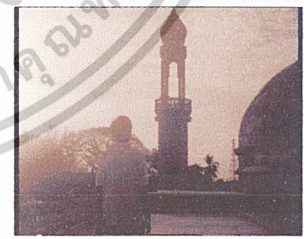
66.

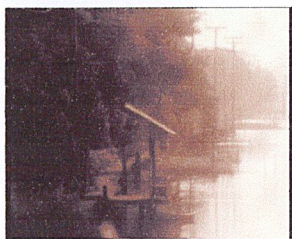
67.

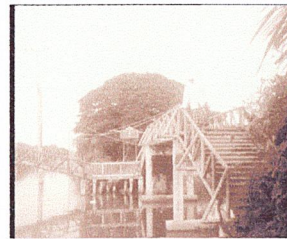
68.

69.

70.

71.

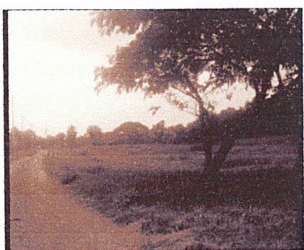

72.

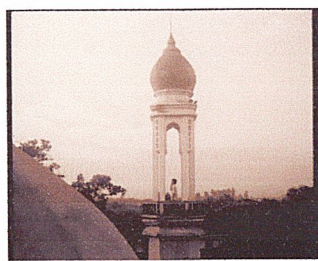
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

73.

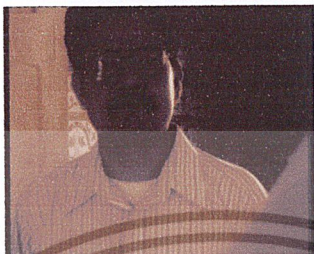
74.

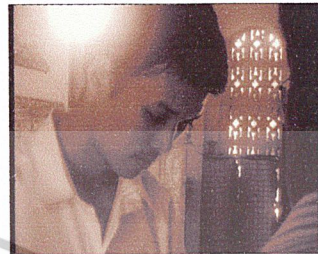
75.

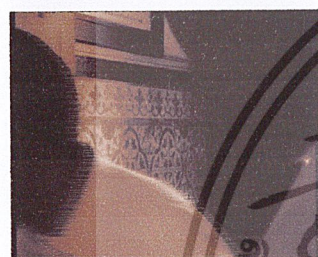
76.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

กลุ่มรูปที่ 6.2 ภาพจากการตัดต่อ (final cut)

ในภาพยนตร์เรื่อง “เพลงชีวิต” ในขั้นตอนการตัดต่อละเอียด ยังคงไว้ในรูปแบบการเล่าเรื่อง คือ แบบ 1,2,3 เรียงตามลำดับเรื่องราวไม่ซับซ้อน โดยที่แตกต่างจาก ขั้นตอนตัดต่อหยาบ คือ ตัดเรื่องราวบางส่วนที่ไม่มีความจำเป็นต่อเนื้อเรื่องออกไป บางฉากที่ดูแล้วไม่สมจริง ซึ่งทำให้การตัดต่อในขั้นนี้กระชับขึ้น

อีกส่วนที่ได้ทำการแก้ไขในขั้นตอนนี้ คือ การแก้ปรับปรุงเรื่องเสียงที่ไม่ค่อยสม่ำเสมอ เสียงดนตรีประกอบต่างๆที่มีอยู่มากเกินไป โดยตัดออกในบางส่วน ซึ่งทำให้ภาพยนตร์ดูดีขึ้น

การตัดต่อลำดับเสียง

ในภาพยนตร์นั้น เสียง จัดว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ไม่น้อยไปกว่าภาพ เสียงเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์ ถ้าเสียงไม่สมบูรณ์แล้ว อารมณ์ของผู้ชมก็จะไม่ต่อเนื่องตามไปด้วย ทั้งเรื่องของอารมณ์ เนื้อหา และความรู้สึกที่ต้องการจะสื่อสารด้วย

ในภาพยนตร์เพลงชีวิตนี้ เน้นเสียงที่มาจากธรรมชาติ เสียงบรรยากาศเป็นหลัก ผสมกับเสียงดนตรีเครื่องสาย เน้นความเรียบง่าย ความโปร่งของเสียงดนตรี เพื่อที่จะสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เสียงดนตรีประกอบ มีส่วนช่วยในการสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกอย่างมาก เพราะช่วยส่งอารมณ์ของเรื่อง ของการแสดง จากทำนองหรือเครื่องดนตรีที่ต่างประเภทกันไป ก็ให้ความรู้ที่แตกต่างกันไป ด้วย เมื่อนำเสียงดนตรีมาประกอบกับภาพ

เสียงสนทนาที่มีคุณภาพนั้นจะมาจากในขั้นตอนการถ่ายทำ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับการบินที่เสียง ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้การบินที่เสียงด้วยไมค์ที่ติดมากับตัวกล้อง beta ซึ่งไมค์ไวต่อเสียงรอบข้างมาก การบินที่เสียงจึงต้องถอดไมค์จากตัวกล้องแล้วต่อสายไมค์ไปใกล้ตัวนักแสดงมากที่สุด เพื่อจะได้รับเสียงสนทนาชัดเจนที่สุด

เนื่องจากการบินที่เสียงสนทนา จะมีเสียงบรรยากาศติดมาด้วยอยู่แล้ว สามารถนำมาใช้ได้เลย แต่บางฉากเสียงบรรยากาศที่ติดมากับเสียงสนทนาดังมากเกินไป หรือมีเสียงอื่นแทรกเข้ามา จึงแก้ปัญหาโดยตัดเสียงบรรยากาศนั้นออกไป แล้วไปบันทึกเสียงบรรยากาศเพิ่มเติมในบางส่วนของตัวอย่างเช่น ฉากภายในร้านอาหาร ขณะที่ถ่ายทำไม่มีใครอยู่ในร้าน แต่ผมต้องการเสียงบรรยากาศของคนภายในร้าน เสียงหัวเราะสนุกสนาน จึงต้องไปบันทึกเสียงบรรยากาศจริงๆ และนำมาประกอบกันในขั้นตอนการตัดต่อ ซึ่งทำให้เสียงที่ออกมาจะมีมิติมากขึ้น

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

จากการทำงานจนสำเร็จลุล่วงเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้เรียนรู้และสรุปความสำคัญได้ว่า ในภาพยนตร์ชีวิตองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือ การมีบทภาพยนตร์ที่ดี ในที่นี้คือบทภาพยนตร์ที่มีความสมจริง มีความเป็นไปได้ มีมุมมองที่น่าสนใจ มีข้อขัดแย้งที่รุนแรงพอและนำข้อขัดแย้งนั้นมาเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ในภาพยนตร์ชีวิตทุกเรื่อง ถ้ามีบทภาพยนตร์ที่มีองค์ประกอบเหล่านี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นบทภาพยนตร์ที่ดีได้

สิ่งที่สำคัญรองลงมา คือ การกำกับการแสดง การทำให้คนดูเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ของตัวละคร ภาพยนตร์ชีวิตต้องการตัวละครที่สื่ออารมณ์ทางด้านลึก ละเอียดอ่อน ถ้าได้นักแสดงที่มีความสามารถ สื่อถึงตรงส่วนนี้ได้เป็นอย่างดี จะช่วยเสริมให้ตัวหนังดีขึ้นอย่างมาก ซึ่งจำเป็นต้องใช้การวางแผนการกำกับ ความเข้าใจในตัวละคร และใช้หลักจิตวิทยาเป็นสำคัญ หากทำให้ตัวละครประทับอยู่ในใจของคนดูแล้ว ส่วนนี้จะทำให้เรื่องน่าติดตาม และพาไปสู่จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ คือ เพื่อให้คนดูเข้าใจในมนุษย์ (ตัวละคร) ในการเผชิญปัญหา การแก้ปัญหา แล้วนำข้อคิดไปคิดต่อประยุกต์ใช้ได้

ส่วนงานทางด้านอื่นๆ เป็นส่วนสำคัญรองลงมา ทั้งทางด้านภาพ งานสร้าง การตัดต่อ แต่เชื่อว่าจะสามารถมองข้ามไปได้ สิ่งที่เหลือจะเป็นส่วนช่วยเสริมความสมจริง ความน่าสนใจ การดำเนินเรื่องให้คนดูเชื่อถือและสนุกไปกับหนังด้วย

ภาพยนตร์ชีวิต เป็นภาพยนตร์ที่ละเอียดอ่อน ลึกซึ้ง เปรียบได้กับชีวิต จิตใจของคน สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งก็คือ การควบคุมจังหวะของหนัง การเน้น การปล่อย การจัดวางตำแหน่ง ของการดำเนินเรื่อง เพื่อสร้างความสะท้อนอารมณ์ที่ไม่ยึดเยียด ซึ่งถือว่าการควบคุมที่ยากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

บทภาพยนตร์

ปัญหาในส่วนของบทภาพยนตร์ ถือเป็นปัญหาหลักที่สำคัญที่สุด สิ่งสำคัญที่เราจำเป็นต้องรู้และเข้าใจมากที่สุด ก็คือ บทภาพยนตร์ของเราต้องจะบอกเรื่องราว สื่อความหมายถึงอะไร ตัวละครของเรานั้นคือใคร นั่นคือสิ่งที่เราต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ ซึ่งผมเองก็ยึดติดในส่วนของรายละเอียดมากเกินไป ทำให้การแสดงที่ออกมาในบทภาพยนตร์ไม่สามารถที่จะสื่อสารเนื้อหาไปสู่ผู้ชมได้ ทำให้ต้องเสียเวลาในการแก้ไขหลายครั้ง และส่งผลไปถึงการถ่ายทำที่ล้มเหลวในครั้งแรก การทำงานในส่วนของบทภาพยนตร์ที่ดี ควรจะทำตามแบบแผน เริ่มคิดจากแก่นเรื่องเป็นสำคัญ เมื่อได้แก่นเรื่อง สิ่งต่อมา ก็คือ องค์ประกอบต่างๆที่จะมาช่วยเสริมแนวความคิดของเราออกมาเป็นภาพที่มีความน่าเชื่อถือ ความน่าสนใจ ตัวละครที่มีความน่าสนใจ น่าเชื่อถือ สามารถที่จะถ่ายทอดแสดงนั้นๆออกมาได้

ถ้าเราเริ่มต้นจากการที่เรารู้และเข้าใจถึงประเด็นของเรื่องอย่างแน่ชัด ก็จะทำให้เรากำหนดจุดการทำงานหาข้อมูลของเราให้แคบลง ทำให้เราไม่หลงทิศ หลงทาง ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้

การบริหารเวลาในการเตรียมงาน

การทำงานภาพยนตร์ไปตามระบบ แบบแผนนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติตาม เพราะจะทำให้รากฐานในการทำงานของเรามั่นคง เกิดข้อผิดพลาดน้อยลง การวางแผนในการทำงาน ตารางต่างๆจะเป็นประโยชน์ ก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติตามที่เราวางแผนไว้อย่างมั่นคง เพราะการที่เราไม่ปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ ก็ไม่ต่างอะไรกับที่เราทำงานโดยไม่มีแบบแผน ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆจะเกิดขึ้นมากมาย การที่จะได้งานที่ออกมาสมบูรณ์นั้นก็เป็นไปได้ยากตามไปด้วย

ปัญหาในการถ่ายทำ

1. ปัญหาอันเนื่องมาจากนักแสดงนำ เป็นนักศึกษา จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลามากนัก และในช่วงที่กำลังจะถ่ายทำนักแสดงเกิดไม่สบาย ทำให้ไม่ค่อยมีเสียง ในขณะที่การวางแผนการถ่ายทำจะต้องมีฉากที่จะต้องร้องเพลงใช้เสียงร้อง จึงต้องทำให้วางแผนการถ่ายใหม่

แต่ในส่วนทางด้าน การแสดงก็ทำออกมาได้ดี มีความเข้าใจในตัวละคร และมีความทุ่มเทในการแสดงเป็นอย่างมาก

2. ปัญหาเรื่องสถานที่ในการถ่ายทำ ฉากที่ถ่ายทำในร้านอาหาร ได้มีการวางแผนติดต่อล่วงหน้าไว้แล้ว แต่เมื่อเวลาถ่ายจริง มีปัญหาเรื่องเวลาในการทำงานที่ทางร้านมีให้อย่างจำกัดมาก และไม่เต็มใจ จึงตัดสินใจเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำใหม่ ซึ่งการติดในครั้งแรกก็เป็นไปด้วยดี แต่เมื่อไปถึงที่ร้านจริงๆ มีปัญหาเกิดขึ้นอีก โดยทางร้านบอกว่าถ่ายไม่ได้เจ้าของที่ไม่ให้ถ่าย จนท้ายที่สุดต้องให้ผู้ใหญ่จัดการ จึงเข้าใจว่าเป็นเรื่องเข้าใจผิด และได้ถ่ายในที่สุดท้าย ซึ่งก็ทำให้ตารางการถ่ายทำล่าช้าไปเป็นอย่างมาก ต้องแก้ปัญหากันไป และมีการถ่ายทำเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งวัน โชคดีที่กล้องมีคิววาง จึงสามารถที่จะทำการถ่ายทำได้ทันเวลา

ปัญหาในการลำดับภาพ

1. ปัญหาในการตัดต่องานชิ้นนี้คือ ปัญหาทางด้านภาพที่มาจากความผิดพลาดของกล้องภาพที่ได้มามีปัญหา เป็นสี และขาว-ดำสลับกัน ทำให้ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยการปรับสีภาพทั้งหมดเป็นสีเดียวกัน โดยเปลี่ยนเป็นสีขาว-ดำ และเพิ่มเรื่องราวในเรื่องเข้าไป จึงจะสามารถใช้ภาพในส่วนที่เสียนี้ได้ ซึ่งทำให้ต้องเสียเวลาในการถ่ายทำเพิ่มขึ้น

2. ปัญหาที่เกิดจากเสียง ภาพยนตร์เรื่องนี้บันทึกเสียงขณะถ่ายทำ จึงต้องใช้ไมค์ที่มากับตัวกล้อง ไมค์มีความไวต่อเสียงรอบข้างมาก ทำให้เกิดเสียงรบกวนขึ้น ในข้อที่ถ่ายภาพกว้าง ทำให้คุณภาพของเสียงไม่ดีนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ขั้นตอนที่ดีกว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการทำภาพยนตร์ คือขั้นตอนการวางแผนก่อนการถ่ายทำ งานที่มีการวางแผนที่ดี ทั้งทางด้านฉาก ของประกอบฉาก สถานที่ เสื้อผ้า การตรวจสอบอุปกรณ์ รวมถึงการวางแผนกับทีมงาน ถ้ามีทุกอย่างครบเป็นอย่างดี ก็จะทำให้ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการถ่ายทำได้อีกมากและผลงานที่ออกมาจะดีขึ้นตามไปด้วย

2. ในฐานะผู้กำกับ ซึ่งเป็นหัวหน้างาน ในระหว่างการทำงานมักจะมีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นมากมายให้แก้ไข การควบคุมอารมณ์ให้สงบนิ่ง มีสมาธิ มีสติ จะเป็นส่วนสำคัญในการ แก้ปัญหา

ถ้าผู้กำกับใช้อารมณ์ในการทำงานแล้ว ลูกทีมและนักแสดงก็จะรู้สึกไม่ดีตามไปด้วย ผู้กำกับจึงควรทำตนให้เป็นคนใจเย็น รู้จักวางตัวต่อสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป

3. ทีมงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เราควรเลือกทีมงานที่ไว้ใจได้ ตรงต่อเวลาเป็นสำคัญ มีความเอาใจใส่ในงาน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับตัวเราที่จะเลือกคนที่มีความเหมาะสมกับหน้าที่นั้นๆ ทีมงานมีมากน้อยไม่สำคัญ เท่าที่ทีมงานคนนั้นรู้จักหน้าที่ของตัวเองดีแค่ไหน

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผม คือ ขาดการวางแผนที่เป็นระบบ ในขณะที่ขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในบทบาทของตนเอง การทำงานจึงเป็นไปอย่าง ทำไปคิดไป ระยะเวลาในการทำงานจึงมีไม่เพียงพอ ไม่สามารถหาจุดจบได้ นำไปสู่ความล้มเหลวในการทำภาพยนตร์ครั้งแรก ซึ่งเป็นความสูญเสีย ทั้งเงิน ทรัพยากร และเวลาที่ต้องติดค้าง อันเนื่องมาจากผลการทำงานที่ขาดระบบและความเข้าใจ การทำงานภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะของขั้นบันได ที่จะต้องก้าวขึ้นไปทีละขั้น ไม่สามารถที่จะก้าวข้ามขั้นใด ขั้นหนึ่งไปได้

ซึ่งถือว่าเป็นการทำงานที่ต้องใช้ความตั้งใจ ความอดทน เป็นอย่างมาก ปัญหาต่างๆอาจเกิดขึ้นได้ แม้ว่าเราจะวางแผนไว้ดีเพียงใด ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความมีสติ รอบคอบ เมื่อพบเจอกับปัญหา ความมุ่งมั่น ไม่ท้อแท้ ไม่ถอยใจ แต่ใช้เวลากับความคิดให้มากที่สุด จุดมุ่งหมายที่เราต้องการก็จะมาถึงได้ในที่สุด

จากการที่ได้ศึกษารากำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตครั้งนี้ ผมได้เรียนรู้ว่า การทำงานเป็นระบบ เป็นขั้นตอนนั้นมีความสำคัญมาก เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การทำงานที่สมบูรณ์ขึ้นไปในแต่ละขั้นตอน นั้นก็เปรียบได้เหมือนการสร้างรากฐานที่มั่นคง ไปสู่อยอด

ตัวผู้กำกับเองที่จะเป็นผู้ที่จะควบคุมการทำงานของภาพยนตร์ทั้งหมด การนำเสนอประเด็นต่อผู้ชม การแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น จากการดำเนินงานที่ผ่านมาจนถึงจุดนี้ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดียิ่ง เป็นการพัฒนางานการทำงานของตัวเอง เพื่อก้าวต่อไปสู่การทำงานในอนาคต

ภาคผนวก
ภาพจากภาพยนตร์เพลงชีวิต

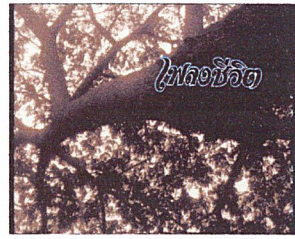
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.

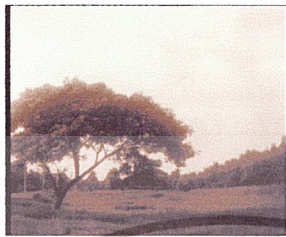
2.

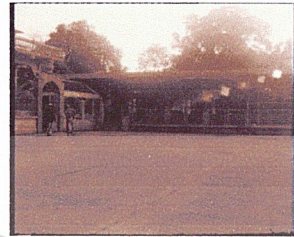
3.

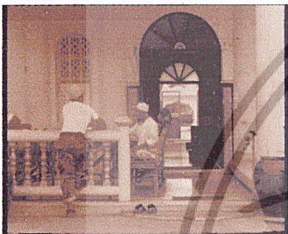
4.

5.

6.

7.

8.

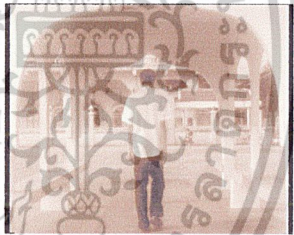
9.

10.

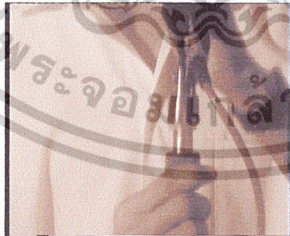
11.

12.

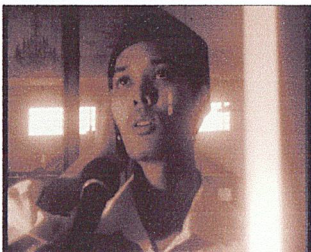
13.

14.

15.

16.

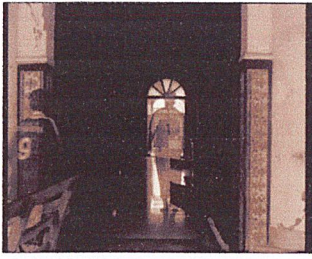

17.

18.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

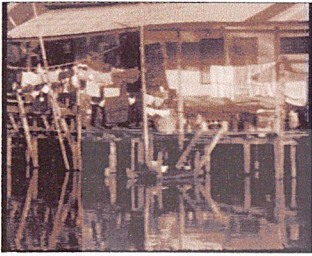
19.

20.

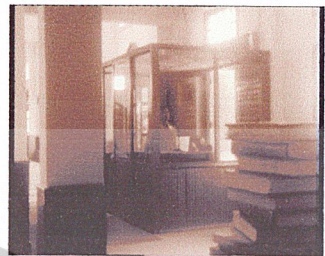
21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

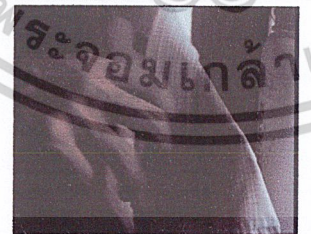
29.

30.

31.

32.

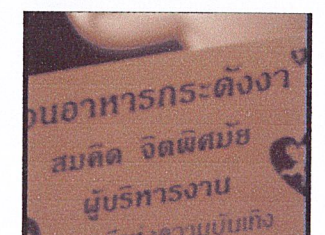
33.

34.

35.

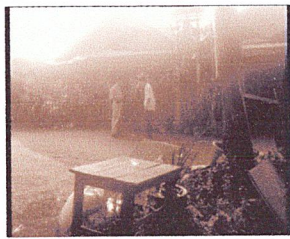

36.

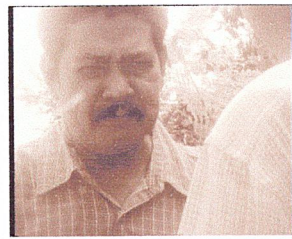
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

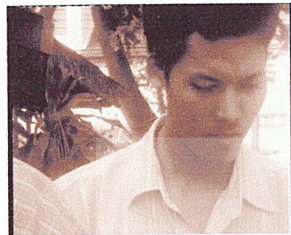
37.

38.

39.

40.

41.

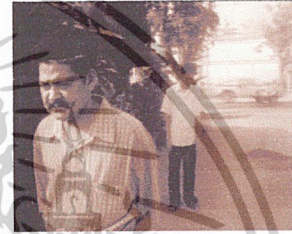
42.

43.

44.

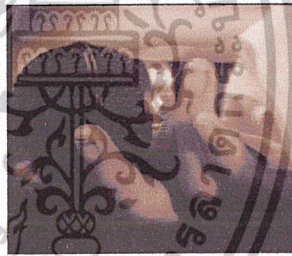
45.

46.

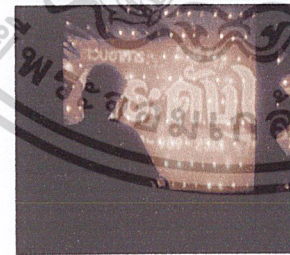
47.

48.

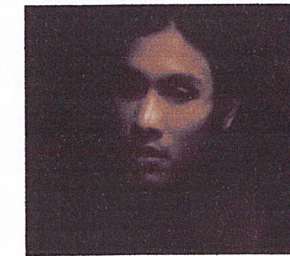
49.

50.

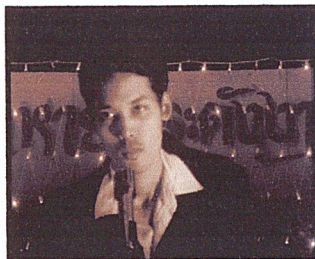
51.

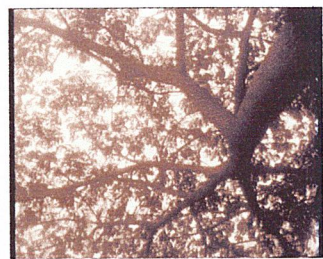
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55.

56.

57.

58.

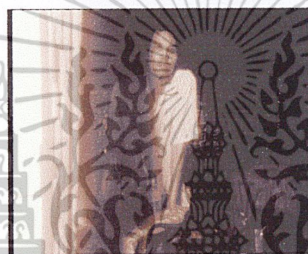
59.

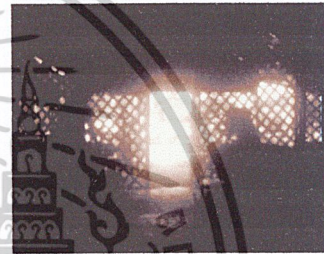
60.

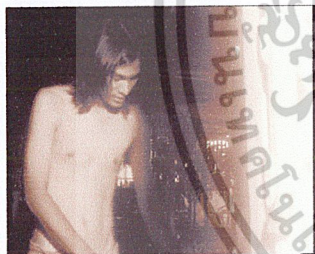
61.

62.

63.

64.

65.

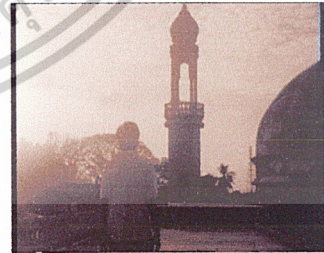
66.

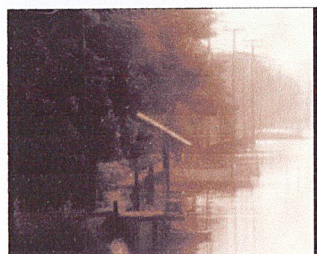
67.

68.

69.

70.

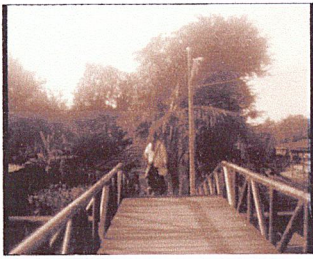

71.

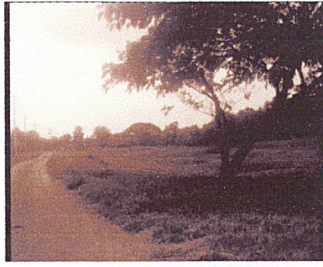

72.

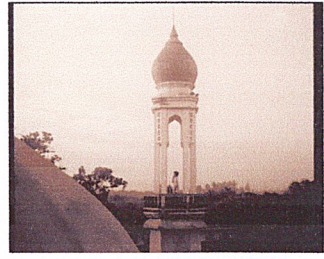
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

73.

74.

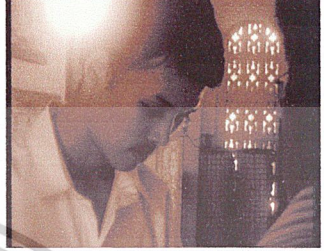
75.

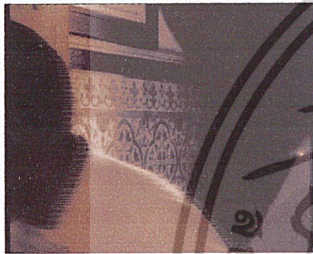
76.

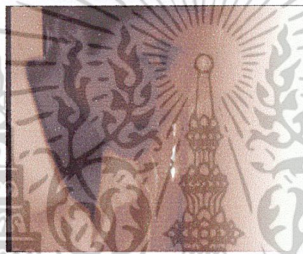
78.

79.

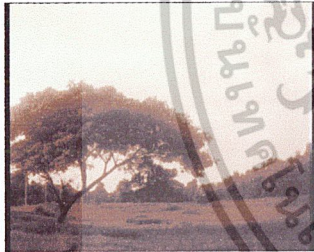
80.

81.

82.

บรรณานุกรม

ประภัสสร เลิศอนันต์ การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2544

นายปวิตร มงคลประสิทธิ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “เรื่องตลก” ศิลปินพันธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ; คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2542

นายวินชย์ สืบเชียง การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ทางสุดท้าย” ศิลปินพันธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ; คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปีการศึกษา 2546

บทสัมภาษณ์ คุณ อภิชัย เอี่ยมอิทธิพล สัมภาษณ์โดย คุณากรณ์ สุวะมินทร์ เมษายน 2546

ศรีเรือน แก้วกังวาล จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (Lifespan human development), กรุงเทพฯ ; สำนักพิมพ์พลอยสามสี, 2538

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายคุณากรณ์ สุวะมินทร์

เกิดวันที่ 10 กันยายน พ.ศ.2524

ที่อยู่ 10/7 ม.1 กระทุ่มราย นนทบุรี กรุงเทพมหานคร 10530

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา 3 ร.ร.เซนต์เทเรซา

ระดับปวช. 2542 วิทยาลัยช่างศิลป์

ระดับปริญญาตรี 2543 - 2547 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ผลงานภาพยนตร์

ผลงานภาพยนตร์เรื่อง เพลงชีวิต ตำแหน่ง เขียนบท/กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ.2547

ผลงานภาพยนตร์เรื่อง ห้องสีขาว ตำแหน่ง เขียนบท/กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ.2546

ผลงานภาพยนตร์เรื่อง หลอน ตำแหน่ง เขียนบท/ผู้กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ.2545

ผลงานภาพยนตร์เรื่อง ฉกซ้อนฉก ตำแหน่ง ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ ปี พ.ศ.2544